

Pierre Enbert

Vägen UT!

Hur Sverige kan befrias från skuld
och andligt betryck

Copyright: © 2003 författaren och förlaget XP Media

Omslag: XP Media

Sättning: XP Media.

(Där ej annat anges är bibelcitат hämtade
från Svenska Folkbibeln.)

Tryck och bokbinderi: AIT Gjøvik AS, 2003

ISBN 91-89 244-34-5

Innehåll

Författarens förord	sid 6
Förlagets förord	sid 8
Inledning	sid 12
Ett ord till Sverige	sid 12
Budskapet om omvändelse	sid 13
Väckelse!?	sid 17
Del 1: Den kristnes ansvar för nationen	sid 23
Våra sinnen behöver förnyas	sid 23
Vårt ansvar	sid 25
Guds rikes lagar	sid 32
De sista dagarna	sid 35
Andlig krigföring	sid 39
Gud reser upp sina profeter	sid 40
- Profeten Elia	sid 43
- Profeten Johannes	sid 43
Upprättelse	sid 44
Del 2: Fem bibliska profetvarningar	sid 47
Profeternas maning och budskap	sid 47
Profetvarning och budskap nummer ett	sid 52
Den ockulta väckelsen – att tillbe onda andar	sid 52
Fienden och hans taktik	sid 53
Ökat intresse för det ockulta i Sverige	sid 55
Ordenssällskapen	sid 56

Innehåll

Profetvarning och budskap nummer två

Mord	sid 58
Sveriges skuld	sid 59
Det nya i historien	sid 62
Var fanns fanatikerna?	sid 66
Den tidens underströmmar	sid 69
Judarna och Sverige	sid 73
Svenska affärsmän möter tyska	sid 75
Sverige förlängde krigen	sid 78
Svenska vapen i vår tid	sid 79
Tysktågen	sid 80
Halvhjärtade räddningsförsök	sid 83
De "Vita bussarna"	sid 84
Mentalpatienter svälts till döds i Sverige	sid 89
Lobotomi i Sverige	sid 90
Rashygien i folkhem	sid 91
Svensk abortlagstiftning	sid 96
Experiment på värnlösa	sid 100
Forskning på Huddinge sjukhus	sid 102
Sådd och skörd	sid 104
Att be om förlåtelse	sid 107
David, Saul och gibeoniterna	sid 108
Förbannelse över en människa	sid 109
Förbannelse över ett land	sid 111
Befrielse och överlåtelse	sid 112

Profetvarning och budskap nummer tre

Svartkonst	sid 113
-------------------	---------

Vägen UT!

Profetvarning och budskap nummer fyra

Otukt	sid 117
Sex som handelsvara	sid 118
Var fjärde elev sextrakasseras	sid 119
Homosexualitet	sid 120

Profetvarning och budskap nummer fem

Stölder	sid 124
Medborgarna stjälar	sid 125
Kompispolitik	sid 127
Politiker stjälar	sid 128
Kommuner stjälar	sid 128
EU-tjänstemän stjälar	sid 129
EU-kommissionen stjälar	sid 129
Utökad kontroll	sid 131
Möjliga framtidsscenarion	sid 132

Efterskrift	sid 135
Några praktiska exempel på hur Gud förändrar	sid 139
- Det egna samhället	sid 139
- Att påverka nationen	sid 140
- När historien förändras	sid 143
- Genom studier, böcker, skrifter ...	sid 144
Guds beskydd	sid 144

Appendix	sid 147
Ordenssällskap	sid 147
Felix Kersten	sid 152
Journalisten Gitta Serney möter Franz Stangl	sid 154
Förintelsekonferensen	sid 156
“Om detta må ni berätta”	sid 157

Käll- och litteraturförteckning	sid 159
--	---------

Författarens förord

Jag är glad att du vill ta dig tid att läsa den här boken. Den är i första hand riktad till, och tänkt som en uppmuntran för kristenheten i Sverige. Den innehåller egentligen inga sensationella nyheter utan behandlar saker som vi till stora delar har hört talas om förut, men kanske valt att blunda för. Min ambition har varit att ställa samman ett material som visar på något jag upplever vi har missat och inte velat ta oss tid till att samtala om och be vidare för. Jag tror mig även ha upptäckt saker som Ordet klart visar på att vi som kristna behöver resa oss upp och säga ifrån om i vår tid. Det är min övertygelse att Gud mycket starkt talar till oss om att snart stängs våra möjligheter för att sprida evangeliet på det sätt vi varit vana vid. Vi har dock möjlighet att påverka detta ännu en tid genom bland annat de verktyg jag här försöker lägga fram och dela. Jag gör inte anspråk på att inneha någon total sanning. Jag har heller inga som helst ambitioner att skrämma någon eller ge någon extra dåligt samvete. Inte heller vill jag peka ut någon på ett särskilt sätt. Gud älskar alla människor. Däremot upplever jag det viktigt att dela vad jag hört och sett.

Det är viktigt att man läser och tolkar budskapet i den här boken i ljuset av hela Guds ord. Det är alltid vanskligt att lyfta ut ett speciellt sammanhang ur Bibeln och belysa det. Skrift måste alltid få förklara skrift.

Den här boken består ursprungligen av ett omarbetat kapitel ur min tidigare bok *Det är nära nu?!*, utgiven på KM-förlaget. Då jag under lång tid upplevt en stor nöd för situationen i Sverige skrev jag till ett antal kapitel utifrån vad jag tror Gud vill säga till vår nation. Detta är således ingen vetenskaplig avhandling där alla kapitel och ord är avvägda mot varandra. Av olika orsaker har vissa ämnen fått mer plats än andra. Dels har jag stannat upp inför vissa saker, som jag tror är viktiga för oss att få en större förståelse

Vägen UT!

för, dels har jag som person arbetat mer med dessa frågor och har en större börda för att framföra dem. Jag har också ägnat mycket tid åt att be för och tala om detta på olika platser och i olika sammanhang. Denna känsla av nöd för vårt land och för Europa har inte förändrats, den har snarare förstärkts. Det är helt enkelt därför den här skriften kommit till.

Bön är och har alltid varit en stor och viktig ingrediens i den enskilde kristnes, familjens och församlingens liv. Bön för vår nation är dock inget vi kristna direkt prioriterat, men jag tror att detta håller på att förändras. Jag tror att Gud kallar på kristna människor ur alla sammanhang för att be för vår nation, och jag tror att Gud vill besvara dessa böner .

Självfallet kan vi inte be hur som helst. Jag tror att Gud vill leda våra böner inte bara för människor i största allmänhet, utan också för personer i regering och riksdag och även i andra samhällsställningar.

Den här skriften talar om en del av de hinder som jag tror står i vägen för att Gud ska lyssna, men den talar framför allt om de möjligheter Gud gett oss. Du får själv pröva och fundera, men framför allt be över detta. Det vore underbart om du och jag fick tjäna Gud i bön och i praktisk handling så att vårt land får möjligheten att bli återupprättat. Han kanske lägger någon person eller situation på ditt hjärta. Han kanske säger något till dig som han vill att du ska göra. Dessa Guds tilltal kommer troligtvis inte som en lysande skrift på himlen utan mer som en stilla inre viskning eller en längtan i ditt hjärta. Om du är trogen den kallelse du fått från Gud är han också trofast och ger dig all den kraft och vishet du behöver.

Men utan tro är det omöjligt att behaga Gud. Ty den som kommer till Gud måste tro att han är till och belönar dem som söker honom.
(Hebr 11:6)

Med önskan om Guds välsignelse över ditt liv.

Pierre Enbert

Förlagets förord

Pierre Enbert berör i denna bok centrala samhällsfrågor. Det är nog ingen överdrift att påstå att det utifrån ett bibliskt perspektiv är ödesfrågor för varje nation. Gud, vår skapare, har gett oss riktlinjer i Bibeln hur vi ska leva våra liv här på jorden. Precis som han skapat naturlagar som vi följer och rättar oss efter har han gett oss andliga lagar. Om vi bryter mot dessa lagar får det negativa konsekvenser för oss precis som när vi bryter mot naturlagarna. Ibland kan vi ha svårt att förstå vissa lagar, men vi kan tryggt vila i den förvissningen att Gud som skapat oss vet vad som är bäst för oss.

Flera av de områden som tas upp i denna bok; (1) ockultism och tillbedjan av onda andar, (2) människovärdet och mord, och (4) sexuell omoral, beskrivs i Bibeln som så allvarliga att konsekvenserna av dem är förbannelse, inte bara över oss människor utan över hela skapelsen.

Tillsammans med stöld kan vi också hitta de tre ovan nämnda områdena i tio Guds bud. Dessa bud har varit normgivande för hela den västerländska civilisationen och dess lagstiftning. Det femte område Enbert tar upp är (3) alkohol och droger, som varit en av de frågor som de kristna i Sverige allt sedan 1800-talets folkväckelse varit engagerade i.

Med utgångspunkt från Upp 9:20 fokuserar författaren sin framställning på dessa fem ödesfrågor. Hela tiden utgår han från bibelordet och förankrar sina resonemang i Guds ord.

Enbert pekar inte bara på problemområden utan visar i sin inledning på vägen ut; hur Sverige kan befrias från skuld och andligt betryck.

Han pekar på hur vi, genom ställföreträdande böner om förlåtelse, kan vara med och bringa Jesu försoning rakt in i historiska händelser och förmedla rening för vårt land idag. Han gör ett noggrant studium över Bibelns undervisning om att be för vår överhet.

Vägen UT!

Denna undervisning om överheten och ställföreträdande bön präglar stora delar av den internationella förbönsrörelsen världen över och är känd av miljontals kristna. En av pionjärerna för denna undervisning, både internationellt och i Sverige, har varit Kjell Sjöberg.

Det kapitel som berörde mig mest var det som handlar om mord, där Pierre berör synen på människovärdet från svenskt 20-tal fram till idag. Han tar upp vårt förhållande till Förintelsen och abortfrågan. Han visar att vi inte handlade som neutral stat under Andra världskriget och att vi därmed blev medskyldiga till Förintelsen.

Några bibelord jag tidigare studerat som pekar på vad Bibeln säger om blodskuld, aktualiserades när jag läste detta kapitel.

Dessa bibelord lyder:

De utgöt oskyldigt blod, sina söners och döttrars blod som de offrade åt Kaanans avgudar och landet blev vanhelgat genom blodet. (Ps106:3)

Abels blod ropar till Herren från marken (1Mos 4:10)

Dessa bibelsammanhang visar på allvaret i att vi utsläcker liv och vilka konsekvenser detta får även för landet där vi bor. Det påverkar vårt civila samhälle, vårt boende, arbete och församlingsarbete, ja allt vad vi gör.

Nedan följer några bibelsammanhang som visar på vad Jesu Kristi död och blod kan uträtta när det gäller utplånandet av blodskulder. Det är detta som den här boken vill fokusera på.

Ni har kommit till det nya förbundets medlare, Jesus och till det renande blodet som talar starkare än Abels blod . (Hebr 12:24)

Om vår tid och framtiden talar Joel:

Jag skall utplåna deras blodskulder, dem som jag inte redan har utplånat. Herren bor på Sion. (Joel 3:21)

Förlagets förord

I somras läste jag Maria–Pia Boëthius starka skildring *Heder och samvete, Sverige och andra världskriget*, utgiven 1999 på Ordfront Förlag i Stockholm. Hon visar på ett övertygande sätt att Sverige inte var neutralt under Andra världskriget.

Hon avslutar sin skildring genom att citera Churchill. Maria–Pia Boëthius skriver:

”Efter kriget frågade sig Winston Churchill ofta om han skulle komma till himlen. De allierades bombflyg hade utplånat 600 000 människoliv och Churchill hade gått med på att fälla atombomberna över Hiroshima och Nagasaki. Vad skulle han svara Sankte Per den dag han ställdes inför honom? Ur ett rationellt, svenskt perspektiv framstår Churchill som omåttligt naiv. Sådana frågor hör överhuvudtaget inte hemma i ”debatten”; de bör helt enkelt inte få förekomma. Det finns en fastlagd ram innanför vilken diskussionen om andra världskriget bör hållas. Fast frågan är: Varför det? Jag hoppas att den ramen ska sprängas all världens väg och att debatten skall få flöda helt fritt så att historien – också i Sverige – blir det förutsättningslösa och pågående samtal som kan ge insikt också om vår samtid och om vår framtid.”(Slut citat).

Pierre Enbert har gjort det som Maria-Pia efterfrågar och sätter in Förintelsen och Sveriges skuld i ett andligt perspektiv. Han ger det också en ram där han visar på vikten av att inte släppa på människovärdet och rätten till liv. Jag vet inte någon bok som berört den här frågan utifrån så många olika dimensioner.

Med skärpa lyfter han fram vår skuld och vårt behov av omvändelse. Genom hela boken finns också en barmhärtighet med de svaga och med dem som lider av att samhället sparat ur. Sanning, nåd och barmhärtighet behöver alltid följas åt.

Det räcker inte att vi kämpar för en ny lagstiftning i abortfrågan och uttalar välsignelser över Israels folk och kämpar för att de ska bedömas rättvist i tidningsdebatten. Miljontals judar, zigenare och andra folkgrupper har utplånats i Förintelsen. Miljontals foster har

Vägen UT!

utplånats. Brott har begåtts i ohygglig omfattning och dessa brott måste sonas. Jesus har betalt och sonat skulden, men någon måste bära fram det inför Guds tron i en bön om förlåtelse.

Från djupet av Sverige ropas det på rening och befrielse.

Jesaja skriver:

*Kom, låt oss gå till rätta med varandra,
säger Herren.*

*Om era synder är blodröda,
skall de bli snövita,
om de än är röda som scharlakan,
skall de bli vita som vit ull*

Jes 1:18

Förlaget XP Media

Anders Robertsson

Mer fakta samt uppdateringar kring frågor som tas upp i boken finner du på vår webbplats: www.xpmedia.org/debatt/vagenut

Inledning

Ett ord till Sverige

Väl söker de mig dag ut och dag in och vill ha kunskap om mina vägar, som om de vore ett folk som övar rättfärdighet och inte överger sin Guds domslut. De frågar mig om rättfärdiga domslut och vill att Gud skall komma dem nära. "Varför fastar vi när du inte ser det, varför späcker vi oss, när du inte märker det"? Men se, på er fastedag gör ni vad ni har lust till, och alla era arbetare driver ni hårt. Ni håller er fasta med kiv och tråtor, ni slåss med onda nävar. Ni fastar inte på ett sådant sätt nu att ni kan göra er röst hörd i höjden. Skulle detta vara en fasta som jag vill ha, en dag då människan ödmjukar sig? Att man hänger med huvudet som ett sävstrå och sätter sig i säcktyg och aska, vill du kalla det att hålla fasta och en dag till Herrens välbehag? Nej detta är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd med den hungrige skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser honom och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod.

Då skall ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet följa i dina fotspår. Då skall Herren svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: "Se här är jag". Om du gör dig av med varje slags ok, om du slutar att peka finger och tala onda ord, om du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus. Och Herren skall alltid leda dig; han skall mätta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt benen i din kropp. Du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter. Dina avkomlingar skall bygga upp de gamla ruinerna, du skall återställa grundvalar från forntida släkten. Du skall kallas "han som murar igen sprickor", "han som återställer stigar så att man kan bo i landet".

(Jes 58:2-12)

Budskapet om omvändelse

Min fasta övertygelse är att vi lever i det som Bibeln kallar för den sista eller yttersta tiden. Det innebär inte att jag klär mig i ett vitt lakan, sitter på något berg och fjärrar mig från världen. Det betyder heller inte att jag är uppfylld av fruktan och undrar om Jesus ska komma i natt och jag kanske inte får följa med. Jag tror Luthers synsätt är viktigt att omfatta och leva i: "Om Jesus kommer tillbaka imorgon vill jag idag plantera mitt äppelträd". Bibeln lägger stor vikt vid begreppet nykterhet. Man kan säga att utifrån den grekiska grundtexten betecknar ordet ett tillstånd av balans och sund besinning, av vaksamhet och självbehärskning, av frihet från lidelse, överdrift och överspändhet. Man kan också säga att nykterhet även har att göra med att inte tillåta sig insupa vad som helst. Det är lätt att exempelvis dricka ur maktens bägare, bli berusad av detta och därmed tappa ett sunt omdöme. Bibeln låter begreppet nykterhet vara nyckelordet för att förstå och klara sig igenom den yttersta tiden.

Trots den tystnad som råder när det gäller undervisningen om tidens slut tror jag dock för min del att det är just där vi befinner oss. Många saker som Bibeln kallar tidstecken visar på detta. Låt mig bara få visa på några.

På den sista dagen, den största i högtiden, stod Jesus och ropade: "Om någon törstar så kom till mig och drick! Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av vatten flyta fram, som Skriften säger". (Joh 7:37-38)

Under lövhyddohögtiden var det vanligt att man gick i procession med krukor innehållande vatten, som man hämtat vid foten av källan på tempelhöjden. Under processionen lästes eller sjöngs bibelord från exempelvis Jes 12:3, "Med fröjd skall ni ösa vatten ur frälsningens källor". Jesus tar inte en vattenkruka och säger att detta vatten, det kommer från brunnen i Jeriko och är bättre än det vatten

som de religiösa har i sina krukor. Nej, *"På den sista dagen, den största i högtiden"*, hänvisar han till sig själv. Högtiden varade i sju dagar. Vi vet från Petrus andra brev att *"en dag för Herren är som tusen år och tusen år som en dag"* (2Petr 3:8). Vi vet också att när Gud skapade världen så gjorde han detta på sex dagar och därefter vilade han. Utifrån detta kan vi hämta upp tanken att efter det att skapelsen varat i sextusen år så kommer en ny tid, nämligen tusenårsriket, en tid av fred och lugn. (Jfr även Upp 21.) Innan den tiden bryter in kommer den nuvarande tiden att avslutas. Det kommer den att göra genom de olika tecken som Bibeln beskriver. Denna tidens avslutning finns upptecknad genom Jesu särskilda tal om detta i evangelierna samt i Uppenbarelseboken. Dessutom återfinns detta tema inskjutet på olika ställen, Bibeln igenom. Precis som Gamla testamentet, på olika ställen, visar Jesu första tillkommelse så visar också både Gamla och Nya testamentet Jesu andra tillkommelse och hur tiderna kommer att bli i detta skeende. Statistiskt sett återkommer detta tema, det profetiska, i var tjugofemte vers Bibeln igenom. När Jesus alltså ropar *"kom till mig"* så är detta en faktisk händelse, men det är också enligt min mening ett profetiskt ord. Nämligen detta: att när tiden nått mot sitt slut efter den sjätte dagen så kommer Jesus att ropa till fariséerna och till dem som står bredvid, längtande och ser den religiösa processionen, *"Kom till mig och drick! Den som tror på mig ur hans innersta skall strömmar av vatten flyta fram som skriften säger."* Jag tror att utifrån de upptäckter vi gör i Ordet kan vi be in detta i vårt samhälle och vårt land. Jag tror att den längtan människor har efter verklig andlighet endast kan uppfyllas hos Jesus. Han ropar i vår tid, in i vårt land *"Kom till mig och drick! Den som tror på mig ur hans innersta skall strömmar av vatten flyta fram som skriften säger."* Vi kan känna oss störda av detta eftersom vi går i vår religiösa procession, och vårt religiösa arbete har blivit viktigare än Jesus själv, som borde vara utgångspunkten för detta arbete. Men vi kan också lyssna och

Vägen UT!

handla efter det vi tror Gud säger i tiden. Vår längtan och törst kan endast mättas av Kristus.

Ett annat bibelord som också är ett tidstecken är följande:

Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma. (Matt 24:14)

Detta bibelord belyser Bibelns spridning och hur hela världen ska få höra evangeliet. Arbetet med att översätta Bibeln till olika språk har de senaste åren gått med enorm fart. Många har lämnat sin bekvämlighet för att arbeta med olika översättningar och göra det möjligt för människor att få läsa Ordet på sitt eget språk. Men det här bibelordet säger också att innan det absoluta slutet infinner sig så kommer innehållet i predikan att förändras. Det står att *detta evangelium om riket skall predikas i hela världen.*

Evangeliet handlar i första hand om att:

1. Göra bättring/ Omvänd er
2. Tro evangeliet
3. därför att *himmelriket är nära.* (Matt 3:2)

Man kan fråga sig om det är evangelium vi hör och predikar idag? Att göra bättring innebär att helt vända om från den väg eller situation man lever i och att vända sig till Gud och börja vandra mot honom med allt vad det innebär. Att kunna tro evangeliet är svårt utan just den här omvändelsen. Jag misstänker att många fromma människor har svårt att tro Gud om olika saker av den enkla anledningen att man inte i grunden gjort verklig bättring.

Är det verkligen så att vi upplever att himmelriket är nära? Svaret på den frågan återfinns i det vi väljer att lyfta fram i vårt budskap och i vår tro på honom som står för dörren.

Varje kristen som av blygsel och rädsla slår in på minsta motståndets väg för att vinna mängdens gillande, är en slav, intellektuellt och andligt ofri. Den som vill vara kristen får inte

Inledning

anpassa sig. Vi predikanter har också frestats att dyrka en tilltalande anpassning. Vi har förletts av denna världens symboler för framgång och mätt vår insats efter storleken av vår pastorsbostad. Vi har blivit underhållningsartister för att tillfredsställa folks nycker och infall. Vi håller trösterika predikningar och undviker att från våra predikostolar säga något som skulle kunna stöta de respektabla åsikter, som församlingens välbärgade medlemmar hyser. Har Jesu Kristi tjänare offrat sanningen på egenintressets altare och likt Pilatus låtit vår övertygelse vika för hopens krav.¹

Det betyder i klartext att budskapet om "kompisjesus och han som fixar just mina problem, han som kommer med just mina bönesvar på en silverbricka" måste få sitt slut. Visst vill Gud lyssna på oss och svara på våra böner, visst har Gud omsorg om oss, men vi har tappat bort någonting och det är evangeliets klara och raka budskap om omvändelse. Det egna jaget måste läggas åt sidan till förman för Kristus själv. Jämför med Rom 1:16:

Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror, först juden och sedan greken.

Den här skriften är således en maning till att vända om och leva och vandra i ljuset, men också en maning till strid. Jag har ingen ambition att fördöma eller visa förakt mot någon, däremot tror jag att det är viktigt för oss inom den svenska kristenheten att samla ihop oss, resa oss upp och mer aktivt börja be för vårt land. Vi behöver också säga ifrån om det som är fel i samhället, lägga oss i olika företeelser och i handling vittna om evangeliets budskap. Att säga ifrån betyder att man står för det man tror på och uttrycker detta på ett praktiskt och konkret sätt. Att säga ifrån betyder inte att säga till sin granne eller arbetskamrat "fy vad hemskt, nu har ytterligare en

¹ King, Martin Luther; *Vägen heter icke-våld*; Gummessons Bokförlag; 1964

Vägen UT!

politiker fuskat med resor eller skatter". Att säga ifrån kan betyda att skriva insändare i den aktuella lokalpressen eller kanske samla människor för ett upprop eller en namninsamling. Det kan också innebära att man går in i det politiska arbetet eller för fram vissa saker till politiker. Det går också att ringa eller maila till Sveriges radio och tv och kommentera olika program som blivit sända. Att säga ifrån betyder kort sagt att lägga sig i samhällsdebatten med ett bestämt mål i sikte.² Detta får dock aldrig ske med hot eller våld. Det bästa vi kan göra är därför att be. Förbered ditt engagemang genom enträgen bön och uppmana andra att göra detsamma, av den enkla anledningen att det är Guds vilja att vi förbereder oss på detta sätt. Gud vill att vi ska lägga oss i samhällsdebatten med hans rikes bästa i sikte. Att be innebär inte ett jobbigt stänkande utan däremot är det att ge Gud möjlighet att tala till oss om det som ligger på hans hjärta. Det kan ju hända att han vill att just du ska säga eller göra något speciellt, något som du kanske inte tänkt på eller trott att du skulle kunna göra. Det kan gälla allt från det egna samhället till nationen. Det finns exempel på många enkla människor som under historiens gång upplevt en maning från Gud och rest sig för olika saker som Gud lagt på deras hjärtan. Denna handling i tro på Gud har inneburit förändring och upprättelse, kanske inte med en gång, men det är många som oförtrutet har arbetat vidare år efter år på den sak Gud kallat dem till.

Väckelse!?

Många kristna i Sverige tror att det snart kommer en stor väckelse och vi tror och menar också att vi ber och arbetar för att det ska ske. Vi tror att "nästa år händer det" och "händer det inte till hösten så händer det till våren". Detta har blivit en slags cirkelgång utan att

² Se s. 24-28 i Felix Kerstens berättelse om "Warszawasvenskarna", *Samtal med Himmler - Minnen från Tredje riket 1939-1945*, och EU-tjänstemannens, Paul van Buitenen, bok *Kamp för Europa*, för exempel på människor som sagt ifrån på ett föredömligt sätt.

någon verkar reflektera över just cirkelgångens problematik. När vi tänker på begreppet väckelse uppstår emellertid ofta ett problem. Detta problem består vanligtvis i att vi gärna vill ha väckelse, men ändå inte eftersom det kan innebära personliga uppföringar för just oss. Vi önskar naturligtvis att människor ska komma till tro. Förr brann vi. Förr kallades vi läsare. Idag har elden falnat och begreppet läsare används knappast längre. Trots allt vill vi gärna att det "ska hända något". Nu och då kallar vi stora och intressanta talare från utlandet och dessa berättar för oss om de stora härliga möten och väldiga väckelser de just kommit från och medverkat i. De berättar underbara historier om människor som Gud mött. Dessa människor de berättar om har blivit frälsta, helade på de mest mirakulösa sätt och befriade från demoner och annat. På det möte vi bevistar händer dock ingenting eller i alla fall inget påtagligt. Det är ju för konstigt att Gud alltid tycks vara så stor långt borta men inte just här där vi befinner oss. Vi finner oss dock i situationen, vi är ju svenskar och man ska inte begära för mycket. Vi får be för det, eller hur? Detta brukar vara den vanliga mentaliteten och denna till synes blygsamma attityd kan ofta bli en ursäkt för att inte göra någonting. Man förväntar sig ju inga stora saker här i lilla Sverige, så varför skulle man be. Det normala beteendet i dagens kristenhet borde i stället vara att man inte bara pratar om att be för väckelse, utan att man verkligen gör det, och att man ber med uthållighet dessutom.

Man kan undra i sitt stilla sinne hur dagens människor, om de blev frälsta, skulle komma att känna sig hemma hos oss. Blir någon genuint frälst, vart skall du då ta denna människa? I vilket sammanhang kan denne få känna verklig gemenskap? Ärligt, och med handen på hjärtat, var någonstans skall denne få känna sig trygg och älskad? Ibland när för oss okända personer kommer in på våra möten blir de inte bemötta på ett sätt som gör att de känner sig hemma. Visst, vaktmästaren hälsar i all upplärd artighet, men var finns den spontana, kanske fumlige men äkta, kärleken till män-

Vägen UT!

niskor? Var finns äktheten i att bry sig om och ta hand om? I alla kända väckelser så har äktheten genom den varma och spontana kärleken varit en viktig ingrediens. Detta har också medverkat till att tröskeln för icketroende har varit så låg att det varit lätt att komma in och vara med. Var finns nöden för våra medmänniskor? Var finns längtan att be för att tillfällen på arbetsplatser och ute i det dagliga livet ska öppna sig? Var finns tanken och känslan att vi behöver ta vara på varje lägligt tillfälle? Det innebär inte att vi ska vara något slags vittnesmaskiner som ständigt kör på, men var finns passionen för JESUS?

Vad vi behöver göra är att inse att trots våra samlade resurser går kristenheten i Sverige inte framåt utan bakåt. Det är inget fel på den andliga längtan bland icke troende i Sverige, frågan är då bara vem som i dagsläget tillfredsställer denna längtan.

Visst upplever enstaka församlingar nu och då att medlemsantalet ökar, men oftast rör det sig bara om "transfers", d.v.s. redan kristna som flyttar från en församling till en annan. Ibland kan vi glädjande nog se små rännilar av människor som kommer till tro, men vi kan inte säga att vi ser någon verklig folkväckelse. (Trots denna negativa trend är det fortfarande så att kyrkorna samlar mer folk än idrottsevenemangen gör).

Vi behöver förstå att vi alla har ett ansvar för att den stora väckelsen ska bryta igenom. Den kommer inte med något slags automatik, vi behöver förbereda oss själva och vårt land först. Visst uppmanar vi varandra att be för att den ska komma, men efter dessa små rop tror vi att vi inte behöver göra särskilt mycket mer. Är det verkligen så att när en väckelse bryter fram så kommer människor till tro, tio åt gången med vit skjorta och slips, välbärgade och utan problem? Kommer de att sätta sig ner i våra kyrkbänkar och sedan säga att de gärna vill bli medlemmar i vår fina församling? Vi drömmer om att medlemsantalet ska öka, församlingskassan stärkas, nya sångkörer och andra verksamheter startas och att vi varje söndag ska få välkomna tio nya medlemmar. En och annan kan väl

brottas med något problem, men inte värre än att det går att lösa. Är det verkligen så det kommer att gå till eller kommer väckelse-skeendet att se ut på ett helt annat sätt?

Jag tror att när längtan bland människor blir tillräckligt stor, så kommer de att söka efter SVARET. Frågan är då om vi som kristna har något svar att ge. Har vi några verkliga svar på deras problemställningar? Är kristenheten en del av svaret eller en del av problemen?

När människor börjar komma, har de också med sig sina problem. Mångas liv ligger i spillror. De kommer med sina ekonomiska skulder och med kronofogden i hämlarna. Deras äktenskap har kraschat och otrohet och nya förhållanden har lett till att de har barn med olika partners. För att lösa sina problem har de rådfrågat ockulta medier och deltagit i alla möjliga typer av nyandliga kurser etc. För att dämpa sin ångest har de använt alkohol och droger av olika slag. Som kristna måste vi allvarligt och uppriktigt fråga oss på vilket sätt vi har förberett oss för denna situation. Hur har vi tränat oss för att kunna hjälpa, be för och ta hand om dem som söker sig till oss därför att de vill möta Jesus? De vill ha verkliga svar och uppleva en äkta gemenskap. De vill ha hjälp med problem av alla upptänkliga slag: kroppsliga, själsliga och andliga. Hur ska vi kunna ta hand om och hjälpa kanske tusentals människor? Har vi någon verklig beredskap för detta?

En kvinna som väntar barn förbereder sig för förlossningen. De blivande föräldrarna skaffar förmodligen ett skötbord, gör i ordning barnkammaren, tapetserar om, köper nya saker till hemmet och går på kurser om förlossning och föräldraskap. Kort sagt, man förbereder sig. När barnet sedan är fött lägger de det inte i rännstenen eller lämnar det ifrån sig med en liten förstående blick att "vi ses nästa söndag". Nej, de tar det lilla barnet till sig och hjälper, matar och tröstar det. De gör i princip allt de kan för att ge barnet vad det behöver. Dessutom följer massor av nya företeelser som blöjbyten, otrevliga lukter o.s.v. Visst ska vi be för väckelse, men vi

Vägen UT!

behöver se väckelsen ur ett realistiskt perspektiv och förbereda oss för de förändringar som hör ihop med en riktig folkväckelse. Vi behöver inse vilket ansvar vi som kristna har, både för väckelsen och för vår nation, men vi behöver också öppna oss för att ta emot det Gud vill visa oss; en väg ut och befrielse för vår nation.

Del I

Den kristnes ansvar för NATIONEN!

Våra sinnen behöver förnyas

Ibland när jag rest runt i vårt land och besökt olika församlingar har jag hört kristna säga ungefär så här: "Vi kan inte påverka något och vår röst i samhället är ingenting värd. Är det Guds vilja att landet ska gå åt ett visst håll så kan vi inte göra något åt det. Hur jag ber, lever och exempelvis röstar politiskt har ingen betydelse." Att sådana tankar finns bland kristna är inte särskilt sunt eller positivt och framför allt är det inte bibliskt.

Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom. (Rom 12:1-2)

Den kristnes ansvar för nationen

Det är bara Gud som kan tala om för oss hur vi ska tänka och agera i olika situationer, kort sagt hur vi ska kunna leva vårt liv rätt inför honom. Gud är den som vill leda oss och hjälpa oss rätt. Vi är jordens salt och världens ljus och vår kallelse är att stå fasta och inte ge upp. Tänk om det händer att någon öppnar en porrklubb i huset bredvid. Vad är då min kallelse? Är det att säga "fy vad hemskt" eller att gå dit och studera synden på nära håll? Nej, det är nu det visar sig hur mycket av salt och ljus det finns i mitt liv för att påverka detta på olika sätt.

Som kristna har vi ett särskilt ansvar för den stad där vi lever och bor, men vårt ansvar sträcker sig längre än så. Bibeln säger till och med att om någon blivit tillfångatagen och bortförd till en annan stad, har han ett ansvar att be för *den* staden. Israels folk fick den uppmaningen av profeten Jeremia när de fördes bort till fångenskap i Babel.

Och sök den stads bästa dit jag har fört er i fångenskap och be för den till Herren. När det går väl för den går det också väl för er. (Jer 29:7)

Det är viktigt för en kristen att ha ett rätt grundperspektiv, så att Guds liv kan tränga igenom och förändra och förnya. Varför placerades brännoffret på Guds altare? Därför att det skulle förtäras fullkomligt av Gud. Offret kunde vara en oxe, ett får eller en duva, beroende på den offrandes möjligheter, men det ofrånkomliga kravet var att det skulle vara ett heloffer. Gud erkänner inget mindre än fullkomlig överlåtelse. Altaret kännetecknar inte vad vi gör för Gud utan vad vi är för Gud. Han begär i första hand inte vårt arbete utan oss själva. Till skillnad från Gamla testamentets offer, som var döda offer, så är Nya testamentes offer "levande offer". Att vi lägger oss på Guds altare innebär att vi överlåter våra liv åt Gud för att ständigt förtäras av Andens eld och leva av hans barmhärtighet.

Vårt ansvar

Gud har fastställt bestämda tider och utstakat de gränser inom vilka människorna ska bo och han kan också ändra tider och gränser för olika folk och folkslag.

Och han har av en enda människa skapat alla människor och folk, för att de skall bo över hela jorden. Han har fastställt bestämda tider och utstakat de gränser inom vilka de ska bo, för att de ska söka Gud, om de möjligen skulle kunna treva sig fram till honom och finna honom, fastän han inte är långt borta från någon enda av oss. (Apg 17:26-27)

När det är många i ett land som vill styra samtidigt, med andra ord när instabilitet råder i det politiska livet, så är det en indikation på att landet överträder Guds lagar. Ett land som präglas av förstånd, det vill säga där människor är kloka i relation till sin omvärld, ska däremot uppleva inre stabilitet och bli bestående.

För sin överträdelses skull får ett land många herrar, men där folket har förstånd och inser vad rätt är, där blir det bestående. (Ords 28:2)
1917 års översättning

När David var kung och levde för Herren, blev Israel ett rike präglad av stabilitet och framgång, där senare hans son Salomo blev kung. När sedan Salomos son Rehabeam efterträdde sin far på tronen, ändrades hela situationen på grund av grava synder som brett ut sig i riket. Följden blev att landet delades. Gud kan alltså förändra tider och gränser och göra olika saker med folkslag och människor. Man kan utifrån detta bibelord säga att *ett folks förhållande till Gud avgör ett lands stabilitet, gränser och även dess existens*. Med andra ord, du och jag bär ansvar för det land vi lever i. Vi känner till från historien hur länder och imperier har minskat eller ökat i omfattning och storlek. Vi känner också till hur hela länder och imperier kollapsat och försvunnit. Jesus säger i Bergspredikan att

Den kristnes ansvar för nationen

vi som Guds folk är jordens salt och världens ljus (Matt 5:13-14). Detta är inte bara en from tanke, utan en faktisk verklighet. Som kristna kan vi därför inte skylla situationen i landet enbart på tjuvar och banditer, omoraliska människor, MC-gäng osv. Vi kan heller inte skylla enbart på de styrande i landet. Vill vi förstå de verkliga problemen måste vi först pröva oss själva och vår egen relation till Gud och till Ordet.

Den kristne har alltså ovillkorligen ett ansvar för utvecklingen i sitt land. Enligt 1 Tim 2:1 får ett land, och därmed också dess kristna, den överhet det förtjänar. De kristnas böner, eller deras försumlighet att be, är alltså avgörande för hur livet i landet ska te sig. Det är viktigt att förstå att vers 1-4 beskriver ett slags orsak och verkan, sådd och skörd, handling eller icke handling och därpå följande konsekvenser. Vi läser i vers 1 och 2:

Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt.

I grundtexten står det att de kristna "först och främst ska be", men i nyare översättningar har man ändrat det till "först av allt uppmanar". När du ber vad ber du om då, och vem eller vilka ber du för? Mina närmaste svarar du säkert. Det är helt riktigt att be för sina närmaste, men skriften indikerar att vi först och främst uppmanas att be för kungar och alla i ledande ställning. De flesta kristna jag träffar sätter oftast sina egna behov främst. Det vill säga det egna livet, den egna familjen. Därefter, om man ber, brukar möjligen den församling man själv tillhör komma. Jag säger inte att det är fel att be för sig själv eller den egna familjen eller det som ligger närmast. Men oftast ber vi bara när vi har behov av något slag och överläter åt andra att be för resten. Men, återigen, Bibeln visar på en annan tågordning. Hur ofta ber du för landets statsminister? Frågan är nämligen inte i första hand vad du anser om honom eller henne, eller vilken politik som förs, utan hur mycket tid du ägnar i bön för

Vägen UT!

den som är den högste politiske ledaren i landet. Och hur ofta ber du för landstingets och kommunens ledande politiker? Det betyder inte att du inte ska ha synpunkter på den politik som förs eller ligger som förslag. Det ska vi absolut ha. Vi ska dock be för överheten, oavsett om vi kan dela deras politiska uppfattningar eller ej.

När jag i olika kristna samlingar brukar fråga vilka som ber för Sveriges statsminister eller något av statsråden minst en gång i månaden, är det väldigt få som räcker upp handen. Frågar jag vilka som ber för dem var fjortonde dag eller en gång i veckan, är det nästan ingen alls som räcker upp handen. Glädjande nog håller dock denna negativa trend på att brytas. Det viktigaste för Sverige är att kristna ber för sitt land, men det kan också vara viktigt att kristna går in och tar aktiv del i det politiska arbetet. Det finns kristna som anser att de inte ska befatta sig med politik, varken i sina böner eller i praktisk handling. Men då får vi också ett samhälle utan kristna grundvalar, och med allt det som en icke kristen livsstil för med sig.

Det är dock viktigt att poängtera att en kristen inte ska gå in i politiken för politikens, den egna ärans eller den egna ekonomins skull. En kristen ska gå in i politiskt arbete för Guds rikes skull och därför att Gud i så fall har kallat honom eller henne.

Förutom vikten av att be för vår ledning är det en annan faktor som är viktig att poängtera vad gäller våra böner, och det är tacksägelse. Ordet uppmanar oss att tacka Gud.

Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse. (1 Tim 2:1)

Var uthålliga i bönen, vaka och be under tacksägelse. (Kol 4:2)

Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud få veta era önskingar genom åkallan och bön med tacksägelse. (Fil 4:6)

Tacksägelse kan innebära att vi helt enkelt tackar Gud för de positiva förändringar vi ser. Det kan också betyda att vi tackar honom

i tro för vad han kommer att göra. Detta gäller i allra högsta grad politiken och vår nation. Det kan således vara viktigt att följa den politiska debatten och rapporteringen. Man kan ta reda på olika viktiga frågor genom att ta del av protokoll eller möteshandlingar. Det kan även innebära att man tar kontakt med politiker och hör efter vad som ligger på agendan och frågar om man kan hjälpa till genom att be. Detta ska man inte göra på något påflugett sätt utan när Gud manar till det och omständigheterna öppnar sig. I dessa böner är det sedan viktigt att vi också tackar för det vi ännu inte sett, men som vi i tro på Guds löften ändå kan ta till oss och lita på. Gud vill att det ska ske förändringar i vårt samhällsklimat och i det politiska livet och därför kan vi vara säkra på att våra böner på detta område blir hörda. Att vara tacksam för vad Gud gör och gjort är dessutom en indikationsfaktor i våra liv. Genom detta förhållningssätt kan vi som det står vidare i 1 Tim 2:2:

så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv, på allt sätt gudfruktigt och värdigt. (Sv. Folkbibeln)

så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, som på allt sätt är präglad av gudsfruktan och värdighet. (Hedegård)

så att vi kunna föra ett lugnt och stilla på ett i allo fromt och värdigt sätt. (1917 års översättning)

Ett lugnt och stilla liv präglas i första hand av frånvaro från våld, jäkt och stress. Gudsfruktan har att göra med vetskapen om vem som är den högste och att ingen kan sätta sig över det han sagt. Det betyder i praktiken att sätta Gud och Ordet främst. Det har att göra med att visa respekt och aktning för människan och människans värde och för Guds skapelse i stort. Ja, säger du, men inte kan vi i vår moderna tid göra så. Detta tänkesätt ligger ju långt tillbaka i 1800-talet. Svaret är: Nej, inte alls. Vore några av dessa saker verkliga i vårt samhälle skulle människor i största allmänhet må mycket bättre. Det betyder inte att jag förespråkar någon form av förslappat liv, där du menar att du lägger allt i Guds hand och tar det

Vägen UT!

som ursäkt för att inte göra din del. Även om samhället på 1800-talet saknade en väldigt stor del av den stress vi upplever idag, innebar det inte att människor var slöa och arbetsskygga på något sätt. På sätt och vis arbetade man förmodligen hårdare än vad vi gör idag, men utbrändhet var ändå inte ett stort samhällsproblem då. Något har förändrats i samhällsklimatet sedan dess. Du får själv fundera igenom vad vi kan göra för att komma tillbaka till den här respekten för människan och hennes värde. Det är också viktigt att du ber under tiden du funderar på detta. Vi kan läsa i 1 Tim 2:3:

Att be så är rätt och behagar Gud vår frälsare. (Bibel 2000)

Sådant är rätt och behagar Gud, vår frälsare. (Sv. Folkbibeln)

Säkert vill du göra det som är rätt i Guds ögon och få hans välbehag över ditt liv.

Vi läser vidare i vers fyra:

...för Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. (1 Tim 2:4, 1917 års översättning)

Alla människor betyder rimligtvis alla människor. När vi pratar om alla människor kan man säga att vi pratar om verklig folkväckelse. Gud vill att alla människor ska bli frälsta, men inte bara det han vill också att de ska komma till insikt om sanningen, det vill säga få uppleva verklig frihet. (Jfr Joh 8:31-36). Detta betyder att vers 4 är en konsekvens av de tre första verserna. Det betyder att verklig folkväckelse hänger ihop med och är baserad på förbön för landets regering och styre. När människor i allt högre grad far illa därför att det som varit viktigt och riktigt att bygga samhället på, sakta men säkert har undergrävts, då visar detta klart att kristenheten inte tagit sitt ansvar i bön för landet och dess ledning. Vi kan inte med bästa vilja i världen säga att vårt land har blivit bättre och säkrare de sista tjugo åren. Däremot kan vi med stor sorg konstatera att skilsmässorna ökat, våldet på gator och torg ökat, mordet ökat och människor känner sig som en följd av allt detta otrygga.

Människor far illa för att den grund vårt samhälle skulle vila på har undergrävts. Ett fungerande demokratiskt samhälle utmärks också av några grundläggande saker, nämligen att alla människor kan få röra sig fritt, alla människor kan leva ut sin tro fritt och uttrycka sig fritt i olika frågor. Men idag går det inte att få uttrycka sig fritt i vissa frågor utan rättslig påföljd. Allt det negativa vi ser, vad är det en följd av? Jo, det är en följd av att vi kristna inte har tagit vårt böneansvar för Sverige och för dem som styr vårt land. Mot denna bakgrund kan man säga att vi som kristna löper risk att möta verklig förföljelse och lidande därför att vi inte tagit dessa ord om bön för landets ledande personer på verkligt allvar. Det kan också uttryckas så här: *vad man sår får man skörda*. Eller också kan man säga som Albert Einstein: "Den människa som inte intresserar sig för politik riskerar att styras av dårar."

Man kan sammanfatta detta med att konstatera följande:

Att inte be för landets regering och styre är lika med att inte be om eller verkligen önska folkväckelse.

Det går bra att prata om det och att längta efter det, men om det inte kommer till uttryck i sann och uppriktig bön och omvändelse är det inget annat än fromt dagdrömmeri. Kan det vara så att vi behöver bekänna Sveriges synd, sådant som hänt i det förgångna men som vi som lever idag ändå är delaktiga i? Jag tror att vi på allvar behöver ödmjuka oss och be Gud om förlåtelse för vår ohörsamhet och blindhet och vårt högmod. Här har vi som kristna ett stort ansvar. En nation kan, precis som den enskilda människan, bära på skuld. Om så är fallet och synd finns i landet, måste den bekännas och överges. Annars blir den ett hinder för välsignelse och framgång. Det är viktigt för oss att förstå att detta är en biblisk princip. Profeten Daniel har åtskilligt att säga om detta:

I dennes första regeringsår kom jag, Daniel, att i skrifterna lägga märke till det antal år, som Herren hade angett för profeten Jeremia,

Vägen UT!

när han sade att han ville låta sjuttio år gå till ända, medan Jerusalem låg öde. Då vände jag mitt ansikte till Herren Gud med ivrig bön och åkallan, och fastade samtidigt i säck och aska. Jag bad till Herren, min Gud, och bekände och sade:

“Ack Herre, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevarar nåd mot dem som älskar dig och håller dina bud! Vi har syndat och gjort illa och varit ogudaktiga och avfälliga. Vi har vikit av från dina bud och lagar. Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeter-na, som talade i ditt namn till våra kungar, furstar och fäder och till allt folket i landet. (Dan 9:2-5) 1917 års översättning

Här ser vi hur viktigt det var för Daniel att studera Ordet. Han såg tidstecknen i form av de sjuttio åren, men han antog inte bara passivt föreställningen att han Gud bestämt detta så får jag lov att bara halka med. NEJ: han vänder sig ivrigt till Gud i bön och ber att det han sett i Ordet ska gå i fullbordan. Daniel säger heller inget till Gud om hur andlig han själv anser sig vara och har varit under åren. Inte heller hör vi något om hur han fjärmat sig och tagit avstånd från dessa hemska syndare och onda människor. Nej, i sin förbön identifierar han sig själv med det onda utan att fördenskull vara en del av det. Detta är en värdemätare på hur Guds kärlek mognat i en människa och hur den visar sig i sättet att be. En grundläggande aspekt i det kristna livet är att Jesus har gjort någonting för oss, och han vill göra någonting i oss. Slutmålet med detta är att han vill göra någonting genom oss. Många av de gärningar som Daniel bekände låg långt tillbaka i tiden. Man skulle kunna tycka att detta borde vara förlåtet och glömt för länge sedan, men för honom var det viktigt att få be denna bön och göra denna bekännelse. Detta är ett vittnesbörd om vad det kan innebära att *”omvända sig från sina onda vägar”*, vilket är något vi strax ska studera.

Guds rikes lagar

Få av oss har kunnat undgå att se det moraliska förfall som Sverige på relativt kort tid hamnat i. Frågan är dock om vi är beredda att göra något åt saken och problemet är att vi själva både är en del av förfallet och en av orsakerna till det.

Och eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna hos de flesta. (Matt 24:12)

Det ord som här används för kärlek är grekiskans *agape*, Guds kärlek. När det gäller laglöshet kan man tala om två olika typer av lagar som kan överträdas: mänskliga lagar och andliga lagar.

Inom varje samhällssystem finns det lagar som föreskriver hur människor ska uppträda och förhålla sig till det samhälle de lever i. I västvärlden har vi haft lagar som har varit starkt influerade av kristen tro och ofta uttryckligen grundade på Bibeln. I dag vet vi att gudlösa system har undergrävt och förringat dessa lagar och deras innebörd och därmed tagit bort grunden för ett på så sätt fungerande samhälle. Några bibelord som belyser detta är Rom 13:1-7 och 1Petr 2:13-15.

Vårt lands styrelseskick är uppbyggt på följande sätt: Riksdagen har för närvarande den högsta politiska makten³ och utser regeringschef, det vill säga statsminister, som i sin tur utser regering. Därefter kommer landsting och kommuner som har sina speciella ansvarsområden. Närmare oss individer har vi institutioner som församling och familj. Allt detta är det meningen att Gud ska råda över.

Under de år vi varit med i EU har utvecklingen, både i Sverige och i övriga Europa, gått åt det hållet att kristna rörelser mer och mer

³ Sveriges regering överlämnar mer och mer makt till EU:s högkvarter i Bryssel. Det är förmodligen bara en tidsfråga när makten totalt sett utgår därifrån eftersom EU:s lagar idag står över det egna landets lagar.

har misstänkliggjorts. Det går inte längre att hyra lokaler eller bedriva verksamhet ute i Europa på samma sätt som tidigare. Olika bestämmelser kan nu göra att exempelvis pingströrelsen i Tyskland kan förklaras som sekt och därmed nära nog bli olaglig. Dessutom har EU:s grunddokument växt fram. I detta dokument som beskriver vad EU är, har begreppet kristendom helt förbigåtts. Det betyder att samtliga medlemsländer som faktiskt byggt sin existens och kultur och grundat sina lagar på evangeliet nu tagit avstånd från detta. Från Sveriges sida har detta understötts av bland andra kristdemokraterna. De har tragiskt nog hävdat att religion och politik inte hör ihop.

I Guds rike finns det en mängd andliga lagar, och just Bergspredikan ger oss många exempel på sådana lagar. Men enligt vad som står i Matt 7:23 går det att arbeta laglöst även i Guds rike. På sikt får detta konsekvenser och det är vad Jesus uttrycker med orden *“Gå bort ifrån mig, ni laglösa!”*.

Man kan som kristen t.o.m. kasta ut demoner och utföra kraftgärningar utan att leva efter Guds rikes lagar, men lever man inte efter Guds rikes lagar, arbetar man laglöst.

Jesus talar om Guds rikes lagar i exempelvis Bergspredikan (Matt 5-7). Han avslutar denna predikan med följande ord:

Inte ska var och en som säger “Herre, Herre” till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa! (Matt 7:21-23)

Det kristna livet handlar nämligen i första hand om att vara beroende av Kristus. Jesus gör det väldigt klart för oss att vi inte kan åstadkomma något utan honom (Joh 15:5), men det är faktiskt möjligt att göra mängder av saker utan att verkligen vara i honom. Vi

kan evangelisera, ha möten, sjunga i kören, be för sjuka osv, men vi kan inte göra det som Gud verkligen vill utan honom. Och vi kan inte uppnå något bestående resultat, d.v.s. *frukt*, som Gud vill ha, utan att förbli i honom. Jesus säger: *Jag gör bara det jag ser Fadern göra* (Joh 5:29). Människor kanske blir frälsta, friska eller på annat sätt berörda under våra eventuella evangelisationskampanjer, men detta i sig är inget bevis för att kampanjen är i överensstämmelse med Guds vilja.

Om jag exempelvis ber för någon som är sjuk och denne blir frisk, är detta inget bevis för att jag har det rätt ställt med Gud eller är en gudsman. Detta är bevis på en stor Gud som ser till människors behov, men inget bevis på just min andlighet.

Den grundläggande frågan är trots allt: arbetar vi i beroende av Gud, i takt med honom och enligt de lagar som gäller i hans rike?

Den största anledningen till att man arbetar laglöst är enligt Matt 24:12 att kärleken svalnar. Detta sker inte i ett ögonblick utan långsamt, och ju mer kärleken svalnar, ju större blir laglösheten. Det ord för kärlek som här används i grundtexten är *agape*. *Agape*-kärleken är Guds ovillkorliga kärlek, och den kärleken finns bara bland de kristna, enligt Rom 5:5:

Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss.

Slutsatsen blir att när kärleken hos de kristna mer och mer kallnar, då ökar laglösheten inte bara i Guds rike utan även i samhället i stort. En människa som älskar Kristus sätter honom främst och är noga med att följa honom i alla livets situationer, de goda såväl som de jobbiga. Att göra det som Gud vill kommer alltid i första rummet för en sådan människa.

För de människor däremot, som inte anser det så viktigt att lyda och följa hans vägar, kallnar kärleken och tillståndet blir så småningom alltmer laglöst. Det betyder också att sådana människor lätt kan bli bedragna. De tror att de lever rätt men i själva verket

Vägen UT!

befinner de sig långt borta från det Gud vill med deras liv, och de blir lätt bedragna av yttre omständigheter.

Det är därför viktigt att du provar dig själv och din relation till Kristus. Han älskar dig, men han accepterar inte att du arbetar laglöst. Att därför studera Bergspredikan i Matt 5-7 kan vara en god prövning inför vad Guds lagar handlar om. Om du tycker att den naturliga tyngdlagen är larvig och inte gäller dig utan kanske bara är en kvarleva av något gammalmodigt och förgånget kan du ju testa vad som händer om du kastar dig ut från ett höghus. De första sekunderna kanske du upplever en underbar och hisnande känsla, men när sedan verkligheten hårdhänt gör sig påmind har den underbara känslan förbytts i något annat.

De sista dagarna

Tillståndet i Guds rike avspeglas alltså i samhället. Eftersom de kristnas närvaro i ett land har inflytande på samhällsutvecklingen, blir konsekvensen att tillståndet bland de kristna därför också kan avläsas i samhället.

Man kan säga att 2Tim 3:1-5 är en beskrivning av detta:

Det skall du veta att i de sista dagarna skall det komma svåra tider. Människor kommer att älska sig själva och vara penningkära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, egensinniga och högmodiga. De skall älska njutning i stället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!

Orden "svåra tider" har översatts från det grekiska ordet *chalepos*. Detta ord kan också betyda "tider av stress" och/eller "mycket svåra att motstå". Det här uttrycket förekommer bara en gång till i Nya testamentet och det är i Matt 8:28 där det berättas om männen vid gravarna.

När Jesus kom över till gadarenernas område på andra sidan sjön, kom två besatta [som var under inflytande av onda andar, författarens anm.] emot honom ut från gravarna. De var så våldsamma [chalepos] att ingen kunde ta sig fram den vägen.

Att männen var våldsamma berodde på de onda andarnas aktivitet. Detta ger oss en viktig insikt om vad som ligger bakom de betenden Paulus beskriver i det andra brevet till Timoteus. Människor kommer att älska sig själva och vara penningkära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, egensinniga och högmodiga. De ska älska njutning i stället för Gud.

Allt det Paulus här nämner passar in i alla tider och i alla samhällen, men samtidigt säger texten att "i de yttersta dagarna" – inte "tiden" utan "dagarna". Då måste vi fråga oss: Har inte de senaste årtiondena i Sverige och Europa lett fram till ett samhälle där människor känner mindre trygghet och upplever mer våld på gator och torg? Vi har inte direkt mindre av stölder, fiffel, våld, mord och råhet, snarare tvärtom. Man kan heller inte säga att familjen och äktenskapet stärkts och samhället har definitivt inte närmat sig en kristen livsstil med allt vad den i praktiken innebär.

Visst är det sorgligt nog så att utvecklingen har gått mot en laglöshet vi inte ens kunnat föreställa oss. Samhället har sakta men säkert avkristnats. I stället för att värna om äktenskap och familj utropar politiska företrädare "död åt familjen".

Stressen och hastigheten ökar som vi sett, på grund av de onda andarnas aktivitet och påverkan på människorna, såväl kristna som icke-kristna. Saker och ting måste ske mycket fortare nu än för femtio eller kanske bara tio år sedan. Ordet utbrändhet, som inte för så länge sedan var ett ganska okänt begrepp, har redan börjat bli utnött eller utbränt om man så vill. Dessutom kommer resten av listans negativa innehåll att öka, pressen kommer att bli starkare

Vägen UT!

och starkare, vilket är en mätare på vart vi är på väg och vilken tid vi lever i. De kristna som lever i gemenskap och närhet till Kristus har ett skydd och påverkas därmed inte på samma sätt. Den kristne behöver inte påverkas personligen av detta men påverkas naturligtvis av det samhälle han lever i. (Jfr 1Mos 19: 1-14)

Förutom själva stressen kan vi se att hela "listan" med negativa företeelser har ökat i samhället under de senaste tjugo åren. Utöver vad som nämns i listan kan vi även konstatera att männen som Jesus mötte i gadarenernas område "*kom emot honom från gravarna*". Det betyder att dessa män levde bland de döda. De levde i en döds-kult. Om vi tittar på hur det ser ut i Europa kan vi tyvärr konstatera att det svept fram en döds-kult även i vår tid.

Ett exempel på detta är Halloween-firandet, som brett ut sig på ett ofattbart sätt. Små barn uppmuntras mer eller mindre via dagis eller i andra sammanhang att klä ut sig i döds-kultskostymer. Ett annat exempel är döds-metall-musiken. På ett märkligt sätt har denna form av livsstil och döds-kult trängt igenom.⁴ Det finns en trolig anledning till det, nämligen att vi lever i de "yttersta dagarna".

Bibeln säger också att människorna i de yttersta dagarna ska "älska sig själva", dvs. egoismen kommer att frodas. Vem tänker människor på idag? Jo, först och främst tänker de på sig själva. Tittar du tillbaka lite i tiden så ska du finna att detta på ett påtagligt sätt förändrats under de senaste fyrtio åren. Likaså kommer barnen i de yttersta dagarna att vara olydiga mot sina föräldrar. Vi har alla varit olydiga mot våra föräldrar och det är inget unikt i sig, men olydnaden mot föräldrar har ökat våldsamt under senare år och bli-

⁴ Det bör dock poängteras att det inte är musikstilen i sig som är det hem-ska utan vad musiken med dess innehåll har för syfte och den livsstil den leder till. Det finns flertalet kristna band med annorlunda musikstil än vad vi är vana vid. Dessa band och enskilda människor som tar sin kallelse på allvar och går ut bland döds-band och dess publik i evangelisationssyfte ska vi absolut be för och på olika sätt stötta.

vit ett slags livsmönster, något naturligt. Veckotidningar beskriver tonåringars våld och trots som något naturligt i mognadsprocessen. Friskolor och andra sammanhang där artighet, respekt och vördnad är ledord beskrivs som onaturliga och därmed utan berättigande.

Alla andra negativa företeelser som Paulus räknar upp breder också ut sig i dagens samhälle. Man kan utan överdrift tala om att vi befinner oss i en nedåtgående spiral. Personligen tror jag det är viktigt för varje kristen att gå igenom alla dessa negativa företeelser som räknas upp i denna lista och pröva sig själv inför den. Ställ dig sedan några enkla frågor: Hur mycket har jag påverkats? Vad behöver Gud göra i mitt liv? Om jag ser i ljuset av Guds ord, vad behöver förändras i mitt liv? Är jag villig till detta?

I kapitel 3 i brevet till Timoteus står det också: *"De ska älska njutning i stället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!"* I denna vers ser vi klart och tydligt att den negativa lista vi nyss läst också verkligen gäller oss troende, eftersom texten uttryckligen säger, "sådana som ger ett sken av gudsfruktan".

De som vill ha ett sken av gudsfruktan men inte vill leva i verkligheten av den kommer till slut att bli en egen synlig gruppering och Paulus uppmaning är att vända sig bort från sådana. Dessa människor, som vi uppmanas att vända oss bort ifrån, säger att de tror på Bibelns budskap. I verkligheten förnekar de sin bekännelse genom att inte ta dess budskap på allvar. Man kan också känna igen dessa människor genom att de formats av de saker som finns i den negativa lista vi gått igenom, utan att göra något åt detta. De har således inte sökt Gud om hjälp och befrielse från vad de trillat in i. Den största anledningen till detta är förmodligen att den som inte vandrar i ljuset vandrar i mörkret och ser därför inte verkligheten som den är.

Tror du på Bibeln så låter du också ditt liv formas av den. Du vet vad Bibeln säger därför att du läser och studerar den. Lever du ett

Vägen UT!

gudfrukttigt liv låter du dig inte formas av denna världens sätt att tänka och leva, utan lever utifrån Ordet. Som vi tidigare konstaterat betyder det inte någon märklig världsfrånvändhet långt borta från människor och deras verklighet. Nej, titta på Jesus, han fanns bland människorna precis där de var, men han påverkades inte av deras sätt att leva. Däremot påverkades de av honom.

Det är också viktigt att du inte kritiserar andra som verkligen tror, eftersom du drar åt samma håll som de gör, även om du kanske inte befinner dig i samma samfund som dem. Om du ständigt kritiserar andra troende, så avslöjar du vilken grupp du själv tillhör. Det innebär inte att den kristne inte ska vara vaksam och pröva olika budskap och budbärare, men det innebär att det är viktigt att arbeta för Gudsrikets nära förestående tillkommelse, och detta görs genom enhet i Kristi kropp.

Andlig krigföring

Läser du vidare i 2Tim kap 3, så finner du i vers 8 att tidsålderns avslutning inte i första hand kommer att präglas av någon slags fysisk, logisk krigföring utan av en andlig.

Liksom Jannes och Jambres satte sig upp emot Mose, står dessa män emot sanningen. Det är människor med ett fördärvat sinne. Deras tro håller inte provet.

Jannes och Jambres var egyptiska trollkarlar. I 2Mos berättas det om hur de stod emot Mose och Aron. Trollkarlarna satte sig inte upp mot Mose och Aron i någon sorts diskussionsrunda: "Nja Mose, vi tycker att ni har fel. Vi får nog säga att vi inte riktigt tycker om det här". Nej, trollkarlarna handlade. När Mose kastade sin stav och den blev en orm, så ordnade trollkarlarna fram en egen orm genom sina ockulta konster.

De förde inte bara en negativ motdiskussion inför landets regent och statsminister (faraos), utan de utförde också ockulta gärningar

Den kristnes ansvar för nationen

inför honom. Det ockulta med alla dess tecken kommer att öka. Det ockulta kommer att resa sig upp emot Mose (d.v.s. Guds folk) och visa sin kraft. När Gud genom sitt folk gör sina under och tecken, kommer den ockulta rörelsen att göra sina under och tecken. Dessa kommer att vara förvillande lika de tecken som Gud gör.

I dag ser vi hur den ockulta verksamheten i Sverige ökar i styrka. Samtidigt har kristenheten varit oerhört långsam att reagera och gå till motangrepp genom exempelvis fasta och bön. Undervisningen på detta område har varit svag och ibland felaktig. Som kristna behöver vi komma tillbaka till Ordet och se hur Jesus handskades med människor som var under inflytande av onda andar och demoner.

I slutet av vers 8 står det att dessa trollkarlar inte håller provet. Vill man kontrollera om man själv håller provet kan det vara lämpligt att slå upp 2Kor 13:5:

Pröva er själva om ni lever i tron, pröva er själva! Eller vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Gör ni inte det, består ni inte provet.

Att bestå provet handlar inte om att "det känns underbart" eller att du varit i kyrkan de senaste sju mötena. Provet består i att veta att Kristus är i dig.

och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig. (Gal 2:20)

Gud reser upp sina profeter

Innan denna tidsålder når sitt absoluta slut, kommer det profetiska skeendet bland de troende att växa sig starkt. Innan Jesus kom första gången beredde profeten Johannes Döparen vägen för honom. Detta var klart uttalat i Gamla testamentets profetiska skrifter. De som läste och trodde skrifterna hade detta mycket klart för sig. De

Vägen UT!

sökte efter Gud för att förstå tidens skeende och sökte också efter tidens tecken.

En röst ropar i öknen: "Bered väg för Herren, bana en jämn väg i ödemarken för vår Gud". (Jes 40:3)

Se, jag skall sända min budbärare och han skall bereda vägen för mig. (Mal 3:1a)

Sakarias, Johannes far som var präst, fick i en syn se en ängel som talade till honom. Ängeln sade att hans bön hade blivit hörd och att hans hustru därför skulle bli havande och föda en son vilken han skulle ge namnet Johannes. Det omöjliga inträffade, dessa äldre människor som inte kunde få barn fann sig helt plötsligt i en situation där de blev föräldrar genom Guds ingripande. Sakarias tvivlade dock på detta stora budskap som ängeln gav och blev därför stum en tid. Hans tunga löstes när han fullföljde det som ängeln hade sagt, nämligen att ge den nyfödda pojken namnet Johannes. Släktingarna tryckte på och ville kalla pojken Sakarias efter sin far. Fadern hade dock förstått att Guds vilja var viktigare än grupptrycket och kallade därför pojken Johannes, precis som ängeln hade sagt åt honom att göra, "genom att skriva hans namn på en tavla". Denna handling i tro på den Allsmäktige löste hans stumma tunga och med ens talade han igen och prisade Gud. Därefter blev han uppfylld av den helige Ande och profeterade och sade:

Och du, barn, skall kallas den Högstes profet. Ty du skall gå före Herren och bana väg för honom och ge hans folk kunskap om frälsning, att deras synder är förlättna för vår Guds innerliga kärleks skull. I kraft av den skall en soluppgång från höjden besöka oss. (Luk 1:76-78)

Soluppgången från höjden talar om och appellerar till profeten Elia.

Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar Då skall ni komma ut och hoppa likt

Den kristnes ansvar för nationen

kalvar som släpps ur sitt bås. Ni skall trampa ner de ogudaktiga, ty de ska vara som stoft under era fötter på den dag då jag utför mitt verk, säger Herren Sebaot. Kom ihåg min tjänare Mose lag som jag gav honom befallning om på Horeb, stadgarna och föreskrifterna som gäller hela Israel. Se, jag skall sända till er profeten Elia, innan Herrens dag kommer, den stora och fruktansvärda. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning. (Mal 4:2-6)

Profeten Elia som var en av Gamla testamentets starka profetgestalter uppträder för första gången i 1Kung 17. Hans liv präglas av att frambära starka tillrättavisningar adresserade till enskilda människor, det religiösa etablissemang, till hela nationen, dess ledare och kungar. Många kraftiga mirakler och under följer i hans fotspår och i hans profetiska liv och tjänst.

Vi kan också läsa om Jesus och hans svar till lärjungarna:

Lärjungarna frågade honom: "Varför säger då de skriftlärde att Elia först måste komma?" Han svarade: "Elia skall komma och återuppräta allt. Men jag säger er: Elia har redan kommit, och de kände inte igen honom utan gjorde med honom alldeles som de ville. På samma sätt skall också Människosonen få lida genom dem." Då förstod lärjungarna att han talade om Johannes Döparen. (Matt 17:10-13)

Av dessa citerade verser och deras parallellställningar kan vi alltså förstå vad som föregick och pågick när Jesus kom första gången. Man kan alltså med stöd av dessa bibelord, och andra liknande som vi kommer till längre fram, dra den slutsatsen att före Jesu andra tillkommelse kommer en form av profettrörelse med liknande förteckningar att födas fram, och dess huvuduppgift blir att bereda vägen för honom som kommer.

Man kan kort sammanfatta vad som utmärkte Elia och Johannes på följande sätt.

Profeten Elia

- Elia gick emot avgudakulturen och den ockulta rörelse som leddes av den kontrollfixerade drottning Isebel.
(Jfr 1Kung 18)
- Han visade att den ockulta rörelsen inte hade makt över Guds syften och även att de människor som utförde dessa ockulta tecken inte hade någon verklig makt.
- Han påvisade klart att Gud ville ena Israel genom att han tog tolv stenar och byggde ett altare där han sedan lade offret. (Israels stammar var tolv till antalet. Men de var splittrade och varje stam levde på sitt sätt. Genom att lägga samman de tolv stenarna och offret därpå visade han på vad enhet betyder. Detta är också en profetisk bild på de tolv apostlarna/församlingen och dess enhet med offret den lidande Kristus därpå).
- Som svar på detta handlande lät Gud eld falla från himlen över offret och övertygade därmed de avfallna och ljumma om Guds makt och storhet, vilket ledde till omvändelse och återupprättandet av Guds folk.
- Den ockulta rörelsens styrka avtog. Därmed stod landet öppet för en ny andlig våg och upprättelse från Gud.

Profeten Johannes

- Johannes kom och predikade omvändelse, bättring och tro samt att himmelriket var nära.
- Han byggde ingen rörelse utan hänvisade hela tiden till Messias.
- Han byggde inga tempel och försökte inte få folk att samlas kring honom som person. Folket kom däremot ut till honom i öknen för att höra hans budskap.
- Han var mycket medveten om sin tidsbegränsade kallelse: Att förbereda människorna för Jesu ankomst och denna kallelse genomsyrade hela hans sätt att leva.

Den kristnes ansvar för nationen

- Det verkliga motståndet uppstod när Johannes vände sig mot den politiska maktens omoral. Hans maning till omvändelse gällde hela landet och dess sätt att leva.

Jesus pekar på både Elia och Johannes som den profet man väntat på. Innan tiden når sitt absoluta slut visar Bibeln klart att vi har möjlighet att avläsa indikationsfaktorer som faktiskt visar på tidens slutskeende. Det betyder inte att vi ska läsa in allehanda saker som inte står där utan helt enkelt läsa innantill och se om det vi läser stämmer överens med vad vi samtidigt ser runt oss av händelser i den tid vi lever i. Under årens lopp har människor skrämts av talet om tidens slut och ibland har detta medverkat till att man helt enkelt lagt på locket och vägrar att överhuvudtaget lyssna till vad Gud och hans Ord säger angående tidens tecken. Jag vill i denna bok enkelt lägga fram några tankar som du kan tänka igenom. Du behöver inte dela min uppfattning, men du kan fundera över det jag säger.

Upprättelse

Det finns vägar till upprättelse för ett helt land. Detta känner vi till från historien. På 1800-talet var Sverige en nersupen och fördärvad nation. Då kom som svar på mångas intensiva böner en väckelse som reste upp detta land igen. Det är möjligt att detta åter blir en verklighet i vår tid, eftersom vi idag har kommit till den situationen att svenskarna super lika mycket som på 1800-talet, då den stora väckelsen utbröt. Då måste det i vår tid få komma en upprättelse och ske på det sätt som Gud vill. En förutsättning är att de människor som Gud kallar och lägger ansvaret på också är villiga att ikläda sig detta ansvar. De måste också göra det som Gud kallar dem att göra för att upprättelsen ska bli en verklighet.

Om jag tillsluter himlen så att regn inte faller, om jag befäller gräshoppor att fördärva landet eller om jag sänder pest bland mitt folk, men

Vägen UT!

mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, så vill jag höra det från himmelen och förlåta deras synd och skaffa läkedom åt deras land. Mina ögon skall nu vara öppna och mina öron lyssna till vad som beds på denna plats. (2Krön 7:13-15)

Vad Gud säger i dessa verser är att om situationen verkar totalt hopplös, så kan det folk som är uppkallat efter hans namn göra följande:

1. ödmjuka sig
2. be
3. söka hans ansikte
4. omvända sig från sina onda vägar.

Då kommer Gud att:

1. höra detta från himlen
2. förlåta deras synd
3. skaffa bot åt deras land.

Gud säger att människorna kan göra fyra saker. Fyra är världens tal. Gör människorna som är uppkallade efter hans namn detta, så kommer Gud själv att göra tre saker. Guds tal är som bekant tre. Tre och fyra är lika med sju, som är fullkomlighetens tal. Detta är en fingervisning om allvaret i dessa verser, men det visar också att det finns en möjlighet till upprättelse.

Det vi behöver förstå i ljuset av dessa verser är:

- Vi behöver ödmjuka oss och bekänna vårt absoluta beroende av Kristus.
- Vi behöver be för vårt land.
- Vi behöver söka Guds ansikte för att kunna lyssna in vad han säger.
- Vi behöver gå tillbaka och aktivt bekänna vårt folks skuld och vår delaktighet i orättfärdiga gärningar för att få se hur Gud

Den kristnes ansvar för nationen

kommer och svarar på våra böner, speciellt våra böner om folkväckelse.

Min bön och förhoppning är att du vill vara med i denna process och i bön för Sveriges befrielse och upprättelse.

Del 2

Fem bibliska profetvarningar kopplade till vår tid!

Profeternas maning och budskap

Innan tiden når sitt definitiva slut kommer det att uppstå ett samhällssystem med vissa speciella karaktärsdrag och vi kan utifrån dessa urskilja att vi verkligen befinner oss i den sista tiden. Detta samhällssystem kommer att drabbas av Guds domar. Innan plågorna, som beskrivs ingående i Uppenbarelsebokens åttonde och nionde kapitel, blir ett faktum, måste detta samhälle med sin karaktär och sina människor växa fram. Skörden måste komma till mognad, både den onda och den goda. (Jfr Matt 13:24-30). Detta sker inte över en natt. Detta tar tid. Detta är ett accelererande skeende. Å ena sidan kan gödsel hållas på. Å andra sidan kan landet rensas. Men detta betyder ändå i praktiken att vi långt innan saker och ting sker fullt ut och kommer till full mognad kan känna igen vad som håller på att hända, om vi är vakna för det och har ett bibliskt perspektiv på det. Det är emellertid viktigt att inte göra någon stor lära av detta, utan se det som en del av det som måste ske innan tiden når sitt slut. Det betyder dock inte att vi ska vara passiva på något

Fem bibliska profetvarningar

sätt. Jesus understryker detta när han säger: Ni är jordens salt och världens ljus. (Matt 5:13-14)

Med utgångspunkt i Upp 9:20-21 ser vi att det, när Guds domar kommer, finns människor som inte vill vända om.

De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att de upphörde med att tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå. Och de ångrade inte sina mord och sin svartkonst, sin otukt och sina stölder. (Upp 9:20-21)

Situationen som beskrivs i ovanstående bibeltext tror jag kommer att leda till framväxandet av en profetrörelse i den yttersta tiden. Dessa profetröster kommer att profetera utifrån vad Ordet säger och vad Gud säger om den samhällssituation som råder. De kommer, precis som Johannes och Jesus, att ha ett grundläggande budskap "omvänd er", men människorna kommer vid denna tid att vara mycket hårdnackade, eftersom texten klart säger att "*de inte ville omvända sig*" (jfr 2 Tim 3).⁵

Texten beskriver alltså människor som inte vill omvända sig. Man kan inte omvända sig om ingen predikar omvändelse. Det betyder i klartext att på samma sätt som det gick till när Jesus kom första gången så kommer tidsandan att ha format människor innan Jesus kommer andra gången. Den som predikade omvändelse när Jesus kom första gången var profeten Johannes. Han nådde sin tids Gudsfolk. Guds folk idag finns över hela jorden därför att man

⁵ Jag tror inte på någon exklusiv profetrörelse som på något sätt står över andra. Däremot tror jag att Gud vill kalla och upprätta profetröster eller människor med profetisk ådra bland allt sitt folk. Jag tror heller inte på några fullfjädrade profeter, utan fel och brister, som levererar svavelosande budskap. Jag tror däremot att den profetiska Anden på ett mäktigare sätt vill komma över och gripa människor som är öppna för det. Jämför Joel 2:28-32 och Apg 2:16-21.

innan tiden når sitt slut kommer att ha predikat evangeliet för alla folk (jfr Matt 24:14). Det betyder att en rörelse kommer att uppstå över hela jorden som har ett klart och tydligt budskap likt Johannes. De människor som omtalas i Upp 9:20-21 blev varnade av profetiska röster men ångrade sig inte. De hade blivit varnade för vad som skulle komma att inträffa om de inte omvände sig från sina synder. Man kan inte omvända sig om ingen predikar ett visst budskap i vilket det talas om vad man ska omvända sig från. Det är viktigt att veta vad man ska omvända sig från, men det är också viktigt att veta vad man blir omvänd till. Står Jesus i centrum blir inte detta budskap hårt och kärlekslöst.

Det är viktigt att lägga märke till att profeterna inte endast framträdde i någon kyrka och talade enbart till de troende. Profeterna i denna situation gjorde likt GT:s profeter, de talade till de vanliga människorna och till landets ledande personer eftersom de har inflytande och ansvar att sätta upp politiska regler. Moses, exempelvis, gick till farao med budskapet: "Släpp mitt folk." Detta behöver inte enbart betyda att man frambär ett visst budskap, enligt modellen *så säger Herren*. Utan några som helst motsättningar till denna typ av budskap kan det "profetiska budskapet" vara något som under längre tid mognar fram. Ursprunget är dock alltid en input från Herren. Det är inte några egna goda tankar vi talar om utan någon form av tilltal eller inspiration från Gud. Det kan betyda att man i en speciell situation ger svar eller lösningar som helt förvandlar låsta lägen. Det finns många som kan vittna om hur de i olika lägen bött Gud om hjälp och svaret har blivit ett profetiskt budskap som "öppnat vägen, löst den ekonomiska situationen", osv. Svaret har inte nödvändigtvis åtföljts av ett "så säger Herren", utan kanske uttryckts på ett helt annat sätt, men de närvarande har ändå förstått att det varit något mer än vanliga utläggningar.

Att vara en profetröst i samhället kan även betyda att man startar en rörelse av något slag som uttrycker Guds röst i en viss situation. Jag vill här kortfattat belysa detta genom några exempel. Abortfrå-

Fem bibliska profetvarningar

gan är en sådan sak. I Sverige har Gud rest upp "Ja till Livet"-rörelsen som via "Livlinan" arbetar praktiskt med att hjälpa människor som hamnat i en svår situation. "Ja till Livet" arbetar också med att påverka massmedia och de politiska partierna. "Ja till Livet" fokuserar på frågor som t.ex. vid vilken tidpunkt livet börjar.

Christian Men's Network, Giftna för Livet, Levande familjer och Äktenskapsdialog, är några andra rörelser som syftar till att styrka familjen på ett positivt sätt.

Man måste inte instämma till 100 % i allt vad dessa rörelser säger, men vad som är viktigt att se är utgångspunkten och huvudbudskapet. Därför är det viktigt att på olika sätt ta till sig vad dessa rörelser har för grundbudskap, eftersom det kan vara så att Gud faktiskt vill säga något genom dem. Vi kan ha olika uppfattning om dessa rörelser, men vi behöver förstå vad Ordet säger:

Se jag ska sända till er profeten Elia förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han ska vända fädernas hjärta till barnen och barnens hjärta till deras fäder, för att jag inte när jag kommer ska slå landet med tillspillogivning. (Mal 4:5-6)

Det betyder i klartext att Gud kommer att upprätta hemmen innan Herrens dag kommer (jämför 1Petr 4:7-19 som uppenbarligen talar om den lilla gruppen). Gud kommer att göra detta kanske just därför att väckelsen tar den vägen. Vem ska t.ex. ta hand om människor med kroppsliga, själsliga och andliga behov? Pastorn eller några få eldsjälur kan knappast ensamma ta hand om hundra- eller tusentals människor med behov av olika slag. Familjen behövs i väckelsearbetet och grundprincipen är: "fungerar familjen så fungerar församlingen".

Fungerar inte familjen, så har vi förmodligen någon form av religiös teater de gånger vi träffas för att fira gudstjänst. Det betyder inte att församlingen eller dess möten är till för de "fullkomliga". En familj eller person som har det jobbigt ska naturligtvis söka sig till församlingen. Vad man däremot kan fundera över är när män-

Vägen UT!

niskor år efter år håller upp en fasad på vilken det står skrivet att "allt är väl och ingen fara är på färde", medan verkligheten är en annan. Detta har en mycket negativ påverkan på omgivningen och det egna vittnesbördet. Har ni problem, sök upp människor som kan hjälpa er. Gå på äktenskapskurs. Se till att prata med varandra och framför allt låt Gud få komma och hjälpa er.

Att familjen har en avgörande roll i den sista tiden utesluter inte på något sätt den ensamstående. Gud vill använda alla människor. Den ensamstående kommer att ha en viktig roll i det Gud gör, jämför gärna med Simeon och Hanna i Luk 2. Här finns bilden av familjen och den ensamstående i Guds skeende. Familjen som byggsten måste få upprättelse och verklig funktion i den tid vi lever i. Jag är övertygad om att de församlingar och enskilda kristna som inte tar budskapet om familjen på allvar och inför åtgärder för att styrka och stötta familjen, dömer sig själv till sin egen undergång.

Med utgångspunkt i Upp 9:20-21 kommer jag nu att gå igenom vad Sverige behöver omvända sig ifrån och vad vi som kristna behöver be för. Det finns enligt denna text fem saker som profeterna manar till omvändelse ifrån. Budskapet handlar om *ockultism, mord, svartkonst, otukt och stölder*.

Profetvarning och budskap nummer ett

Den ockulta väckelsen – att tillbe onda andar

Den första varning som Upp 9:20 nämner riktar sig till ett samhälle där tillbedjan av onda andar har fått fäste.

De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att: de upphörde med att tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå (Upp 9:20).

Det som kommer att hända (eller en del av det som redan skett) är att den ockulta väckelsen breder ut sig allt mer. I Sverige har detta gått med stor hastighet. Kristenheten har tyvärr lagt sig på andra sidan och fortsatt att sova vidare i sin skönhetssömn och låtit ockultismen breda ut sig. Man måste fråga sig om det vi bevittnat i Sverige under senare år hade fått sådan enorm framgång om Sveriges kristna varit salt och ljus i funktion. Trots allt träder det här och var fram människor som är beredda att ta upp kampen mot fienden, inte bara i ord utan i handling. Det finns människor som aktivt tar ordet på allvar och ber, och som även befriar människor

från onda andars inflytande genom att kasta ut dessa demoner. (Jfr Mark 16:17)

Fienden och hans taktik

Ibland när man åker efter en landsväg kan man se kråkor sitta och hacka på något dött djur. De flyger snabbt undan när någon bil far förbi. Lika snabbt är de tillbaka igen för att hacka på sitt offer. På samma sätt gör de onda andarna, de är av naturen sådana. En fisk kan inte leva på land, den är av naturen ett vattendjur. En demon kan inte vara "god" eller "snäll", han är av naturen ond. Det ligger i hans väsen att stjäla din glädje, frimodighet, livslust etc. Han vill sluka allt och alla och slutligen döda dig, vilket är huvudavsikten med demonernas verksamhet. (Jfr Joh 10:10)

Vad är egentligen demoner? Var kommer de ifrån? Det är frågor som ofta ställs. Den viktigaste frågan är dock hur man ska bli kvitt demonerna och hålla dem borta från sig själv och sig själv borta från dem. Men låt mig ändå säga att demonerna, de onda andarna, verkar vara de som befinner sig längst ner i djävulens hierarki. (Jfr Ef 6:10ff)

I Matt 12:43-45 kan vi läsa följande:

När en oren ande har farit ut ur en människa, vandrar han genom ökentrakterna och letar efter en viloplats men finner ingen. Då säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus, som jag lämnade. När han då kommer och finner det tomt och städat och pyntat, går han bort och tar med sig sju andra andar, värre än han själv, och de går in och bor där. Så blir för den människan det sista värre än det första.

De här verserna ger en väldig klarhet om hur de onda andarna tänker och hur de är till sin natur. Jesus talar här till fariséerna om djävulens verksamhet och rike (läs gärna hela Matt 12). Av detta kan vi lära oss att:

- En ond ande är en person eller varelse utan kropp. Det är själva innebörden av ordet ande, vare sig den är ond eller god.

Den ockulta väckelsen

- En ond ande behöver en kropp för att uttrycka vem och hurdan han är. Han behöver t ex ett sinnesorgan för att uttrycka sin orenhet, som en alkoholande som behöver en kropp för att konsumera alkohol. (Därmed inte sagt att alla som dricker eller på något sätt betar sig annorlunda har en ond ande).
- En ond ande som inte bor i en människa har ingen ro. Detta betyder att den onde anden endast är tillfredsställd när han bor i någon och kan plåga personen ifråga, vilket han gör genom att uttrycka sig själv. Han finner tillfredsställelse i detta, därför att det visar hans natur och personlighet. Skulle han bli utkastad och tvingas lämna en människa, så väljer han hellre att ta sin tillflykt till ett djur, om det är möjligt, än att helt vara utan en kropp. Det framgår av Matt 8:28-34. Om han inte finner en kropp är han otillfredsställd och vandrar runt i ökentrakter. (Jfr Matt 4:1)
- En ond ande kan bana väg för sig själv och andra andar i en människa, men detta kan även ske med ett helt folk, en region eller ett land. Jesu ord i vers 45 *så ska det gå med detta onda släkte*, indikerar just detta. Jämför gärna med Apg 2:38-40 som motsats till att gå under med sin generation och sitt folk. Det vill säga att bli omvänd från något till något annat.

Onda andar flyttar alltså in i människor som är öppna för det eller öppnar sig för dem genom sitt sätt att leva. Ett sätt att öppna sig för dem är att på olika sätt tillbe dem, t ex genom att utöva yoga eller hålla på med tarot-kort. Den utväg vi har för att hålla dem borta är att inte låta oss formas av denna tids sätt att leva utan i stället aktivt söka Guds rike. (Jfr Rom 12:1-3) Upplever du problem på detta område råder jag dig att söka upp en erfaren själavårdare och få hjälp.

Ökat intresse för det ockulta i Sverige

Man kan lätt frestas tänka att texten i Upp 9:20 i första hand handlar om olärda hedningar. Det är säkert de som "tillber onda andar". Men så enkelt är det inte. Materialism föder tomhet och tomhet föder andlig hunger. Frågan är då vem som får tillfredsställa den.

Såväl män som kvinnor från alla samhällsklasser i den västerländska världen intresserar sig mer och mer för den ockulta vägen. Många kvinnor söker framtiden i tarotkort och i horoskop för att utveckla sina inneboende krafter till att bli häxor, för att nämna några saker. Många gör detta bara på skoj, men det finns också ett stort allvar hos många av dem som söker. Längtan efter att få veta framtiden och att få sin inre människa tillfredsställd är mycket stor. Dags- och veckotidningar annonserar sida upp och sida ner om andlig vägledning och hur olika experter med hjälp av tarot-kort kan vägleda och ge svar om framtiden. Det finns också en mycket utbredd vana bland människor överlag att läsa sitt horoskop för att få veta något om framtiden. Men det är Gud som har framtiden i sin hand. Därför ska vi inte söka ledning någon annanstans än hos honom. Det är klokt att utan att nedvärdera någon svara som en ung kristen kvinna gjorde, då hon blev erbjuden att bli spådd: "Tack jag vet redan min framtid – nåd och trofasthet ska följa mig i alla mina livsdagar." (Se Ps 23)

Intelligenta och utbildade människor har accepterat dessa ockulta företeelser som något positivt och fullkomligt oskyldigt, utan att reflektera över vad de sysslar med eller följderna av sitt handlande. Men att söka i det ockulta "bara på skoj" kan få oanade konsekvenser, även om det hela kan verka oskyldigt. Att exempelvis under en avslappningsövning uttala ett "mantra" kan få ödesdigra konsekvenser. Mantrat är oftast namnet på en ond ande som människan i det läget bekänner sig till, eftersom personen i fråga uttalar demonens namn. Genom att uttala demonens namn, mantrat, banar man också väg för den in i sitt liv. Detta är en form av att till-

be. Att uttala mantra kommer från och är kopplat till den hinduiska religionen.

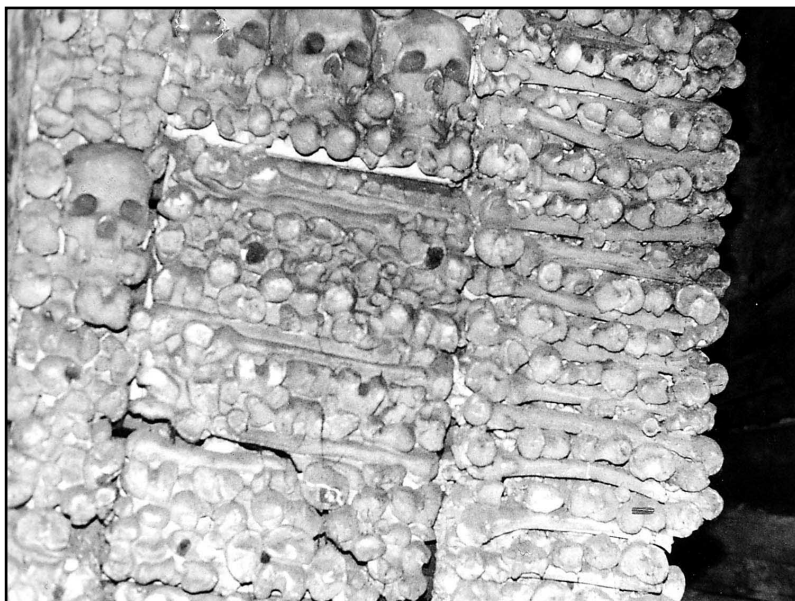
Antalet satanstillbedjare växer också hela tiden och hörs alltmer i den allmänna debatten. De verkliga satanstillbedjarna visar sig dock inte offentligt. Det tillhör inte deras strategi att göra detta. Däremot vill de påverka samhället i negativ riktning genom olika offer och riter, men också genom olika sätt att propagera och genom kontakter med inflytelserika personer. I 15-20 år har satanstillbedjarna i Sverige tillbett Satan på bestämda dagar för att äktenskapen ska splittras och då i första hand de kristna äktenskapen. Tycker du att de har haft framgång? I så fall, hur ska vi bäst kunna gå emot deras förödande verksamhet?

Ordenssällskapen

Åtskilliga män i Sverige och andra länder har under lång tid tillhört hemliga ordenssällskap. De flesta har inte tänkt på vilka följder detta får för deras liv. Dessa sällskap är just hemliga, vilket innebär att inga andra än de invigda har insyn i dem, inte ens deras fruar. Det betyder att det finns en murbräcka i ett äktenskap, eftersom det inte går att vandra i ljuset med den människa som står en närmast och med vilken man slutit ett förbund om trohet och öppenhet. Även för de invigda finns mycket som är hemligt, framför allt om vad som händer i nästa grad. Många kristna har blivit indragna i sådana sällskap och därmed kommit under en felaktig andlig påverkan. Förutom Frimurarna finns Tempelriddarna, Odd Fellows, W-sex och flera andra. Alla dessa sällskap har en öppen del, men en stor del är hemlig och dold i mörker, även om allt på ytan kan verka gudfruktigt och fromt. Du kan själv bedöma vilken andlig påverkan människor kan komma under, när de bekänner sig till och ställer sig under allt detta. Att jag tagit med denna redogörelse om deras uppbyggnad och verksamhet betyder inte att jag hatar eller ogillar människor som är medlemmar i hemliga ordnar. Tvärtom, jag önskar att evangeliets ljus ska lysa så starkt och klart att de

Vägen UT!

som tillhör sådana sällskap får mod och kraft att lämna dem. Samtidigt är det viktigt med en öppen diskussion om hur dessa hemliga ordnar påverkar samhället. Det är inte ovanligt att människor i det svenska samhället kan förefalla vara bittra konkurrenter eller partifiender på ytan, men under ytan, i det hemliga det fördolda och mörka, är de bröder. Det finns hittills ingen saklig diskussion om hur dessa ordnar påverkar vårt samhälle. Det har heller inte kommit under luppen i de sektutredningar som gjorts. Jag misstänker att det finns starka skäl till varför just dessa sällskap inte dras fram i ljuset i den allmänna samhällsdebatten.⁶

Hemliga rum. Då man renoverade Grand Hotel under mitten av 80-talet blev det av misstag ett hål in till ett hemligt rum i frimurarnas högkvarter som ligger bredvid Grand hotell. Väggarna i rummet var täckta med kranier och benknotor. (Källa: Magazinet no 10/01).

⁶ I appendix hittar du mer information om hemliga ordnar. Där finns också en redogörelse av vad Frimurarna bekänner sig till.

Profetvarning och budskap nummer två

Mord

Det andra profeterna varnar för och talar om är *mord*:

De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att de upphörde med att tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå.. Och de ångrade inte sina mord... (Upp 9:20-21)

Mord betyder här enligt grundtexten: dödande, mord eller dråp. För att få en förståelse för hur begreppet "mord" kan komma till uttryck i ett samhälle eller land behöver vi börja med en historisk tillbakablick. Den ger också en inblick i och är en nyckel till varför vi kristna, trots många böner, inte upplever "den stora väckelsen" vi talar om. Jag vill även ställa några viktiga frågor till dig som läsare. Du behöver inte svara med en gång, men det är viktigt att inte bara gå förbi och låtsas som om man ingenting sett eller hört.

Vid ett tillfälle före folkomröstningen om Sveriges medlemskap i EU hade jag ett bibelstudium i en frikyrka. Det handlade om det ekonomiska och politiska system som kommer att uppstå innan tiden når sitt slut, och jag påvisade att detta kan kopplas till EG/EU. Jag påvisade också hur ett ekonomiskt kontrollsystem enligt Upp 13 kan växa fram. Jag läste inntill i Upp 13:15:

Och det fick makt att ge livsande åt vilddjurets bild, så att till och med bilden kunde tala och låta döda alla dem som inte tillbad vilddjurets bild. Och det tvingar alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta emot ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal. Här gäller det att vara vis. Den som har förstånd må räkna ut vilddjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är sexhundrasextiosex.

En man i publiken reste sig efteråt och var mycket irriterad över vad jag hade sagt. Han ville inte tro att människor i Europa skulle kunna planera något sådant och i ordnade former få in människor i ett sådant system. Han var uppenbarligen inte medveten om att på 1930- och 40-talen hade planering och effektivitet varit honnörsordet för att förintä miljoner människor. Genom noggranna kalkyler, detaljplanering och effektivt genomförande var det just detta som hände. Varje del av "den slutliga lösningen"⁷ bokfördes noggrant för att stämmas av med planeringen. Historien vittnar om vad som kan utvecklas ur något som från början verkar vara gjort utifrån positiva avsikter och mål. Det är viktigt att ha en blick på historien och ta lärdom av det som hänt tidigare, när vi ska bedöma skeenden i nuet eller det som kan hända i framtiden. Det är också viktigt att pröva allting inför Gud och be den helige Ande om ledning.

Sveriges skuld

I Borås i början av 80-talet var jag med och startade *Rätt till liv*, en rörelse som syftade till att:

⁷ Den slutliga lösningen: Den benämning nazisterna efter van Zee-konferensen gav förintandet av miljontals judar och sådana människor som ansågs som lägre varelser. Vill du veta mer om den slutliga lösningen rekommenderas filmen KONSPIRATIONEN, inspelad 2001 av New Star Entertainment AB, Box 507, 183 25 Täby.

Mord

- ge människan ett värde
- förändra synen på sex och moral
- medverka till att ompröva och ändra abortlagen

Detta gav mig bland annat anledning att närmare studera de argument som framfördes i debatten. Ju mer jag studerade dem ju mer kom jag fram till att detta egentligen inte var nya argument utan endast samma gamla argument som använts århundraden igenom, när man helt enkelt vill förverkliga sig själv, bli av med människor eller tjäna pengar på deras liv. Några exempel: "Dessa svarta slavar är inte människor. De kan inte hysa några känslor." "Dessa kringflackande zigenare är inte människor. De tillhör en lägre ras".

Jag kom även att studera Hitlertyskland och den människosyn som då var rådande där. Jag hade fram till dess, likt många andra, haft den föreställningen att det var Hitler och 10-20 generaler som var skyldiga till de brott som begicks före och under Andra världskriget.

Under vårt arbete med *Rätt till Liv* fick jag en bok i min hand med titeln *The German Euthanasia Program* (Det tyska dödshjälpsprogrammet), sedermera översatt till svenska och utgiven på Provita under titeln *Inte bara Hitler – föraktet för livet*. Författare till boken är läkaren Fredric Wertham⁸ och i boken beskriver han 1920-talets Tyskland. Han berättade om den skam och vanära som tyskarna kände efter att de 1918 hade förlorat Första världskriget och tvingats till freden i Versailles.

Tyskland var nu ett land där uppgivenhet och besvikelse fick stort utrymme i människors vardag. Under 1920-talets kriser uppkom tankar bland filosofer och andra, som innehöll grundtanken att det finns ett liv som inte är värt att leva. De ställde sig frågan vilka som

⁸ Fredric Wertham: tysk läkare som föddes i Nürnberg 1895, flyttade till USA 1922. Han har blivit känd för flertalet böcker om det Tredje rikets brott mot handikappade och utvecklingsstörda och sin kamp mot serietidningar s k "comic-books". I övrigt samhällsdebattör av stort format.

lever ett sådant liv. Det man i första hand tänkte på var de gravt utvecklingsstörda. När under den tiden ett ungt par t.ex. ville få ekonomisk hjälp till att kunna gifta sig och bilda familj, så sa man ungefär så här: Det skulle ni gärna få men tyvärr går inte det, för de utvecklingsstörda kostar samhället mycket pengar. De tär på samhällets resurser. De lever ett liv som inte är värt att leva. Ni skulle kunna leva ett liv som är värt att leva, men dessa tar så mycket ekonomiskt utrymme så att ert liv inte heller blir värt att leva.⁹ En skolbok från den tiden innehöll följande räkneexempel: "Det kostar sex miljoner mark att bygga ett sjukhus för sinnessjuka. Hur många bostäder för 15 000 mark kunde man bygga för denna summa?"¹⁰ Attityder av detta slag bredde ut sig under hela 1920-talet, som var en fattig och svår period för många. Genom att man sådde ut dessa dödliga frön ändrades samhällets inställning och människovärdet sjönk.

Det var inte längre en fråga om att vara människa utan vilken sorts människa man var! Det var inte endast ekonomer och politiker som omfattade detta tänkande. Gemene man accepterade långsamt en samhällsfilosofi som skulle få enorma negativa konsekvenser för framtiden, där bara vissa sorters människor skulle få plats i den samhällsordning som började växa fram.

I slutet av 20-talet och i början av 30-talet fick denna filosofi rikligt med luft under vingarna. Då började vissa läkare, som hade tillägnat sig denna livsfilosofi, att bygga sina egna små gaskamrar och förde undan människor som enligt deras bedömning levde ett liv som inte var värt att leva. När sedan Hitler fick kontrollen över den politiska maktapparaten och tog scenen i besittning, passade detta som hand i handske. Med hjälp av detta tänkesätt, som passade honom utmärkt, kunde han börja sortera bort även politiskt olik-tänkande. När denna verksamhet väl hade kommit igång fanns det

⁹ Wertham, Fredric; *Inte bara Hitler – föraktet för livet*; Provita; 1998.

¹⁰ Grynberg, Anne; *Förintelsen: utrotningen av Europas judar*; Berghs förlag AB; 1997; s. 95

ingen gräns för den. Det anmärkningsvärda och hemska är att läkarna fortsatte hela 30-talet och fram till krigsslutet 1945 att sortera bort människor som ansågs ha ett liv som inte var värt att leva.

Utvecklingen ledde till att synen på dem som ansågs vara människor utan livsduglighet, främst de gravt utvecklingsstörda, förändrades under årens lopp till att omfatta vilka som helst vuxna eller barn, det räckte att man var sängvätare. Kriterierna ändrades alltså till att omfatta praktiskt taget vem som helst, inte bara handikappade och utvecklingsstörda.

Man mätte skallar och efter storleken på näsan avgjordes vilka som inte passade in och som därmed ansågs ha ett liv som inte var värt att leva. Hitler och hans etablissemang lade sig inte i vad läkarna sysslade med, men de uppmuntrade av ideologiska skäl det som skedde. I detta läge kunde nazisterna, med hjälp av de uppfattningar och strömningar som samhället var öppet för, få fritt utrymme att tillsammans med sjukvården och andra medlöpare utföra de mest bestialiska gärningar. Naturligtvis fanns det människor i den tyska sjukvården som protesterade. Dessa var dock få och att protestera kunde innebära att man sågs som en farlig motståndare och kunde därmed löpa risken att förlora arbetet. Dessutom riskerade man att bli anmäld för myndigheterna. Den stora massan gick i ledband med regimen, man gjorde som man blev tillsagd, även om det gällde att ge utvecklingsstörda en spruta eller leda dem till gaskammaren. Hela denna samhällsomdaning utgjorde en förutsättning för att nazismens verkliga ansikte skulle kunna visa sig. Detta blev också möjligheten till att starta ett nytt krig i Europa.¹¹

Det nya i historien¹²

I allmänhet har man den uppfattningen att de flesta tyskar inte visste vad som ägde rum och vad som växte fram, men detta är inte sant. Det var i stället så att många deltog i det som hände. Det som

¹¹ Wertham; s. 41-53

vid denna tid försiggick på sjukhusen växte ut till att omfatta i princip hela det tyska samhälls- och krigsmaskineriet. Dessa fruktansvärda förbrytelser kom nu att utföras på ett industriellt, rationellt och lönsamt sätt.

Det är lätt att tro att koncentrationslägren låg långt bort på isolerade platser och att de bestod av några få byggnader och ett taggtrådsstängsel. Så var det inte. I verkligheten var infrastrukturen förberedd. Det fanns baracker, byggnader, stora industrikomplex, fabriker, järnvägsstationer med regelrätt reseservice, vägar, förbindelser med andra närliggande städer och byar, stora förrådshus för produkter från liken och för offrens tillhörigheter, anläggningar för tortyr och dödande, forskningsinstitut, distributionscentraler, gasugnar, krematorieugnar, kvarnar där människoskelett maldes ner, välutrustade kennlar för vakthundar, bostäder för tjänstemän o.s.v. Denna verksamhet eliminerade inte bara fiender till det tyska riket utan genererade även stora summor pengar, vilket naturligtvis intresserade både enskilda och företag, som frivilligt involverade sig i verksamheten. Det var inte så att Hitler och hans etablissemang tvingade företag in i denna verksamhet utan man ställde "lojalt" upp för fäderneslandet.

Den ekonomiska delen av massvåldet var uppdelad enligt fem huvudlinjer:

1. Slavarbete.
2. Användning av offrens egendom och personliga tillhörigheter.
3. Kommersiell användning av människokroppar.
4. Underhåll av gaskamrar och krematorieugnar. I detta ingick även framställandet av kemikalier för dödandet och användning av de mördades kroppar för så kallad nyttoanvändning till exempel tvålframställning eller gödselframställning.

¹² Där inte annat anges är alla uppgifter under denna rubrik hämtade från Wertham, s. 16-34

5. Användande av offer som testobjekt för kommersiella produkter.

Allting var noga uttänkt och planerat in i detalj. Som exempel kan nämnas att enligt officiella dokument var tiden för en slavarbetares överlevnad beräknad till nio månader. Enligt ett vittnesmål av SS-läkaren dr Muennch var den dock i Auschwitz beräknad till sex månader. Allt var alltså noga kalkylerat och uttänkt.

Den ekonomiska kalkylen omfattade den dagliga uthyrningen av fångar. Från detta drogs kostnaden för vad som kallades mat och kläder. I förekommande fall drogs kostnaden för kremeringen av de döda ifrån. Till inkomsterna räknades deras värdesaker och de pengar de hade på sig. De dödas ben och aska användes kommersiellt. Den totala vinsten, slutsumman, beräknades på en "genomsnittlig livslängd på nio månader".

En del av de stora industriföretagen hade ett närmast omätligt behov av billig slavarbetskraft. En del av dessa företag uppförde nya fabrikskomplex i anslutning till koncentrationslägren för att lättare komma åt "arbetskraften".

Det var stor variation på vad industrierna ville ha slavarbetarna till. Som exempel kan nämnas framställning av kemikalier, gummi, vapen, elektrisk utrustning, mineralvatten, textilier, läder och porslin. Denna s.k. arbetskraft användes i alla typer av byggnads- och verkstadsindustri och även i stenbrott.

Bland de företag som under kriget tjänade enorma summor på denna arbetskraft och grundlade sin stora ekonomiska styrka återfinns bl.a. Siemens, Krupp, AEG, Bayer, IG Farben (nuvarande Hoechst), Volkswagen, Messerschmitt, Junkers, Heinkel, Argus-works Daimler Benz, Shell (i Florisdorf nära Wien), BMW (Bavarian Motor Works), Philips, Bosch, m.fl. I Corrie ten Booms bok *En fånge och dock*, utgiven på Libris förlag, kan man bl.a. läsa om hur hon och hundratusentals andra tvingades arbeta för storföretagen Philips och Siemens.¹³

Vägen UT!

Det var alltså inte så att detta tvångsarbete ägde rum i någon undangömd håla, utan människor överlag visste om eller anade vad som försiggick och många tjänade stora pengar på det. IG Farben, nuvarande Hoechst, hade exempelvis vid ett tillfälle under krigsåren 200 000 "anställda" varav hälften var slavarbetare.

Det var inte bara tyska företag som tjänade stora pengar på den tiden. Svenska företag sysslade med försäljning av t. ex. malm och järnskrot för att underhålla den tyska krigsindustrin. Svenska SKF hade krigsfångar i sina fabriker i Schweinfurt i Tyskland. Detta skedde trots att Tyskland låg under handelsembargo. Amerikanerna hotade med att bomba fabriken om inte svenskarna upphörde med sin produktion av kullager till tyskarna. Vissa läkemedelsföretag och kemiföretag tjänade stora pengar på att utföra så kallade medicinska experiment med fångar! Det stora läkemedelsföretaget Bayer köpte fångar av SS, även om fångarna på grund av lägervistelsen var i dåligt skick. Efter experimenten avlivades de som överlevde.

Ett tackbrev från en tjänsteman på IG Farben till en kollega i Auschwitz ger en liten bild av hur man tänkte:

Vi har tagit emot de 150 kvinnor vi bad om. Fast extremt utslitna uppfyllde de våra önskemål. Testerna var lyckade. Alla objekten dog. Vi upptar snart en förhandling om ännu en sändning.¹³

Detta brev, ett av många, visar hur människor blivit en handelsvara utan egenvärde. Däremot av ett visst ekonomiskt värde för köpare respektive säljare.

Barn användes på samma sätt. Det var naturligtvis mycket intressant att följa barns reaktioner under medicinska experiment. Just detta har inte varit så uppmärksammat, men man räknar med att cirka *en och en halv miljon barn*, i siffror 1 500 000, gasades, klubba-

¹³ ten Boom, Corrie; *En fånge och dock*, Libris förlag; 1970; s. 70, 113

¹⁴ Wertham; s. 28-29

des ihjäl och på andra sätt förintades av dessa mänskliga plågoandar i dödslägren. Under åren 1943-1945, när det största antalet judar avrättades i gaskamrarna, utfärdades en order om att barn skulle kastas levande i krematorieugnarna eller i massgravarna utan att dessförinnan ha kvävts med gas. De kastades in levande utan barmhärtighet, eftersom vakterna och elitstyrkorna samt alla andra som arbetade i lägren "endast lydde order". Deras förtvivlade skrik innan de dog kunde höras över hela lägerplatsen.

Var fanns fanatikerna?

Den fråga som inställer sig är, var fanns de nazistiska fanatikerna och de verkliga sadisterna? Det fanns säkert verkliga fanatiker och sadister, men jag, liksom många med mig, hade hittills trott att det var dreglande monster som utförde dessa gärningar, men så var inte fallet. Låt mig ge ett exempel.

I personalarkiven hos Waffen-SS finns följande omdöme om medlem 3240 i Nationalsocialistiska partiet, NSDAP, Rudolf Höss 1900-1947:

"Höss har ett soldatmässigt uppträdande och är en god ledare. Han är lugn och okomplicerad. Han är säker på sig själv och praktiskt inriktad. Han är inte angelägen om att framhäva sig själv men låter sina handlingar tala för sig."

Rudolf Höss byggde upp koncentrationslägret Auschwitz från grunden. Han skapade dess enorma organisation och han var den högste daglige ledaren för dess operationer. SS-Oberstormbahnführer Höss har skrivit in sig i historien som organisatör av den största dödsfabriken i mänsklighetens historia. Denne effektive verkställare av Hitlers idéer träffade aldrig sin ledare, så högt i rang stod han inte. Människor höll andan i rättssalen när Rudolf Höss med hög och tydlig röst bekräftade sin tidigare vittnesutsago:

"Jag hade kommandot i Auschwitz till den första december 1943 och beräknar att man där avrättade och utrotade minst 2,5

miljoner offer genom gasning och bränning. Ytterligare minst en halv miljon dog av svält och sjukdomar så att det samlade antalet kommer upp till cirka tre miljoner döda. Denna siffra utgör 70-80 procent av alla fångar som skickades till Auschwitz. De övriga utvaldes och användes till slavarbetare i koncentrationslägrens industrier.”

Hade vi träffat Höss privat så skulle vi inte funnit honom osympatisk. Han var vänlig och väluppfostrad, en hjälpsam människa som hellre lyssnade till andra än talade själv. Han tyckte om att spela schack, men ännu mer att läsa, särskilt historiska verk och böcker om ras och ärftlighetslära. Han var en trofast familjefar.

En sak hade bekymrat honom mycket i början: Hur skulle man praktiskt kunna genomföra avlivandet av så många människor? Massavrättningar genom skjutning var outhärdliga att bevittna. Förfärliga skrik, strömmar av blod. Speciellt när det gällde kvinnor och barn kunde man räkna med hemska scener, som var starkt påfrestande för exekutionspatrullerna. Höss visste att självmord och alkoholism var vanligt bland de män som kommenderats till dessa patruller. Gas var antagligen lösningen. Men vilken, och hur skulle den framställas? Han blev omåttligt lättad när en av hans medarbetare demonstrerade insektsbekämpningsmedlet Zyklon B, tillverkat av IG Farben (nuvarande Hoechst), för honom. Medlet utvecklade en snabbdödande gas. Han var lugnad vid tanken att de kunde slippa blodbad.

Höss kunde också glädja sig åt att hans egen familj blomstrade i Auschwitz. Hans hustrus stora trädgård var ett rent paradis, ömt vårdad av vänliga fångar vilka tjänstgjorde som trädgårdsmästare. Dessa fick barnen ett nära förhållande till och de gjorde å sin sida allt ”för att vara uppmärksamma mot min hustru och mina barn”. I trädgården tumlade kommendantens fem barn omkring med alla sina kelgrisar. Hela familjen förenades i kärlek till naturen, sina hästar och hundar. Men allra gladast var barnen ”när pappa bada-

de med dem, men han hade inte så mycket tid att delta i barnens glädje".¹⁵

När vi summerar verksamheten och försöker hitta de fanatiska mördarna finner vi egentligen bara några få. I stället hittar vi en stor grå massa av funktionärer, byråkrater och mördare, alla "lydde naturligtvis endast order". Hur kom det sig att ett helt folk, som på den tiden var det bäst utbildade folket i hela världen, kunde falla in i detta och begå sådana handlingar?

Problemet är att i varje människa finns denna potential, men vi vill oftast inte se fenomenet. Vi försvarar det hellre med "att det är bäst så för samhället", "om inte jag gör det så gör någon annan det", osv. Det intressanta är att detta var/är ingen isolerad företeelse som bara gällde Nazityskland eller Tyskland som land. Flertalet länder, däribland Sverige, var också inblandade i detta, även om vi hittills inte varit speciellt benägna att erkänna det. De erkännanden som gjorts har varit utomordentligt motvilliga. Sverige är/var dock inblandat i detta både vad gäller människosyn, tjänstemässigt och affärsmässigt.

Jag vill här försöka visa att Sverige, med regering och riksdag, tjänstemän och affärsmän, var mer eller mindre medvetna om och inblandade i det som hände och som därmed också var medskyldiga! Detta skedde under tiden som man i Sverige byggde det så kallade folkhemmet.

Var man beredd till dessa förbrytelser då, är det inget som säger att inte samma eller liknande händelser och företeelser kan komma att upprepas. Kommer tidsandan och trycket på de styrande i det rätta negativa läget, samtidigt som motståndskraften mot destruktiva krafter är nedbruten, "*när saltet mist sin sälta*" kommer skeendet att upprepas, den här gången kanske lite mer tekniskt förfinat. Detta ligger mycket nära till hands, speciellt som man inte offentligt ber om förlåtelse och tar avstånd från dessa och liknande handlingar.

¹⁵ Larsen, Kajsa; *Vi har inte rätt att glömma*, Natur & Kultur; 1996; s. 15-17

Den tidens underströmmar

Hur såg det egentligen ut bland svenskarna vid den här tiden och varför var vissa människor positiva till nazismen och visade detta dessutom öppet? Det fanns kristna, och även andra, som samtidigt försökte att skydda och försvara judarna samt medvetandegöra svenskarna om deras situation och vad nazismen skulle kunna leda till. Många var dock blinda inför vad som höll på att hända. Fastän många arbetsplatser påverkades av tidsandan tycktes opinionen tåga. Många av de större och mindre företag som sedan gammalt hade omfattande förbindelser med Tyskland visade sig under de första krigsåren mycket tillmötesgående mot de tyska kraven. På tysk begäran intygade ett antal av dem att de var rent ariska, det vill säga inte hade några judiska medarbetare. Andra företag avskedade sina judiska anställda för att uppfylla kraven.¹⁶

Man skulle vilja tro att de svenskar som sympatiserade med Hitlers idéer före kriget inte visste om eller ville se baksidan av nazismens fasor utan fascinerades av dess makt, pompa och ståt. Men det kan också vara så att man faktiskt hyste ett hat mot konkurrenter i affärsvärlden och sådana som man inte ansåg passa in i samhället. Nu öppnades plötsligt vägen för att kunna bli av med dem. Det rashygieniska programmet stämde väl överens med de tankegångar som fanns i 1920-talets Sverige. Det rashygieniska institutet i Uppsala, som öppnade redan 1922, hade stöd från socialdemokraterna med Hjalmar Branting i spetsen, men andra partier gav också sitt stöd.

Då lagen om sterilisering förbereddes satt en av Sveriges organiserade nazister, häradshövding Gustaf Lindstedt, som ordförande i steriliseringsutredningen. När lagen så kom 1934 var det många så kallade överklassnazister som haft stort inflytande över hur den kom att utformas. Flera av dem var forskare, läkare och tongivande i den rasbiologiska debatten i Sverige.

¹⁶ Dahlberg, Hans; *Hundra år i Sverige*; Albert Bonniers förlag AB; 1999; s. 160

DAGENS NYHETER
(Stockholmsupplagan) Besatt: Nyhets Tryckeri, Stockholm, 1933

15 öre Onsdagen den 26 April 1933. 15 öre

MOT ANTISEMITISM!

En vädjan till den svenska kristenheten

Wigforss dementerar inflationsrykten

Människor säljas

Missionsupprop för Kinas nödställda

MERRY old ENGLAND av Torsten Fogelqvist

Rom varnar Berlin
för judeförföljelser

Lagen snäll mot finurliga förbrytare

Kristidshjälp och Furugård
i majmanifest

Flyg fick interpellera

Ledande artikel: Budgetfunderingar

Göteborgs bästa rorsman i målarsegling

Finska olympiastjärnor till Stadion

SM-bandyns tribut till klubbarna

Tolv cykelgrupper i gemensam start på söndag

Habma ur leken. — Argentina uteblir.

10 timmars SM-faktiner — Engelsk fotboll.

Våren 1933 kom de första svenska reaktionerna mot förtrycket av Tysklands judar. Ett 90-tal kristna debattörer och företrädare för Svenska kyrkan och frikyrkorna gör ett upprop mot antisemitismen. Bilden visar DNS löpsedel den 26 april 1933. (Källa: Anne Grynberg/Förintelsen).

Så här såg det ut vid samlingen på Östermalmstorg — inte ens i våra djärvaste fantasier hade vi kunnat föreställa oss att vi skulle bli 450 deltagare i uppmarschen.

Protestmarsch mot "judeimporten". Bilden är hämtad ur "Den Svenske Folksocialisten", nr 11, 1939. (Källa: Hans Lindberg/Svensk flyktingpolitik under internationellt tryck 1939-1941).

ASEA – nu känt som ABB – var vid den tiden en av Sveriges största tillverkare av mekaniska och elektriska produkter. Där fanns under 1930- och 40-talen flera i ledande ställning som stödde Nazityskland. (Under en tid hade ASEA en logotyp, som liknade hakkorset. Man kan se den på exempelvis hissar, lok och spårvagnar av äldre modell. Ett D-lok nr 109, byggt 1925, finns uppställt på Kristianstads

järnvägsmuseum med denna logotyp!)

Sigfrid Edström, ASEA:s VD under åren 1905-1933, skrev inför OS i Berlin 1936 till Avery Brundage (senare president i den Olympiska kommittén), att han hade förståelse för de tyska antisemitiska lagarna. Edström motiverade sin åsikt med att vissa viktiga branscher behärskades av judar som hindrade andra från att komma in. Han påpekade också att uppmaningarna till att bojkotta OS verkade vara iscensatta av amerikanska judar.

För att inte uppfattas som alltför tyskvänlig, om hans åsikt skulle bli känd i Sverige, lade han på svenskt lagom-manér in följande: "Jag är inte antisemit, tvärtom, men jag försöker se saken från två sidor". Nazityskland hedrade 1942 Sigfrid Edström med Tyska Örnens orden.

År 1934 var Sigfrid Edströms svåger Arthur Lindén (då VD i ASEA) med och bildade Nationalsocialistiska blocket, NSB, dit en del av Sveriges så kallade överklassnazister sökte sig. Det har senare visat sig att Hitler hade många kollegor och meningsfränder i Sveriges övre toppskikt, vilket kan förklara Folke Bernadottes för svar för flera tidigare SS-officerare och hur han kunde få stöd att härbärgera dessa.

Det fanns många s.k. meningsfränder inom den svenska officerskåren och på universiteten, men även många präster, läkare, lärare, publicister och företagsledare hörde dit. Det som förenade dem var deras beundran för Tyskland, samtidigt som de delade rasbiologins värderingar och hatade kommunismen. Men alla var för den skull inte antisemiter eller övertygade nazister. Här fanns hela skalan av åsikter från fanatiska nazister till vindflöjlar som försökte känna hur vinden blåste och hur de själva kunde dra nytta av tidens skeende.

Hösten 1952 sitter ASEA:s tidigare VD och stadens respekterade geni, tekn.dr. Ragnar Liljeblad med stor fruktan för kommunismen och skriver på sitt politiska testamente. Han anklagar krigets segrarmakter och förringar nazisternas brott. Förintelsen, det systematiska folkmordet på sex miljoner judar, betraktar han som en uppblåst överdrift och skriver: "*...tusentals eller kanske hundratusentals judar torde ha gasats ihjäl...*".

Längre ner på sidan skriver Liljeblad:

"Att tyska armén, inklusive Waffen SS, följt folkrättens och humanitetens bud i högre grad än sina motståndare i väster och öster är så uppenbart att det nästan är genant att påpeka det. "

Nazisternas systematiska avrättningar av judar, zigenare, utvecklingsstörda, homosexuella, politiska motståndare och andra "misshagliga" berör han bara flyktigt. Han medger i allmänna ordalag att tyskarna begått grova ogärningar och påpekar att sånt sker i alla krig.

Ragnar Liljeblad var en inflytelserik person som till sina vänner räknade bl.a. finansmannen Marcus Wallenberg och Sveriges dåvarande överbefälhavare Nils Swedlund.¹⁷

Judarna och Sverige

Man kan också fråga sig vilka underströmmar det fanns som såg till att judar nekades invandra till Sverige från och med 1938. Vid

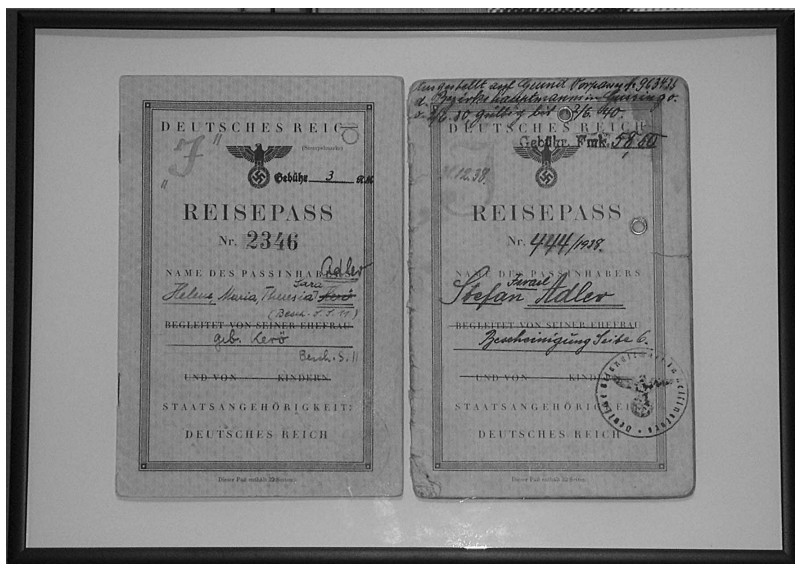
den tiden började det stå ganska klart för alla både inom och utom Europa vilket öde som skulle möta judarna i Tyskland och de länder som Tyskland redan då lade under sig. Kristallnatten 1938, då synagogor brändes och judiska affärer skövlades, visade med all tydlighet inriktningen. Mer än 30 000 judar sattes 1938 i koncentrationläger. Redan 1935 hade man på olika sätt, genom de s.k. Nürnberglagarna, börjat beröva judarna deras rättigheter. Många judar hade tidigare flytt från Tyskland till det dåvarande brittiska Palestinamandatet, men främst till USA. När förföljelsen nu börjar öka i omfattning försökte många judar emigrera. Det som då händer är att de judar som vill lämna Tyskland får ett stort "J" stämplat i sina pass. Detta sker på order av centret för judisk emigration, där överstelöjtnant Adolf Eichmann då var chef. Eichmann blev senare den som kom att utarbeta förintelseprojektet "judefrågans slutliga lösning".

Införandet av "J" i de judiska passen sker efter påstötningar från Sverige och Schweiz. Därmed blev det möjligt för Sverige, och andra länder dit de trängda judarna sökte sin tillflykt, att avvisa dem direkt vid gränsen. I praktiken innebar detta att judarna fick återvända till det land som erbjöd dem "den slutliga lösningen", eftersom inget annat land ville ta emot dem. Detta helt enligt nazisternas målsättning. Något som länder som Sverige och Schweiz var helt medvetna om.¹⁸ Man försvarade sig bland annat med att: var judarna ett problem i Tyskland så skulle vi svenskar inte via import av judar ha, eller skapa problem här.

Redan hösten 1939 hade tyskarna börjat deportera österrikiska, tjeckiska och även en del tyska judar till Polen, vilket en del svenska tidningar skrev om. Om Sverige hade valt att föra en humani-

¹⁷ Västerås läns tidning den 9/4 1988. Den uppsats Ragnar Liljeblad skrev om krigsförbrytarfrågan hösten 1952 hittade VLT (Västerås läns tidning) i Riksarkivet i Stockholm, bland nazisten Rütger Esséns handlingar.

¹⁸ Grynberg; s. 136-137

Tyskt J-pass. Bokstaven "J" längst upp till vänster är stämplat med röd färg. (Foto från Judiska Museet i Stockholm.)

tär flyktingpolitik borde vi ha ändrat vår hållning långt före 1941. Genom att omsvängningen kom så sent mördades judar som med stor sannolikhet kunde ha räddats om de tagits emot i Sverige före 1941. Det kanske inte med lätthet går att lasta de svenska myndigheterna för detta eftersom man inte med säkerhet visste vad som hände i lägren,¹⁹ men man kunde, om viljan infunnit sig, tagit reda på det, vilket förmodligen hade fått enorma konsekvenser för de människor som deporterades. Detta gäller naturligtvis även de övriga länder där judarna nekades tillträde.

Svenska affärsmän möter tyska

I början av 1940 hade Folke Westerberg just tillträtt som förvaltningschef för statliga LKAB i Luleå och en av hans första uppgifter

¹⁹ Grynberg; s. 136-137

var att resa till Stockholm för att träffa en delegation tyska stålverkschefer. Från svensk sida deltog även chefen för Grängesberg, Martin Waldenström. Westerberg klargjorde för tyskarna att det mesta LKAB kunde leverera per år var 4,5 miljoner ton malm. Den 9 april ockuperade tyska trupper Norge och de blev kvar där fram till krigsslutet 1945. Tyskarna var i allra högsta grad beroende av malm och andra förnödenheter för att hålla igång sitt krigsmaskineri och därmed kunna förtrycka och plåga stora delar av världen.

Luleå var den huvudsakliga utskeppningshamnen för svensk malm till Tyskland, men vintertid, när Bottenviken var frusen, fraktades den statliga LKAB-malmen också till Gävle för lastning där. Tyskarna betalade utan knot de fördyrade järnvägsfrakterna. Tyskland var under nästan hela världskriget Sveriges viktigaste handelspartner. Efter ockupationen av Norge och Danmark, då Sverige var nästan helt isolerat från omvärlden, blev därför beroendet av handeln med Tyskland allt större.

Under de första krigsåren fick tyskarna i stort sett de utlovade kvantiteterna järnmalm från Luleå. År 1940 skeppades 5340 000 ton svensk malm ut, därav 300 000 ton med det svenska Frejabolaget. Enbart i juli detta år lastades 1 077 211 ton malm ombord på fartyg destinerade till Tyskland och den större hamnen i Narvik överträffade inte det månadsrekordet förrän tjugo år senare. Denna årskvantitet kom att gälla som rekord på Svartön fram till 1974.

Under åren 1941-1944 skeppade varken LKAB eller något annat svenskt gruvföretag ett enda ton malm till andra länder än Tyskland. Totalt levererades från 1940 fram till 1944 cirka 36 miljoner ton järnmalm till de tyska stålföretagen. Av den kvantiteten stod det svenska statliga LKAB för 22 miljoner ton.²⁰

Järnmalmen blev Sveriges främsta handelsvara, trots handelsembargo mot Tyskland. Tyskarna betalade helt enkelt malmen med varor som Sverige ansåg sig behöva och inte kunde få från annat håll. Det är inte dokumenterat om Sverige tog reda på eller visste hur dessa varor hade producerats och med vilken arbetskraft. Sve-

rige tog dock betalt för malmen med tyska exportvaror som kol, koks, kemikalier, industrivaror, maskiner och annat. Men svensarna tog också emot betalning i rent guld, vilket Svenska riksbanken tog hand om. Banken köpte dessutom guld av Tyskland för svenska pengar. Tyskland hade ett mycket stort behov av utländsk valuta. Sammanlagt rörde det sig om 35 ton guld, värt över 160 miljoner kronor; i 1990-talets penningvärde bortåt två miljarder. Banken misstänkte dock att guldet kunde vara stulet ur de ockuperade ländernas reserver eller från judiska ägare, men den svenska regeringen gav ändå klartecken till att ta emot det. Den svenska regeringen gav även tyskarna en exportkredit på 100 miljoner, vilket på ett kraftigt sätt upprörde de allierade.²¹

Även svenska affärsbanker gjorde guldaffärer med Tyskland. Enskilda banken och deras arvtagare bröderna Wallenberg tycks ha bedrivit ett invecklat spel i både Tyskland och de allierade länderna och bistod bland annat en omfattande kapitalflykt från Tyskland när det började bli uppenbart att tyskarna skulle förlora kriget. För en del av dessa affärer ställdes banken till svars i Washington efter kriget. Bröderna Wallenberg har också beskyllts för att ha agerat som bulvaner åt tyska företag.²² Järnmalmen hade alltså väldigt stor betydelse för svensk ekonomi under kriget; 1940 uppgick värdet av den totala svenska exporten till Tyskland till 371 miljoner kronor i dåtida penningvärde. Av den summan svarade malmen för 160 miljoner. Samma år importerades från det krigförande Hitler-Tyskland varor för 793 miljoner. Den totala summan utgjorde 70% av den samlade importen. Före kriget stod Tyskland för 20% av importen till Sverige.

²⁰ Fröidh, Åke; *Luleå Malmbanehamn*, Frank Stenwalls förlag; s. 47-48

²¹ Dahlberg, Hans; *I Sverige under andra världskriget*; Albert Bonniers Förlag, Stockholm; 1983, 2001; s. 148

²² Ibid; s. 160

Ytterligare ett bevis för hur viktiga malmtransporterna var för Tyskland finner vi i en intervju med den tyske lägerkommendanten Franz Stangl. Han var kommendant i dödsläget Treblinka, där minst 900 000 människor avlivades. Journalisten Gitta Serney möter Franz Stangl i en intervju 1972. Bland frågorna hon ställer till Stangl finns en som jag särskilt vill uppmärksamma.

“-Vad tror ni var förklaringen till förintelsen?

Franz Stangls svar kom blixtnabbt.

-De ville komma åt judarnas pengar.

-Det kan ni väl ändå inte mena?

Min klenetrogna reaktion förbryllade honom.

-Jovisst, säger Stangl. Har ni ens en aning om vilka enorma summor det rörde sig om?

Det var judarnas pengar som gjorde att de kunde köpa stål från Sverige, konstaterar Treblinkas kommendant Stangl.”²³

(För resten av intervjun, se appendix).

Sverige förlängde krigen

Vi har med stor kraft hävdad: Sverige är neutralt. Men är detta verkligen sant? Ett enda exempel från dåtid, JU 87 eller Stuka-planet, ett av Andra världskrigets legendariska förstörelsevapen. Denna Hitlers propagandatriumf byggdes i Sovjet och Turkiet på grund av att tyskarna genom Versaillesfördraget inte fick ha någon flygvapenindustri i Tyskland. Underleverantör till detta fruktansvärda förstörelsevapen var det neutrala Sverige. Företaget som levererade delar till Stuka hette AB Svensk Flygindustri.²⁴

²³ Serney, Gitta; *Vid avgrunden. Från barmhärtighetsmord till folkförintelse*; Förlaget Ordfront; 1974, 2002; s. 256-257

²⁴ SVT 1; Finsk dokumentär “Stuka Djävulens Örn”; 1988.

I en brittisk tidning stod i början av 1940-talet följande citat att läsa:

“Hitlers akilleshäl. I det totala krigets dagar kan man ej gilla detta slags neutralitet. Man kanske får handla efter satsen, att den som ej är med oss är emot oss. Man har räknat med att de svenska malmleveranserna till Tyskland *förlängde Första världskriget med två år* [författarens kursivering]. De allierade måste tydligen ta under övervägande att stoppa malmleveranserna till Tyskland.”²⁵

Sverige levererade malm till Tyskland även under Första världskriget och förlängde således detta med två år, om man får tro ovanstående.

Förutom att vi levererade malm under Andra världskriget försåg vi den tyska krigsmakten med kullager. Vi gjorde alltså åtskilligt för att underlätta för den tyska krigsmakten och vi visade dessutom en stor ovilja att öppna våra gränser för judiska flyktingar under större delen av kriget. Genom tysktågen, som beskrivs nedan, öppnade vi vårt territorium för den tyska krigsmakten. Vårt stöd till Tyskland och den tyska krigsmakten fortgick in i det sista, även i slutet av kriget då det inte fanns någon risk att Sverige skulle bli invaderat av Tyskland och vi dessutom hade full kunskap om Förintelsen. Hur mycket Sverige förlängde Andra världskriget, och därmed förorsakade ytterligare miljoner människors lidande och död genom sitt agerande, vet vi inte. Vi kan bara gissa. Men detta visar vad Sverige och Sveriges ledande personer var/är i stånd att göra och även är skyldiga till.

Svenska vapen i vår tid

Svenska vapen exporteras även nu till krigförande länder, trots att Sverige säger sig vara neutralt. Bara ett par månader innan brittiskt artilleri öppnade eld mot irakiska ställningar i Basra, beslöt Sverige

²⁵ Fröidh; s. 47-49

att leasa ut det svenska försvarets system för att snabbt upptäcka och bekämpa fiendligt artilleri. Nu bekräftar brittisk militär att materielen kom till användning i Irakkriget. Systemet heter Arthur, är tillverkat av Ericsson och kan på några få sekunder upptäcka var fiendens artillerield kommer ifrån, räkna ut koordinaterna och styra den egna elden mot exakt rätt mål.²⁶

Även om vi bekant oss till att vara neutrala har vi trots detta verkligen inte agerat som en neutral nation, och gör det inte heller i våra dagar. Trots detta hävdar regeringens företrädare ivrigt vikten av att "kämpa för fred och neutralitet".

Tysktågen

Under Andra världskriget transporterades också hundratusentals tyska soldater genom Sverige på de svenska järnvägarna. Trupper transporterades till och från olika fronter och vapentransporter utfördes också. Folke Westerberg, LKAB:s förvaltningschef, berättar om en dag 1940 när 1500 uniformerade tyskar kom till hamnen i Luleå. Westerberg säger: "Jag har många gånger undrat över varför denna transport inte kom till allmänhetens kännedom. Det var ju många som såg tyskarna men ingen tycks ha tipsat tidningarna." Dessa fortsatte senare med SJ-tåg till det ockuperade Narvik. Det gjordes också tyska trupptransporter från hamnen i Luleå.²⁷

När kriget mellan Finland och Sovjet bröt ut vid midsommartiden 1941 riktade Tyskland sitt dittills största transiteringskrav mot Sverige. Man begärde tillstånd att med SJ:s hjälp förflytta den 18 000 man starka *division Engelbrecht* från Norge till Finland. Under svår press accepterade den svenska samlingsregeringen detta. Midsommarkrisen 1941 kom att innebära kulmen på den svenska eftergiftspolitiken och blev inledningen till ett nytt skede i de svensk-tyska relationerna.²⁸

²⁶ Svenska Dagbladet; 03-09-09

²⁷ Fröidh; sid. 47-49

²⁸ Norborg; Lars-Arne; *170 år i Sverige*; Berglings; 1982; s. 253

Vägen UT!

*Tyska trupptransporter
med SJ tåg vid Järvsöns
tågstation.*

De så kallade tysktågen rullade genom Sverige under åren 1940-1943. Det var mycket få som protesterade mot detta, trots att dessa transporter efter hand blev mer och mer kända. Tågen gick inte efter någon fast tidtabell och existerade således inte officiellt. Den som opponerade sig kunde mista sin anställning eller till och med livet. Tyskarnas uppfattning var att de hade rätt till detta.

Följande episod utspelade sig under början av 40-talet på stationen i Ockelbo. Under ett uppehåll med ett tysktåg kom två Wehrmacht-officerare promenerande på perrongen fram mot loket. Lokeldaren lutade sig ut från sidofönstret på ångloket. Plötsligt ilsknade eldaren till och räckte lång näsa åt tyskarna. När lokföraren och eldaren sedermera kom hem från passet berättade de för sina fruar att de inte var hungriga, eftersom tyskarna dragit sina

pistoler och helt enkelt hotat att skjuta dem båda. Tyska officerare tilläts alltså fara beväpnade genom Sverige!²⁹

Svenskarna lånade också ut järnvägsvagnar när tyskarna började få svårigheter att hålla igång sitt överbelastade transportväsende.³⁰ Deutsche Reichsbahn hade ju blivit transportörer åt SS och det var vanliga lokförare och tjänstemän som såg till att dessa transporter hölls igång. Hundratusentals fångar transporterades till dödslägren. Detta och naturligtvis många andra frakter gjorde att tyskarna behövde fler vagnar, vilket svenskarna ställde upp med.

Vid handelsförhandlingar i London i juni 1943 kom västmakterna med ett direkt krav om att denna trafik skulle avbrytas. Regeringen gjorde sig dock ingen brådska. Tydiligen ville den visa att den inte lät sig styras av vare sig någon utomparlamentarisk opinion eller påtryckningar utifrån. Först den 5 augusti meddelade den att transiteringen skulle upphöra. Under drygt tre år hade 2 140 000 soldater transporterats samt hundratusen vagnslaster krigsmateriel, däribland ansevliga mängder ammunition och sprängämnen.³¹

Andra sidor som uttryckte denna eftergiftspolitik, då främst i förhållande till norrmännen, var den så kallade kurirplanstrafiken, vilken innebar att tyska plan på väg till Norge och Finland fick utnyttja svenskt luftrum. Svenskarna hade ansett sig tvungna att gå med på detta sedan Tyskland och Finland börjat sitt krig mot Sovjet 1941. Det gick två plan per dag i vardera riktningen. De förde post och icke stridande personal mellan de tyska styrkorna i båda länderna. Tyskarna hade avtalade bestämmelser att hålla sig till, men ute i bygderna kunde folk se dem ogenerat flyga på låg höjd över förbjudna områden. Även kurirflyget stoppades men först efter ett par skandaler. Ett plan som nödlandade i Värmland befanns i strid med bestämmelserna ha en kulspruta ombord. När man undersökte saken närmare kom det fram att det sedan 1941

²⁹ Tidningen Tåg 6/97

³⁰ Dahlberg; *100 år i Sverige* s. 148

³¹ Ibid; s. 294

funnits en hemlig bestämmelse, den s k Skarpnäcksordern, enligt vilken nödlandande kurir inte fick visiteras eller hindras starta igen.³²

Tyska trupptransporter på svenskt territorialvatten, under eskort av svenska krigsfartyg, var också något som svenska regeringen gav tillstånd till. Den svenska neutralitetspolitiken beskrevs av högerledaren Gösta Bagge på följande sätt: "Vi ha rullat ihop oss som igelkotten inför faran, med taggarna åt alla håll."³³

Den svenska neutraliteten var i verkligheten en fråga om neutralitet på tyska villkor. Så bedömde i varje fall en av Hitlers närmaste män, Tysklands propagandaminister Joseph Goebbels, saken. Han skrev i sin dagbok den 28 januari 1942: "Sverige har gjort mer för den tyska krigsföringen än man vanligen antar. Framför allt har de givit oss ett betydelsefullt stöd i vårt krig med Sovjetunionen. De slår visserligen vakt om sin neutralitet men på ett sätt som i hög grad är till vår fördel." ³⁴

Halvhjärtade räddningsförsök

En annan sak man också måste föra fram är den svenska regeringens halvhjärtade räddningsförsök av cirka 20 000 judiska barn från kontinenten våren 1943. Denna räddningsplan gick ut på att Sverige skulle ta emot barnen så länge kriget pågick, om Tyskland var berett att släppa dem. Men det svenska erbjudandet var inte villkorslöst: man krävde att England och Förenta Staterna skulle betala för barnen och att de skulle lämna Sverige när kriget tog slut. Förhandlingarna med Tyskland och med västmakterna drog ut på tiden och hela räddningsförsöket rann ut i sanden. En historiker som undersökt episoden menar att regeringen ville göra en generös

³² Ibid; s. 24

³³ Norborg; s 253

³⁴ Ibid; s. 253

gest, men att man inte var seriöst intresserad av ett så omfattande flyktingmottagande, fastän Förintelsen nu var väl känd.³⁵

De "Vita bussarna"

Det sätt på vilket nazisterna behandlade "icke önskvärda" var inte en företeelse som var avgränsad till Tyskland. Också vi i Sverige har varit delaktiga i denna form av synd. Tvångssteriliseringar, rashygien och lobotomi är delar av vår nationella synd inom detta område. Inte ens inom det område som vi känner en viss stolthet inför, de så kallade Vita bussarna, har vi helt rent samvete.

Sverige har genom aktionen "de vita bussarna" blivit ansedda som motståndare till Hitlertyskland och räddare av judar. Denna aktion hade till uppgift att i slutet av Andra världskriget rädda koncentrationslägerfångar. Officiell initiativtagare var Folke Bernadotte som genomförde detta utsedd av den svenska samlingsregeringen. Operationen kunde ske via kontakter som andra personer hade med SS-chefen Himmler, bland andra Himmlers livmedikus Felix Kersten. Greve Folke Bernadotte af Wisborg föddes 1895.³⁶ Han befordrades till major i svenska armén 1940. I praktiken var han under den här tiden också operativ chef för Röda Korset som genom denna aktion, "de Vita bussarna", räddade cirka 21 000 människor.

Det har senare visat sig att svenskarna inte hade till uppgift att rädda så många judar som möjligt, vilket efterhistorien gärna velat få oss att tro. Jag vill på intet sätt förringa de människor som ingick som förare, vårdare och all annan övrig personal eller den insats de gjorde.aktionen skedde under brinnande krig och det var ingen självklarhet att de som for iväg skulle komma levande tillbaka. De

³⁵ Grynberg; s 141

³⁶ Hans far, prins Oscar Bernadotte, var andre sonen till Oscar II, kung av Sverige 1872-1907 och dessutom kung av Norge från 1872 fram till unionsupplösningen 1905. Sveriges kung åren 1907-1950, Gustav V, var alltså Folke Bernadottes farbror.

gjorde dessa resor med livet som insats. Vad jag däremot tycker är viktigt att belysa är att den historiebeskrivning vi fått oss till livs inte stämmer.

Räddningsaktionen påbörjades under den sista tiden av kriget, våren 1945, då tyskarna försökte döda så många judar det någonsin gick, förmodligen därför att man insåg att kriget i praktiken var förlorat. Hitlers order och bestämda uppfattning om den förestående tyska segern gjorde att tyskarna själva i princip såg sig hindra att ifrågasätta detta. Arkebusering kunde bli den direkta följden om man framförde en uppfattning som gick emot den nazistiska segerdoktrinen. Arkiven visar ändå att SS-chefen Himmler av någon oförklarlig anledning faktiskt hade lovat Bernadotte att ta med alla dessa människor på sina "Vita bussar". Detta hade skett efter påtryckningar från olika håll, bland annat från Himmlers livmedikus Felix Kersten.

Felix Kersten³⁷ var en mycket modig och samtidigt gåtfull man. Hans förmåga att påverka SS-chefen Himmler blev räddningen för tusentals människor. Han fick stor betydelse som kontaktman mellan svenska regeringen och Himmler.

Kersten blev erbjuden att bli Himmlers livläkare med alla förmåner det skulle innebära. Han skulle få professors titel, bli medlem i SS med överstes grad och mycket annat. Kersten tackade dock vänligt men bestämt nej till allt detta, men erbjöd sig istället att med kort varsel behandla Himmler närhelst han blev kallad. Kersten och hans familj, vilka ännu var finska medborgare (hustrun född tyska), sattes under diskret bevakning. På Himmlers order var dock Kerstens egendom "Harzwalde" utanför Berlin en fredad zon, vilket senare, genom Kerstens försorg, skulle rädda livet på många fångar från det närliggande koncentrationslägret Ravensbrück.

Kersten blev aldrig nazist. Himmlers erbjudanden om tyskt medborgarskap, professorstitel, välbetald officersbefattning inom SS,

³⁷ Linder, Jan och Lundberg, Lennart; 2001; *Hitlers vasaller och Sverige* ; CKM Stockholm; s. 109

med mera, tillbakavisades alltid av Kersten. Han tog inte något arvode för behandlingarna, begärde endast fria resor och fritt uppehålle. Den snåle Himmler hade inga invändningar mot detta. Arrangemanget gav dock Kersten en taktisk fördel, han kunde lättare få Himmler att gå med på humanitära motprestationer.

SS-officeren, brigadführer, (generalmajor) Walter Schellenberg hade också genom sina kontakter med Himmler gått svenskarnas "Vita Buss"-aktion till mötes. Schellenberg hade 1944 efterträtt den avrättade amiralen Canaris, och även blivit chef för tyskarnas militära underrättelsetjänst, Abwehr. Schellenberg hade nu blivit den bestialiske SS chefen Himmlers främste förtrogne. Förmodligen var det lettiska SS-officerare, men även andra, som på Himmlers order såg till att öppna lägren, detta på grund av att de var rädda om sitt eget skinn. Kriget höll på att ta slut och omvärlden skulle komma att döma dessa människor hårt även om "de bara lytt order".

Svenskarna delade dock in människorna i olika kategorier och därmed gick oräkneliga judar sin död till mötes. Man delade upp människorna i olika kategorier som i första hand nordiska medborgare, i andra hand polacker och i tredje hand judar. Det betydde i praktiken att den som var nordisk medborgare men jude inte per automatik kunde följa med på de "Vita bussarna". En man vid namn Julius Paltiel vittnar om detta. Paltiel fick åka med en bit men blev senare avkastad just på grund av att han var jude. Man räknar grovt med att Sverige räddade 450 judar, 1000 polacker och ca 20 000 nordiska medborgare av icke-judisk härkomst genom den hjältemodiga aktion det trots allt var.³⁸

³⁸ Uppgifterna om vilka som räddades går isär. En annan historieskrivare gör ur Röda korsdokument följande noteringar: Danskar och Norrmän 8000. Polacker 5911. Fransmän 2629. Statslösa judar 1615. Tyskar 1124. Belgare 632. Holländare 387. Ungrare 290. Balter 191. Luxemburgare 79. Slovakier 28. Britter 14. Amerikaner 9. Rumäner 6. Finnar 5. Italienare 4. Spanjorer 3. Andra 9. Totalt 20 937. Källa: Persson, Sune; *Vi åker till Sverige*; Bokförlaget Fischer & Co; 2002; s. 433-435

En av dem som räddades var den nordiska medborgaren Vera Oredsson, som sedermera startade Nordiska Rikspartiet, ett uppenbart nazistiskt parti, i Sverige. Vera Oredsson var alltså nazist. Bakgrunden till att hon kom med på de "Vita bussarna" är att svenskarna till första delen av aktionen skulle rädda svenskar som var gifta med tyskar. De hade genom sitt äktenskap förlorat sitt svenska medborgarskap. Man kan förmoda att det fanns fler med ett nazistiskt förflutet bland de svenskor som nu fick möjlighet att lämna Tyskland i det Tredje rikets sista dödsryckningar. Folke Schimanski berättade 1999 hur han, hans mamma och systern Vera 1945 räddades till Sverige av de "Vita bussarna". Mammam hade under kriget arbetat med brevcensur på den tyska försvarsstabens system. Vera skulle i Sverige senare gifta sig med den svenske föhrern Sven Olof Lindholm, senare med Assar Oredsson.³⁹ En annan som räddades var den berömda filmstjärnan Kristina Söderbaum. Hon hade i Tyskland gift sig med regissören Veit Harlan, som blivit beryktad för sin djupt antisemitiska men skickliga propagandafilm, *Jud Suss*.

Folke Bernadotte skrev alldeles efter aktionen ner sina minnen i en bok vid namn "*Slutet*", utgiven på Nordstedts förlag 1945, där han i princip hyllade sig själv för detta hjältemodiga arbete. Boken kom ut sex månader efter det att aktionen avslutades. Sveriges utrikesminister Günthers dotter, Lena, har berättat att hennes far var besviken över att han inte ens är nämnd i boken "*Slutet*". Günther menade att det var han som hade tänkt ut och förberett hela aktionen tillsammans med Felix Kersten redan 1943.⁴⁰ Inte heller Felix Kersten är omnämnd i Bernadottes bok, trots att det var han som var nyckelpersonen och utnyttjades i förväg för att utverka Himmlers tillstånd till hela aktionen. (För mer information om Felix Kersten, se appendix)

³⁹ Persson; s. 331

⁴⁰ Detta omnämner även Kersten i sin bok *Samtal med Himmler*

Folke Bernadotte var vid krigsslutet en berömd man. Det hette att han "ensam stått öga mot öga med odjuret Himmler" och genom sin personlighet räddat judar och kristna från en kvalfull död i koncentrationslägren. Visst, Bernadotte hade fört samtal med Himmler, men det fanns andra som röjt vägen för honom. I svenska journalistkretsar ansågs Folke Bernadotte vara en något fåfång person som fått sina poster utan konkurrens. Journalister med den uppfattningen blev dock snabbt omvända när de den femte maj 1945 fick lyssna till Bernadottes föredrag om sin sista tysklandsexpedition. Stämningen var upphetsad och luften surrade av rykten. Hitler var död och man visste att det tyska sammanbrottet var nära. Journalisten Gunnar Unger skriver:

"Bernadotte talade utan manuskript, lugnt saklig, anspråkslöst och ytterst fängslande. Han redogjorde för sitt sammanträffande med Himmler och hur det slutligen lyckats för Röda Korset att hämta människor från olika läger. Tystnaden medan han talade var andlös. Han slutade med att säga att han var en troende kristen, att han visste att många av hans åhörare inte var det, men att han hade ett personligt behov av att vittna om hur känslan av att han i all ödmjukhet fått vara Guds redskap hjälp honom att genomföra sitt uppdrag."⁴¹

Bernadotte tog strax efter kriget hand om tidigare SS-officerare och försökte hjälpa till att rentvå flera av dessa bödlar. En av dem var just SS-officern, brigadführer, Walter Schellenberg, vilken hade människors blod på sina händer. Det var naturligtvis pinsamt för honom att flertalet tyskar fanns på hans gods, varför dessa fick flyttas till annan ort.

De fick neutrala titlar som köpman och annat och fick vila ut på slott och herrgårdar. Vissa av dem klarade sig undan fängelsestraff, medan några fick sitta i fängelse ett antal år. Folke Bernadotte mör-

⁴¹ Linder och Lundberg; s. 137

dades tre år senare i Jerusalem, där han var medlare på FN:s uppdrag i den så kallade palestinsk-judiska konflikten.

De före detta fångar som kom till Sverige blev väl omhändertagna, men en del fick arbeta hos bönder i bl.a. Halland med att hacka betor och odla potatis. De flesta av dessa före detta fångar var mycket medtagna, men tvingades ändå arbeta.⁴² Redan i juni 1945 i Halland fick Hechaluz bemöta en artikel i tidningen Halland, under rubriken "gaphals agiterade", där judiska flickor kritiserats för att de protesterat mot att arbeta med betgallring för två kronor om dagen.

Mentalpatienter svälts till döds i Sverige

Den förändrade människosynen i Europa påverkade i hög grad Sverige på ett mycket negativt sätt. Det var inte bara politiker och affärsmän som genomförde makabra beslut, utan som vi sett deltog även vissa grupper inom sjukvården. På Vipeholmsanstalten i Lund dog mellan 1941 och 1943 över 200 utvecklingsstörda patienter av svält. Dödligheten vid de övriga 22 statliga sinnessjukhusen i Sverige steg också under denna period. Variationerna var ganska stora, men sammantaget var ökningen "måttlig". Om man jämför perioden 1939-1940 med perioden 1941-1942 så är ökningen i förhållande till andra sjukhus 9%. För de manliga patienterna vid Vipeholmsanstalten är ökningen 232%. Var femte manlig patient dog under den här perioden. Kosten ändras för dessa människor och de svalt helt enkelt ihjäl. Sjukhusledningen hävdade att "ökningen inte kan förklaras med näringsbrist utan måste ha sin orsak i biologisk mindervärdighet". Varje patient vägdes varje månad i samband med badning. Uppgiften fördes sedan in i ett viktdiagram i sjukjournalen.

⁴² Tidningen Halland 1945-06-13 kopia i RA /jmfa, IG 38:11.

Det kan noteras att det var i Skottorp detta utspelade sig. Ingen annan ort med flyktingförläggning hade visat en sådan attityd. (Författarens anm)

Mönstret är entydigt. I nästan 90% av fallen har döden föregåtts av en dramatisk viktnedgång. Det betyder att personalen måste ha sett vad som hände och medvetet låtit det ske. Det kan också tyda på att man helt enkelt experimenterade med människor för att se hur mycket de kunde uthärda.⁴³

Lobotomi i Sverige

Mellan 1944 och 1963 utfördes i Sverige ett större antal lobotomier, oftast mot patientens vilja. Detta har också gjorts utan att offren haft tillräcklig kunskap om följderna. Lobotomin framställdes som en revolutionerande metod att bota aggressiva, sinnesslöa och ångestladdade personer.

Operationen gick till så att patienten tvingades upp på operationsbordet och fick en lokalbedövning i bakhuvudet. Därefter borrades främre delen av pannan upp och en kniv stacks in och man delade främre hjärnhalvorna, pannloberna, med kniv. Allt gjordes med patienten i vaket tillstånd.

Lobotomi accepterades mer och mer och operationerna tog fart i Sverige. Den mest sakkunnige i ämnet på sin tid, dr Gösta Rylander, visade fall där exempelvis en hängiven kommunist förlorat allt intresse för kommunismen och dess idéer efter operationen. Man tyckte sig dessutom kunna påvisa en ekonomisk vinst.

Om det rasbiologiska institutet i Uppsala godkände lobotomier av barn är hittills okänt. Det finns emellertid arkivmaterial som visar att man på t.ex. Umeå lasarett utförde en lobotomi på en sjuårig, utvecklingsstörd pojke. Lobotomi utfördes ofta utan de anhörigas vetskap eller medgivande.

Det finns många i dag levande vittnen som kan berätta om hur deras egen eller anhörigas personlighet förändrats på ett mycket negativt sätt. En kvinna berättar om hur hon t.ex. inte längre kunde skriva efter den så kallade operationen. Andra anhöriga kan berät-

⁴³ Dagens Nyheter 99-02-20.

ta om totala personlighetsförändringar i negativ riktning. Dessa förbrytelser har skett i det demokratiskt styrda Sverige!⁴⁴ Den fråga man måste ställa sig är: "Kan det komma att upprepas igen och i stor skala? Kan det återigen uppkomma ett "behov" av att förändra människor som uppfattas som oppositionella eller sinnesslöa, så att de passar in i systemet?"

Rashygien i folkhem⁴⁵

Det är också på sin plats att lägga märke till att även tvångssterilisering av s.k. lägre individer pågått i Sverige ända sedan 1930-talet, allt med den svenska regeringens goda minne. Det är naturligtvis så att de styrande inte velat att dessa människor skulle få någon avkomma, eftersom detta enligt regeringens sätt att se skulle kosta samhället stora summor pengar, något som det inte finns något bevis för. Totalt tvångssteriliserades i Sverige 62 888 människor mellan 1935 och 1975.

Vi ska nu titta närmare på vilka som tog initiativ till och genomförde denna form av människodegradering.

Att begränsa antalet "mindervärdiga" människor genom tvångssterilisering var inte bara en nazistisk idé. Hur man skulle behandla "arvsmässigt undermåliga människor" var på trettio- och fyrtiotalen också en angelägenhet för i första hand den nordiska socialdemokratin, men även andra politiska partier lät sig påverkas av den tidens strömningar. Nazityskland och de nordiska välfärdsstaterna toppar Europas rashygieniska liga. Samtliga initiativ på rashygienens område i Sverige fram till 1975, då verksamheten upphörde, kom från socialdemokratiskt håll. Instrumentet för denna verksamhet var Statens institut för rasbiologi. De nordiska länderna uttryckte sig på 20-talet ofta i ras- och avelstermer och Danmark

⁴⁴ Norra Magasinet SVT 2 98-04-06

⁴⁵ Där ej annat anges är all information under denna rubrik hämtad från Dagens Nyheter 98-09-03

blev det första landet i Europa att sterilisera "undermåliga". Också i Sverige sågs rashygienen som en del av det så kallade välfärdsbygget. Långt in på 50-talet förekommer uttrycken "blandras" eller "tattarblod" i steriliseringsakterna.

Enligt den svenska lagen var sterilisering frivillig, men i verkligheten hade offret sällan något val. Den som inte gav tillstånd till steriliseringen kunde bli fråntagen de barn de redan hade eller vägras olika former av bidrag. Denna samhällsströmning bejakades inte bara av politiker, den följdes också av tjänstemän och sjukhuspersonal. Utan deras medverkan hade denna typ av ingrepp varit omöjliga att genomföra.

År 1953 beslutade Medicinalstyrelsen att sextonårige Nils skulle steriliseras mot sin vilja. Sjukhuspersonalen genomförde beslutet. Som skäl framfördes att Nils var en "sexuellt brådmogen blandtyp". Med det senare avsågs att pojken inte var en rasren svensk.

Hur rasrena svenskar skulle skiljas från andra framgick bland annat av de planscher som sedan 1922 levererats från Statens institut för rasbiologi i Uppsala. Institutet är rikt omtalat i den internationella litteraturen inom ämnesområdet, eftersom det var det första i världen i sitt slag, tillika förebild för *Kaiser Wilhelm Institut für Rassenhygiene* i Berlin.

Det mest uppseendeväckande är emellertid det ideologiska mönstret. I Tyskland är det nazisterna, och i Norden är det välfärdsparterna som visar störst iver att rensa bort "arvs- och rasmässigt undermåliga element" från befolkningen. De flesta initiativ i den riktningen, ända från 20-talet och långt in på 40-talet, kommer i Norden från socialdemokratin. När liknande förslag förs fram i Storbritannien ser däremot Labour (Englands socialdemokratiska parti) till att de hamnar i papperskorgen.

Man kan också spetsa till det ytterligare: I Sverige var det endast under socialdemokratiskt styre och i Tyskland endast under nazismen som en medborgare kunde berövas fortplantningsförmågan på grund av sin härstamning eller sitt handikapp. Det bör dock till-

äggas med skärpa att under Andra världskriget hade Sverige en samlingsregering med representanter för både höger- och vänster-sidan som gick på samma linje. Det häpnadsväckande är att de svenska steriliseringslagarna antogs av eniga riksdagar och i god demokratisk ordning – och nära nog med statskyrkans välsignelse! Omständigheterna var likartade i Norden i övrigt.

Det finns många skäl att granska denna undangömda dimension av den svenska välfärdsstatens historia. När allt fler drömmer sig tillbaka till folkhemmets värdegemenskap kan det vara bra att veta vilka överraskningar som den gemenskapen kan ha i beredskap. Men den intressantaste frågan gäller det egendomliga sambandet. Vad fanns det för förbindelser mellan den nordiska socialdemokratins och nationalsocialismens tankegods?

Statliga ingrepp i syfte att förbättra befolkningens kvalitet är ursprungligen en amerikansk tanke. Med en blandning av öppet rasistiska, ekonomiska och medicinska argument infördes i flera delstater en lagstiftning som tillät tvångssterilisering av förståndshandikappade, vissa kriminella samt personer som av andra skäl ansågs olämpliga att fortplanta sig. Inte oväntat visade sig en oproportionerligt stor andel av de olämpliga tillhöra etniska minoriteter. Vid flera tillfällen upphävdes också delstatslagarna av Högsta domstolen såsom varande oförenliga med allas likhet inför lagen.

Vid sekelskiftet omfattades denna biologiska människosyn särskilt entusiastiskt i norra Europa. Till synes utan motstånd överfördes tidens senaste rön från växtodling och djuravel på mänskliga samhällen. "Degenerationsfaran" framstod i Norden som en av den tidens dominerande hotbilder. Det mesta ansågs vara ärftligt: kriminalitet, benägenhet att våldta, masturbation, vagabondism, förståndshandikapp och till och med bristande sparsamhet.

Sverige blev först i världen med att skänka denna pseudovetenskap ett officiellt erkännande. År 1921 inrättade riksdagen på socialdemokratiskt initiativ, men i stor enighet (både Hjalmar Branting

och högerns Arvid Lindman stod bakom motionen), världens första statliga rasbiologiska institut.

Arthur Engberg, sedermera socialdemokratisk kyrko- och utbildningsminister, får illustrera de svenska tankegångarna: "Vi hava ju lyckan att äga en ras, som ännu är ganska oförstörd, en ras som är bärare av mycket goda egenskaper." Grunden var förvisso väl förberedd. Redan 1910 utgjorde svenska forskare den största utländska gruppen vid Internationale Gesellschaft für Rassenhygiene i Tyskland.

Två år tidigare hade den svenske liberalen och godtemplaren Edward Wavrinsky (som strax därefter konverterade till socialdemokratin) föreslagit att ett förbud för "ärftligt belastade" att ingå äktenskap skulle införas. Då var opinionen ännu inte mogen. Det är värt att notera lagutskottets refus: otillåtet ingrepp i den personliga sfären.

Alva och Gunnar Myrdal, vilka emellanåt framställs som den folkhemiska rashygienens egentliga tillskyndare, läste ännu på högskolan när socialdemokratin 1922 föreslog sterilisering av förståndshandikappade. Man gjorde det med hänvisning till "de rashygieniska vådorna av att sinnesslöa fortplantar sig". Motionen var undertecknad av socialdemokraterna Alfred Petrén och Ernst Wigforss, i sällskap med en grupp liberaler och bondeförbundare.

Det hävdas ibland att det är först med Förintelsens facit i hand som världen blev varse det moraliska sambandet mellan tvångssterilisering av sjuka och folkmord på hela folkgrupper. Men åtminstone en bland de svenska riksdagsmännen förstod det redan 1922, nämligen socialdemokraten Carl Lindhagen. Han förmådde dock inte att ensam rösta emot förslaget men reserverade sig enligt protokollet: "Ni vill lösa ett socialt missförhållande med våld. Ni kommer inte att stanna här, ni kommer att gå vidare och sterilisera även andra sjuklingar. Och sedan? Vad ska hindra er från att till slut döda dem?"⁴⁶

⁴⁶ Första kammaren den 1 juni 1922

Lindhagens "profetia" blev kommenterad av läkaren och partikamraten Alfred Petrén, samme man som åren före motionerat om det rasbiologiska institutet. Petrén höll med om att lagförslaget introducerade någonting radikalt nytt i politiken. Därför var det viktigt att skynda långsamt, så att opinionen hann vänja sig. Några principiella stötestenar såg han inte. I stället vädjade han till Lindhagens ekonomiska sinne. Det är dyrt för samhället att försörja de "sinnesslöas" avkomma. Det visar vilken uppfattning som var rådande i den svenska riksdagen just för tillfället. Ingen opponerade sig när Petrén utvecklade sin tankegång. Han hade nämligen övervägt möjligheten att avliva förståndshandikappade barn, men funnit ett praktiskt hinder. Dessa "hjäplösa individer" hade trots allt föräldrar som tyckte om dem. Vad som kunde gälla för föräldralösa upplyste dock inte Petrén om.

Fem år senare hade riksdagen att ta ställning till ett färdigt förslag. Det återremitterades dock – det var för begränsat och byggde för mycket på individens egen vilja och medgav dessutom sterilisering blott på medicinska grunder.

Socialstyrelsen och flera andra instanser ville dock gå längre och sterilisera sociala avvikare; "det finnes fall där individensandel så uppenbart gör honom oduglig och ovärdig att fylla faderskapets eller moderskapets plikter, att samhället inte kan i passivitet tolerera, att han prokreerar sig". De få principiella motståndarna till denna idé bestod nästan uteslutande av jurister. Exempelvis antydde juristerna Gustav Lindstedt och Johan Thyrén att sterilisering på andra grunder än medicinska innebar svår kroppsskada och var att betrakta som misshandel och därför straffbar. På grund av att den svenska grundlagen inte medgav att staten misshandlade sina medborgare kunde förslaget inte genomföras. Deras invändning avfärdades av bland andra socialdemokraten och hovrättspresidenten Karl Schlyter såsom uttryck för konservatism och bristande lyhördhet för opinionens krav.

År 1932 blir Schlyter justitieminister och Gustav Möller socialminister. Då blir det fart. En ny motion läggs fram av Alfred Petrén och den leder till en snabbutredning. Av direktiven framgår att "omvårdnaden av de svaga och hjälplösa i samhället hade utvecklats alltmera och fördjupats. Från denna omvårdnad vore steget inte långt till åtgärder i syfte att förebygga födelsen av individer, vilka, enligt vad med säkerhet kunde förutses, måste bli till en börda för sig själv och andra". Hitler har just tagit makten i Tyskland och genom ett dekret (26 maj 1933) beordrat tvångssterilisering av utvecklingsstörda. Men det hindrar inte Karl Schlyter att anmoda sin utredare, Ragnar Bergendal, att i Hamburg inhämta det senaste på steriliseringsfronten. Lagförslaget antas med acklamation och träder i kraft 1935. Några tunga juristinvändningar hörs inte längre. Lagen kom 1941 att skärpas väsentligt.

Det finns i dag åtskilliga människor som under lång tid krävde staten på ersättning för sitt lidande av att inte kunna skaffa barn på grund av den grymma behandling de utsatts för.⁴⁷ År 1975 upphörde plötsligt tvångssteriliseringarna och man frågar sig naturligtvis vad som var orsak till detta. Händet något radikalt som förändrade samhällsbilden och som gav dessa människor ett nytt hopp eller värde? *Svaret är nej*. Däremot infördes den 1 januari 1975 den så kallade fria abortlagen, vilket i praktiken innebär att man kan göra sig av med oönskade individer på annat sätt.

Svensk abortlagstiftning

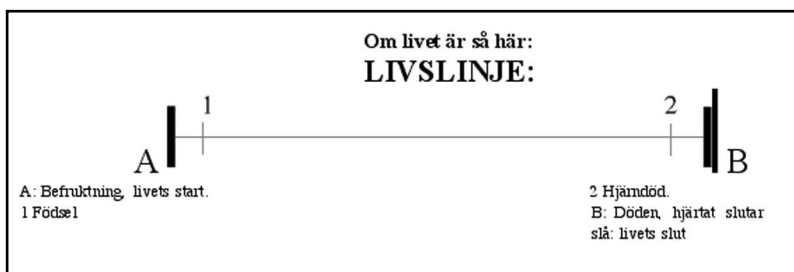
I dag kan en kvinna i Sverige i praktiken få abort upp till 22:a havandeskapsveckan. Den så kallade fria abortlagen från 1975 till-

⁴⁷ Av nästan 63 000 steriliseringar har 1595 svenskar fram till och med juli 2003 erhållit 175 000:-/ individ i ersättning av staten. (Dagens Nyheter 03-06-26)

Samtidigt känner de flesta människor som genomlidit detta en enorm skam och förkastelse och har därför svårt att begära ersättning. [Författarens anm].

Vägen UT!

åter kvinnan att själv avgöra om barnet ska få leva eller ej. Fadern kan inte, även om han vill, rädda sitt barn. Barnet som sådant har absolut ingenting att säga till om, eftersom det anses vara oönskat och därför ska elimineras. Ett oönskat barn anses därmed komma att leva ett liv som inte är värt att leva. Naturligtvis kan vilka intressen som helst ligga bakom att barnet elimineras, till exempel ekonomiska. "Vi kan inte ha barn nu när vi köpt husvagn" är ett

Bildtext: Om livslinjen kan beskrivas så här så säger gällande svensk lag i dag att livet börjar vid 28 veckor. I praktiken blir man alltså i Sverige människa vid tjugooåttonde veckan.⁴⁸ (Som exempel kan nämnas att WHO har vecka 22 som riktmärke. Det beror alltså på i vilket land man befinner sig, när ett foster börjar att räknas som människa). (1) Det är fri abort enligt gällande svensk lag upp till artonde havandeskapsveckan, därefter får abort utföras om synnerliga skäl föreligger och Socialstyrelsen ger sitt godkännande. Godkännande efter artonde veckan ges i så gott som alla fall. Livet slutar när individen är hjärndöd (2). Livet kan upphöra vid punkt 2 om personen i fråga visar sig vara hjärndöd. Detta möjliggör för forskare att ta organ från den "döde".

⁴⁸ Människan/barnet betraktas som cellklump eller en del av kvinnans kropp fram till vecka 28. Men alla aborterade foster tas om hand och kremeras. Dessutom sprids askan i en minneslund, om man så önskar. Man kan verkligen undra över argumenten och människosynen. (Författarens anm)

argument jag själv hört. Kvinnan behöver faktiskt enligt lagen om fri abort inte uppge något skäl för att få beröva sitt barn livet.

Detta beslut, att införa den fria abortlagen, är "demokratins" mörka baksida. Barnets rätt har helt åsidosatts till förmån för andra och starkare intressen. Detta gäller om inte barnet är önskat. Är barnet önskat sätts alla samhällsresurser in för att rädda och bevara liv om så skulle behövas. Gränsen mellan liv och död för den allra minsta och svagaste människan är hårfin.

Med abortlagen som instrument kan alltså människor utsättas för påtryckningar att mot sin vilja "avbryta sin graviditet", som det så bedrägligt kallas. Men ska människor verkligen tvingas av samhället att mot sin vilja göra abort?

En gravid nittonåring slängdes in i en poliscell utan att vara misstänkt för något. Flickan behandlades som en brottsling, säger hennes advokat. Kvinnan, då i femte månaden, förbjöds att ha kontakt med den blivande fadern. "Det enda jag vill är att flytta ihop med min pojkvän och ta hand om vårt barn", förklarade hon. Hon säger samtidigt att socialtjänsten hotade med tvångsomhändertagande, vilket skulle bestå tills hon blev 21 år om hon inte gjorde abort. Kvinnan har under viss tid bott på behandlingshem för alkoholmissbruk, men fadern har aldrig varit missbrukare eller haft missbruksproblem. Kvinnan hade den senaste tiden skött sig så bra att hon fått frigång. "Det måste finnas bättre sätt för samhället att förbereda en ung familj att ta hand om barn", säger kvinnans advokat Tomas Algons.⁴⁹

Att kvinnor pressas av män till att göra abort mot sin vilja är väl dokumenterat. Det kanske också är intressant att notera vilken den första frågan ofta är, när en gravid kvinna kommer till mödravården. "Ska du ha abort eller ska du behålla barnet?" Som ledamot av landstinget i Älvsborg skrev jag vid ett tillfälle en motion med anledning av detta. Huvudskälet var att flertalet kvinnor som kom

⁴⁹ Dagens Nyheter; 98- 05- 07

Vägen UT!

*10 veckor gammalt foster aborterat genom sugmetoden.
(Foto: Robert Wulfe)*

*Resultatet av en förmiddags arbete på ett kanadensiskt undervisnings-
sjukhus. Fostren var mellan 18-24 veckor gamla vid aborten*

till olika mödravårdcentraler fått just denna fråga och tagit mycket illa vid sig. Det betyder naturligtvis inte att all personal ställer den frågan. Det finns fantastiskt många fina människor som arbetar i vården, men att denna fråga ställs från samhällets sida till den gravida kvinnan är mycket allvarligt. Reaktionerna på min motion lät inte vänta på sig. Man hävdade att man bara gick igenom rutiner-na och förnekade att denna fråga ställdes, trots att många kvinnor kunde vittna om detta. Dessa kvinnor kände det som ett slag i ansiktet när de kom till mödravården och fick denna fråga.

Stiftelsen Kvinnoforum har intervjuat 30 kvinnor som blev mam-mor innan de fyllt arton år. Samtliga uppger att de någon gång under graviditeten känt sig kränkta av omgivningen eller av myn-digheterna. Mest slående var just bemötandet på mödravården och ungdomsmottagningen där så många som en fjärdedel tycker att personalen tagit abort för givet även om de unga kvinnorna själva inte bestämt sig.⁵⁰ Istället för att bli bemött med omsorg och glädje över ett nytt liv, möts man av dessa frågor. Som skattebetalare kan man verkligen förvänta sig ett bättre bemötande. Menar politiker-na allvar med att det behöver födas fler barn måste en stor förän-dring till, inte bara i dessa frågor utan på ett flertal andra områden kopplade till detta. Som exempel kan nämnas att statistik från åren 2000-2003 visar att tonårsaborterna ökat med 50%.⁵¹ Som en positiv kontrast kan nämnas att flera kommuner nu startat grupper till stöd för unga föräldrar.

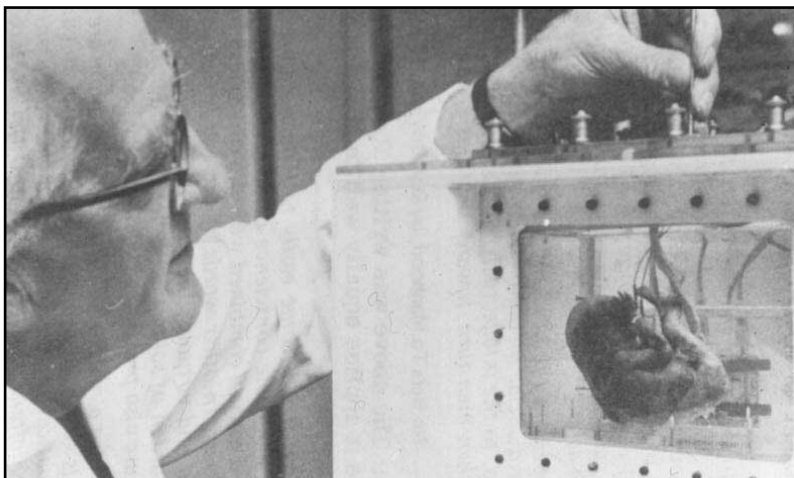
Experiment på värnlösa

Abortlagen har också öppnat möjligheten för forskarna att utföra experiment på foster. Det går till på det viset att man oftast med "kejsarsnittsabort" lyfter ut barnet och placerar det i en konstgjord livmoder.

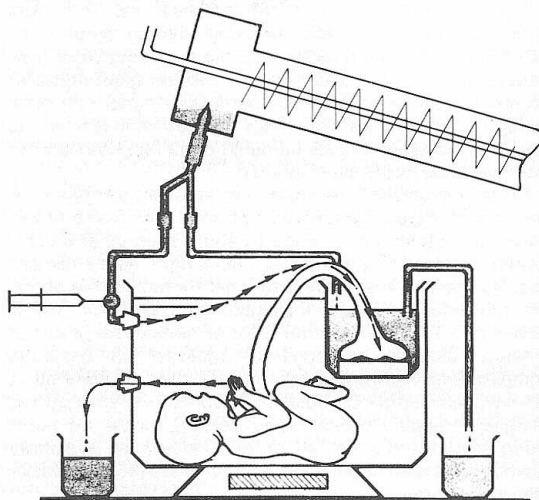
⁵⁰ Dagen; 03-03-21

⁵¹ Ibid

Vägen UT!

En forskare och det värnlösa offret, ett arton veckor gammalt foster.

2. Schematisk teckning av genomströmning av ett icke livsdugligt foster med moderkaka. Blod cirkulerar i pilens riktning.

I Sverige har forskning på foster pågått sedan 1951. Illustrationen ovan är hämtad från Forskning och Framsteg nr 4/1971.

Genom detta förfarande kan fostret hållas vid liv i princip hur länge som helst. Det är ganska viktigt för forskarna att använda "äldre foster", 16-24 veckor gamla, eftersom man då kan följa reaktionerna bättre. Etiska nämnden ger varje år tillåtelse att använda aborterade foster i forskningssyfte. Man utför då aborten på ett sådant sätt att fostret är levande när det lämnar moderns kropp. Fostret kommer inte att växa, men väl leva och kan därigenom bringas att genomgå allehanda tester. Dessa små foster används för att testa reaktioner och mycket annat. Några vanliga tester är t.ex. läkemedelsförsök, blodgenomströmningsförsök m.m. Om det aborterade fostret inte avlider av själva testerna, avlivas det när det tjänat forskarnas syften. I Sverige har det kommit fram att sådan forskning pågått sedan 1951.⁵² Det finns ingen egentlig lag som reglerar forskning på aborterade foster. Det hela verkar ske mycket godtyckligt.

Forskning på Huddinge sjukhus

Efter att i forskning tillfört embryonala celler på patienter med svåra ämnesomsättningsfel, gav en lokal etisk kommitté klartecken för samma forskare att få utföra försök med radioaktivt märkta stamceller på foster. Forskningen skedde på Huddinge sjukhus. En injektion skulle ges till fostret sedan aborten satts igång, men medan det fortfarande levde. (Fostren dödas inte före själva aborten utan abort betyder död för fostret/barnet, författarens anm.)

Av femton tillfrågade gravida kvinnor samtyckte tio till försök som var direkt forskningsinriktade och absolut inte syftade till att gagna de foster som deltog. Avsikten var att genom märkning kunna identifiera cellernas förmåga att knyta an i ett fosters kropp. Den gången fick SMER (Statens Medicin-Etiska Råd) ingen information om försöken.

⁵² Forskning och Framsteg nr 4/1971

Genom att tolka studier av hjärnan och fostrets fysiologiska utveckling säger sig forskarna ha kommit fram till att fostret inte kan känna smärta före den trettonde graviditetsveckan, då man kan börja avläsa elektrisk aktivitet i hjärnan.⁵³ Forskarna är eniga om detta och därmed fastslår man att fostret inte kan känna smärta.

Men tänk om det är så att dessa små vrider sig av smärta? En titt på filmen *The silent scream* ger tittaren klara besked. Filmen visar med hjälp av ultraljud hur ett foster i tolfte graviditetsveckan försöker värja sig. Det ser ut att skrika, när vakuumsugen under aborten sakta men säkert sliter sönder det.⁵⁴ Skriket hade förmodligen varit hjärtskärande om fostret inte legat i vätska.

På ett liknande sätt enades slavhandlarna på sin tid om att "dessa vildar kan ej känna smärta eller hysa några känslor". Varför gjorde man det? Jo, därför att det fanns ett ekonomiskt intresse bakom denna verksamhet, man tjänade enormt stora summor på dessa olyckliga slavar. De som inte dog utsattes för ett oerhört känslomässigt och fysiskt lidande.

Forskarna visar på samma sätt upp en enad front för att kunna tillfredsställa sin forskariver, men också för att läkemedelsbolagen tjänar stora summor på denna forskning.

En annan frågeställning i detta sammanhang är att medlemmar i exempelvis samfundet mot plågsamma djurförsök och andra djurrättsaktivister med all rätt reagerar mycket kraftigt mot att kaniner, hundar, m.fl. blir utsatta för plågsamma försök.

Många av dessa aktivister anser också att människan är ett djur och torde då vara ett av de mest välutvecklade djuren.

- Hur kommer det sig då att de inte reagerar på att det varje år aborteras över 30 000 små människor?

⁵³ Vårdfacket 2/1998

⁵⁴ *Filmen om abort*, utgiven av "Ja till Livet"

- Hur kommer det sig att djurrättsaktivisterna oftast inte ens reagerar mot forskning på levande abortfoster?
- Hur kommer det sig att djurrättsaktivisterna inte räddar, befriar och tar hand om dessa små?

Förmodligen därför att de själva egentligen inte vet var de står i abortfrågan. Genom detta människofientliga synsätt ges de allra minsta i vårt så kallade demokratiska samhälle inte en chans.

Sådd och skörd

Vi kan finna Bibeln igenom att på sådd följer skörd. Skörd är vanligtvis inget som kommer direkt dagen efter sådden. Här följer alltid en tidsaspekt. Vi kan därför ställa oss frågan vilka konsekvenser abortlagstiftningen får i det långa loppet. När medborgarna i ett samhälle börjar hävda att vissa individer är oönskade genom att säga: "Det passar inte att vi skaffar barn just nu", eller "Vi klarar inte av att ha barn för ekonomins skull" osv., undrar man vilka konsekvenser detta kommer att få för den enskilda kvinnan, mannen och barnet? Och vilka konsekvenser får detta på sikt i samhället? Om det är sant att det vi sår får vi skörda, skulle jag med bakgrund av det ovan nämnda vilja att du noggrant utvärderar följande. Citatet är hämtat ur tidskriften *Det Bästa*:

"Skeo fördelning.

Inte ens ekonomisk tillväxt - när den inträffar - kan påverka Europas förändrade demografi med en ökande livslängd och högre genomsnittsålder. Sedan 1950 har bättre kosthåll och sjukvård inneburit att den europeiska medellivslängden stigit från 65 till nästan 75 år, vilket medför att man lever på pension under ett decennium eller mer. Resultatet har blivit att nästan var femte invånare i EU:s nuvarande tolv medlemsländer i dag är över 60 år. År 2020 kommer var fjärde att vara över 60. Och de svenska förhållandena är nästan identiska. Denna ökning av genomsnittsåldern kommer att få allvarliga konsekvenser för

Vägen UT!

vad specialisterna kallar 'beroendetalet', dvs. förhållandet mellan antalet människor som fortfarande arbetar och betalar sociala avgifter och antalet pensionärer. För i motsats till vad många tror går inte löntagarnas inbetalningar till folkpension till en fond som byggs upp till dess man pensioneras. Alla folkpensionssystem baseras på att det som betalas in av dagens yrkesaktiva betalas ut till dagens pensionärer. När de olika pensionsystemen i Europa upprättades för cirka 50 år sedan var det ungefär tio löntagare som försörjde varje pensionär. Det tog inte så hårt på plånboken. Men i dag är det bara ungefär tre löntagare som försörjer varje pensionär".⁵⁵

Vilken utveckling kan man förvänta sig mot bakgrund av detta? Vi har lärt den yngre generationen att den som är oönskad, den som är en ekonomisk belastning, den som vi inte har tid för nu, den gör vi oss av med. Den eliminerar vi helt enkelt. Hur kommer den yngre generationen att se på de äldre när den inte längre ekonomiskt orkar med att försörja pensionärerna. Hur ska 40-talisterna, som genomfört den sexuella revolutionen och därefter den fria abortlagen, få vård när de pensioneras? De som skulle vårda dessa 40-talister saknas i samhället. De har blivit eliminerade av 40-talisternas gärningar. Sedan den fria abortlagen infördes 1975 har nästan 1 miljon små försvarslösa människor, s.k. oönskade, försvunnit.

I Sverige såväl som i Europa men även i den övriga världen, har man på fullt allvar diskuterat dödshjälp under ett antal år. Man kan säga att det finns två typer av dödshjälp.

- Passiv dödshjälp, vilket innebär att den sjuke inte får den medicin eller vård som behövs för ett fortsatt liv.
- Aktiv dödshjälp, som innebär att en människa som lever ett liv som inte är värt att leva, ska få hjälp att dö. I Holland och

⁵⁵ Det Bästa, nov. 94, s 47

Belgien är dödshjälp idag legalt. Detta kan innebära att läkare ger en giftinjektion till personen ifråga.

Frågan är dock om det är lidandet som ska elimineras, eller den lidande människan? Det är den stora frågan. I Sverige har dödsbegreppet ändrats från hjärtdöd till hjärndöd.

Det betyder att läkarna kan dödförklara en människa även om de anhöriga kan se att människan fortfarande andas och att hjärtat fortfarande slår. Det har dock öppnat möjligheten för läkarna att kunna ta organ från den "döde" och flytta dem till en annan människa. Enorma etiska dilemman har naturligtvis uppstått när gränserna suddats ut. Frågan är vad som kommer att ske när krav ställs från olika håll, t.ex. ekonomiska krav. Vad kan man förvänta sig för utveckling när man läser detta? Återigen måste vi ställa oss frågan tills den blir besvarad.

Fransmannen Jacques Attali, tidigare chef för den europeiska banken för forskning och utveckling, har öppet framfört åsikten att när en människa når slutet på sin produktiva ålder, så bör hon också avsluta sitt mänskliga liv. Varför slösa bort pengar och ta upp utrymme? ⁵⁶ Margareta Apell, ordförande i organisationen "Rätten till vår död", har uttalat sig på följande sätt: "Jag förstår inte uppståndelsen kring dödshjälpsfrågan. Vi har ju redan dödshjälp i Sverige. Tänk på ett litet barn med hela livet framför sig, det kan man ju abortera, men inte en människa med hela livet bakom sig." ⁵⁷

De frågor man ska ställa i den här debatten är:

Vid vilken tidpunkt blir man människa, och vid vilket tillstånd och vilken tidpunkt, upphör man att vara det?

Det svar man ger på dessa frågor visar hur man ser på det som har med liv och död att göra. Samtidigt visar man vilken inställning

⁵⁶ Dagens Nyheter, 1992-05-19

⁵⁷ Ja till Livet Nytt 4/96; *Rätten till vår död*; Telefonintervju Margareta Appel 1996-08-13

man har till Guds skapelse. Det är utomordentligt viktigt att kristna tar dessa frågor på mycket stort allvar och engagerar sig i olika rörelser som har en klar och sund linje i sin syn på livet och som värnar om det. Nöjer man sig med att bara vara en åskådare kommer man aldrig att påverka eller förändra något.

Att be om förlåtelse

Under avsnittet "Mord" har jag beskrivit en del av Sveriges historia och vårt agerande som nation under krigsåren. Vad vi behöver göra är att be om förlåtelse för denna nationella synd. Här kan vi glädjande nog konstatera att statsminister Göran Persson, trots politiskt motstånd, har tagit initiativ till den s.k. Förintelsekonferensen. (Läs mer i Appendix, under rubriken Förintelsekonferensen).

Jag skulle också här vilja påminna om hur vi som kristna har behandlat människor i våra sammanhang. Otaliga människor är bittra och besvikna och har lämnat Gud på grund av det sätt på vilket vi kristna har behandlat dem. Det finns oräkneliga exempel på hur människor tvingats till aborter eller tvingats ut ur församlingen, därför att renlärigheten och fariseismen från vår sida stuckit fram sitt fula tryne. De människor i vår närhet som behövde hjälp och kärlek fick i stället beskedet att de inte passade in. Tog vi hand om dem? Hjälpte vi den gravida flickan och hennes pojkvän som ångrade sitt handlande? Nej, vårt sätt att bemöta dem gjorde att de istället lämnade oss. Vi kan fundera över om Jesus handlade så.

Dessutom behöver vi tänka igenom hur många sökare och ärliga människor som kommit till oss och våra möten som vi inte tagit hand om på det sätt som de behövde. Detta har fått till följd att människor som kommit till tro lämnat både oss och Gud efter en kort tid. Samtidigt fortsätter vi med våra fromma böner om väckelse.

Vi behöver be Gud och människor om förlåtelse. Vi behöver göra bättring och tro evangeliet. Det är endast det som kan börja bana

väg för den väckelse och det uppvaknande som vårt land så innerligt behöver. Nya stora byggnader imponerar inte på människor och leder dem inte till frälsning. Däremot imponeras människor av troende som genomgått en förändring och rakryggat står för vad de tror.

Men, säger du, jag har inte varit med i en församling där människor blivit illa behandlade. Jag var inte med under kriget. Jag har ingen del i de beslut som då fattades. Nej, det är kanske sant. Men som kristen är du en del av Kristi kropp. Du är svensk och du bor Sverige, och som medborgare har du ett ansvar för ditt land och detta kan du inte springa ifrån. Jag skall nu visa på något i Bibeln, som klart beskriver vilket ansvar människor har, både för sitt eget liv och för sin nation. Detta oavsett om de själva varit med om att fatta förödande beslut eller inte. Konsekvenserna av orättfärdiga handlingar kan under lång tid efteråt drabba ett helt land och dess invånare.

David, Saul och gibeoniterna

Det gick bra för David. Landet blomstrade och folket stod på hans sida. Då hände plötsligt något oförutsett, något som egentligen inte borde hända. Det var inte lätt att se någon förklaring till det. David sökte Gud och folket tycktes också söka Gud, men ändå drabbades landet av hungersnöd som varade i hela tre år. Hur kommer det sig att detta drabbade dem just då? För att få svar på denna fråga gjorde David något mycket klokt. Han började inte söka efter en massa religiösa förklaringar till det som inträffat, utan han började allvarligt söka Gud och frågade honom varför detta skedde.

Men under Davids tid uppstod en hungersnöd som varade oavbrutet i tre år; då sökte David Herrens ansikte. Herren svarade: För Sauls och hans blodbefläckade hus skall sker detta, därför att han dödade gibeoniterna. Då kallade kungen till sig gibeoniterna och talade med dem. Men gibeoniterna var inte israeliter utan en kvarleva av amoreerna,

Vägen UT!

och fastän Israels barn hade givit dem sin ed, hade Saul i sin nitälskan för Israels barn och för Juda försökt att nedgöra dem. (2 Sam 21:1-2)

Bakgrunden till denna händelse återfinns i Jos 9. Där kan vi läsa om hur gibeoniterna hörde talas om Israels militära framgångar. Gibeoniterna tog då på sig utslitna kläder och tog med sig bröd som var torrt och söndersmulat. Genom att uppträda som flyktingar ville de helt enkelt bedra Israels folk. De gick till Josua och sa att de kom långt bort ifrån och att de ville förhandla med Israel om fred. Josua gick med på detta, dock utan att rådfråga Herren. Detta var ett stort misstag skulle det visa sig. En tid senare blev det känt att gibeoniterna inte alls kom långt bortifrån, utan hade sina boplatser alldeles i närheten av den plats där Israels folk just då befann sig, men Josua hade givit dem sin ed och ingått förbund med dem och detta gick inte att ändra på.

Vad lär vi oss av detta? Jo, att även om dessa gibeoniter hade ljugit och med svek ingått ett förbund med Israels barn, så gällde detta förbund inför Gud. Hundratals år senare försökte kung Saul nedgöra gibeoniterna, och följderna av detta fick kung David uppleva under sin tid. Det var därför han kom att uppleva hungersnöd och detta en lång tid efter det att gibeoniterna hade bedragit Israel. David var dock en klok man som sökte Gud för att få veta varför detta skedde. Han tvekade inte inför det svar han fick utan han handlade efter det som han trodde var Guds vilja. Han lyssnade till Gud och han försonade Israel med Gud och gibeoniterna.

Därefter hörde Gud landets bön. Detta visar allvaret i hur ett land och en nation uppträder mot sin omvärld. Därför är det viktigt att förstå vad som är Guds väg och tilltal i olika situationer.

Förbannelse över en människa

En annan liknande berättelse återfinns i Jos 6. Här uttalas en förbannelse över den som återigen försöker bygga upp Jeriko.

Mord

På den tiden lät Josua folket svära en ed: "Förbannad vare inför Herren den man som företar sig att åter bygga upp denna stad, Jeriko. När han lägger dess grund, må det kosta honom hans äldste son, och när han sätter upp dess portar må detta kosta honom hans yngste son".
(Jos 6:26)

Ungefär femhundra år senare försökte beteliten Hiel göra just detta. När han sedan lade dess grund kostade det honom hans äldste son, och när han satte upp stadens portar kostade det honom hans yngste son. Det är därför också viktigt att förstå sammanhanget i denna berättelse. Vi kan läsa om det i 1 Kung. 16.

Under hans tid (Ahabs) byggde beteliten Hiel åter upp Jeriko. Men när han lade dess grund kostade det honom hans äldste son Abiram, och när han satte upp dess portar kostade det honom hans yngste son Segib - i enlighet med det ord som Herren hade talat genom Josua Nuns son.
(1 Kung 16: 34)

Man kanske skulle kunna säga att detta inte alls gäller i vår tid, det var något som hände då. Men det är med detta som med tyngdlagen. Den gällde då och den gäller nu. Så är det också med de ord som Gud har talat. Jag vill dock betona att Sverige som nation inte ingick några förbund med andra folk, men vårt land hade och har alltså ett ansvar för vad man gjorde och inte gjorde under Andra världskrigets år.

Försoning och frihet är ett resultat av Jesu död och uppståndelse. Det finns naturligtvis inget givet recept på hur man ska handskas med sådana här saker i olika lägen. Men låt mig säga att obekänd synd och oförlåtelse kan hänga över en person, familj, släkt, stad, region eller land. (Jfr Matt 12:43 ff) Denna bibelvers visar att ett helt släkte eller t o m ett helt land kan drabbas av fiendens härjningar på grund av obekända synder.

Ibland är det viktigt att offentligt bekänna sin synd och genom Jesu försoning klippa banden med det förgångna. Ibland behöver

Vägen UT!

vi som individer be andra om förlåtelse. Sådant behöver ibland ske utifrån Guds tilltal i den givna situationen. Men först måste människor bli medvetna om sammanhanget och dess allvar. Därför är det viktigt att känna till sin historia som individ, familj, stad, region och nation. Ibland är historien helt öppen och klar, men ibland är den av olika skäl dold, exempelvis av människor som är fiender till Guds rike och till ljuset. Då behövs ett ord, en uppenbarelse från Herren i den givna situationen. Både om vad som är dess innebörd och hur vi bör handskas med den.

När det gäller Sveriges historia behöver vi be om förlåtelse offentligt och ta avstånd från de handlingar vi begått, men innan det kan ske behöver olika saker komma fram i ljuset så att vi vet och förstår vad vi ber om förlåtelse för och tar avstånd från.

Förbannelse över ett land

Förbannelsen kan drabba ett land när det landet förbannar landet och folket Israel. Detta är något som man kanske inte alltid reflekterar över, men Guds ord är mycket tydligt:

Och Herren sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. *Och jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skall alla släkter på jorden bli välsignade*". (1Mos 12:1-3)

När du läser det här ordet och betänker det, upptäcker du att det oerhört viktigt vilket förhållande vi kristna har till Israel och det judiska folket som land och som enskilda människor. Sveriges väl och ve hänger på hur vi som nation behandlar Israel och det judiska folket. Det betyder inte att vi i allt håller med om vad Israel som nation eller vad enskilda judar gör. Däremot är vi kallade att be för dem och för landets ledning och välsigna dem. Det är också av

yttersta vikt att be för dem som har ansvar för kontakterna med Israel. Att inte ha en god relation till Israel för med sig oerhört negativa konsekvenser.

Mitt tips till dig är: Var noga med att rösta på det/de politiska parti(er) som säger sig vilja ha ett gott förhållande mellan Sverige och övriga länder, främst till landet Israel och det judiska folket. Be också mycket för landet och folket Israel.

Befrielse och överlåtelse

Det är också viktigt att förstå att förbannelserna och konsekvenserna av det som hänt inte kan brytas på grund av vår förträfflighet, andlighet eller duktighet. Endast i ljuset av Jesu försoning kan detta ske och på grund av vad han gjort för oss. Ett bibelord som belyser detta är Gal 3:13-14:

Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä. Vi friköptes, för att den välsignelse Abraham fått skulle i Jesus Kristus komma till hedningarna och för att vi genom tron skulle få den utlovade Anden.

I samband med detta är det på sin plats med ett studium av 5 Mos 28. Det kapitlet behandlar just ämnet välsignelse och förbannelse. Vårt glädjebudskap är dock att vi på grund av Jesu försoning kan bli fria och även befria andra från förbannelsen som individer, familjer, släkter, städer, regioner och nationer.

Du kan vara en av dem som börjar be och ställer dig upp och säger ifrån.

Profetvarning och budskap nummer tre

Svartkonst

Det tredje profeterna varnar för och talar om är:

De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att de upphörde med att

- 1. tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå.*
- 2. Och de ångrade inte sina mord,*
- 3. sin svartkonst, ...(Upp 9:20-21)*

Profeterna varnar här länder för svartkonst, vilket enligt det grekiska ordet *Pharmakein* betyder "bruk eller tillhandahållande av droger och giftblandningar". Från detta ord kommer också ordet *Pharxxgieus*, vilket betyder "giftblandare eller en person som tillhandahåller giftblandningar". Svartkonst har inget att göra med ordet magi, även om detta helt klart på olika sätt tillhör drogtrenden. I flera EU-länder, främst Holland där vissa narkotiska preparat redan är legaliserade, vill man helt legalisera knarket. Röster höjs också i Norden för detta.

I Holland finns så kallade Coffee Shops, där det är tillåtet att köpa marijuana och hasch; denna försäljning är till och med beskattad av staten. Det är inte tillåtet att odla eller att föra in narkotikan på dessa Coffee Shops, men när den väl är där är det lagligt att sälja och köpa den. Det är heller inga problem för ungdomar att få tag

på narkotika, trots att åldersgränsen för användning och köp är 18 år, eftersom det alltid finns äldre kompisar som är villiga att "hjälpa till" genom att köpa ut.⁵⁸

Man kan alltså säga att i det samhällssystem som enligt Bibeln sist och slutligen ska träda fram så kommer droger och missbruk att vara en del av människornas levnadssätt och karaktär. Många människor orkar inte med sitt liv och flyr därför in i drogmissbruk. Frågan som vi ställs inför är hur människor både nu och i framtiden ska klara av sitt liv utan droger av olika slag? Och vilken framtid går vi till mötes med tanke på familjens ställning? Barn som växer upp med en, två, tre, fyra, fem, sex föräldrar kanske inte känslomässigt klarar av sin situation utan flyr in i drogernas värld. Enligt en rapport dricker drygt fyra av tio Uppsala-studenter så mycket att de riskerar att bli alkoholister. Ett exempel, 13% av unga manliga studenter dricker mer än 76 centiliter starksprit i veckan. Rapporten i sin helhet bygger på enkäter med 6 000 studenter vid nio olika lärosäten. Den visar på att studentmiljön påverkar alkoholvanorna. Mest kritiskt är det för de unga studenterna.⁵⁹

Giftblandningar behöver inte nödvändigtvis vara "knark". Det kan vara vilken blandning som helst, t ex alkohol och/eller exempelvis sömntabletter. Det finns en tydlig trend att tillhandahållandet av droger/giftblandningar ökar i samhället. En undersökning från 1998 visar att det i världen finns uppskattningsvis 180 miljoner människor som missbrukar narkotiska preparat.⁶⁰ Gråzonerna här är enorma och därför bör dessa siffror ses som marginella upplysningar. Något som nyligen debatterats, och som ytterligare skulle förenkla bruket av narkotika, är sprutbytesprogrammet. Missbrukare skulle då, enligt statens försorg, få byta in sina gamla sprutor mot nya och fräscha. Tanken bakom är att man genom detta ska kunna hindra att sjukdomar sprids genom smutsiga kanyler, och

⁵⁸ Världen idag; 2003-08-15

⁵⁹ Dagens Nyheter 02-11-15.

⁶⁰ Sydsvenska dagbladet (SDS) 98-10-06

även att man ska få kontakt med fler missbrukare och på sikt kunna få in dem på behandlingshem. Man vill nu permanenta denna försöksverksamhet, trots att utfallet inte blivit det man hoppats och trots att de flesta av de tillfrågade remissinstanserna var negativa, eller i bästa fall tveksamma till förslaget.

När det gäller att säga ifrån på detta område är det inte "bara" en fråga om att ta hand om missbrukare. Det har under åren gjorts många oerhört fina insatser. Evangeliets kraft har upprättat många människor och befriat dem från missbruk. Men det är viktigt att förstå att här talar bibeltexten om att det fanns människor som klart sa ifrån i och till samhället och dess ledare om "svartkonstens" verkningar. Systembolaget är ett av de få statliga företag som trots allt går bra ekonomiskt, och skatten på alkohol är en god inkomst för staten. Nu måste dock denna skatt EU-anpassas, vilket kan betyda lägre priser på alkohol. Baksidan är dock att ur samma statliga kassa skall alkoholens offer vårdas, vilket kräver oändliga sjukhusresurser. Dessutom ska alla de vårdas, som inte köpt sin sprit på systemet utan bränt den själv eller införskaffat den via hembränningsdistributörer eller smugglare. Med andra ord, mängder av människor går sakta men säkert under i missbruk av alkohol och olika droger. Staten tjänar å ena sidan pengar på detta och får å andra sidan betala mer än vad som kommer in på sjukhusvård och i allmänt mänskligt lidande.

Det kan inte vara rimligt att vi stillatigande som åskådare betraktar detta cyniska spel. Nej, vi behöver säga ifrån på dessa områden och främst börja med oss själva och på detta sätt visa ett helnyktert och sobert liv. Att säga ifrån och vara helnykter själv borde vara naturligt. Att hjälpa och ta hand om människor som på olika sätt fastnat i detta träsk borde också vara naturligt, men de preventiva åtgärderna och protesterna mot alkohol och missbruk har mer och mer tystnat. Det är på tiden att vi ändrar på detta! Det är på tiden att vi propagerar för ett nyktert samhälle; ett samhälle där inte människor enkelt och lättvindigt både får tag i och konsumerar

alkohol och droger. De som levt i missbruk eller tillsammans med missbrukare vet vilken mardröm detta är. De vet hur hemmet slagits sönder. De vet hur drömmar, framtids tankar och relationer slagits sönder. De vet lidandet och känner till den ångest som följer med när missbruket fått grepp över människan. Därför är det viktigt att propagera för ett nyktert samhälle.

I slutet av 1800- och början av 1900-talet väckte Gud upp många, både predikanter och vanliga människor, att predika evangeliet på ett sådant sätt att krogarna stängdes. Människor blev frälsta och omvända så radikalt att Sverige som nation "reste sig ur fylleriets elände". Detta påverkade familjerna, samhället och hela nationen. Människor började helt plötsligt ta ansvar för sin familj, sin ekonomi och sitt arbete. Därför är det viktigt att evangeliet öppet får förkunnas på ett sådant sätt att det löser och upprättar människor, samtidigt som de som förkunnar Ordet säger ifrån inför dem som styr. Jag tror verkligen att Gud vill att detta ska ske.

Du kan vara en av dem som börjar be och ställer dig upp och säger ifrån.

Profetvarning och budskap nummer fyra

Otukt

Det fjärde profeterna varnar för och talar om är otukt:

De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att

- 1. de upphörde med att tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå.*
- 2. Och de ångrade inte sina mord,*
- 3. sin svartkonst,*
- 4. sin otukt... (Upp 9:20-21)*

Även detta varnar profetrösterna för. Det finns en sund och biblisk undervisning om en av de underbaraste gåvor Gud gett oss, nämligen sexuallivet. När detta missbrukas och används på fel sätt kallas det däremot otukt. Det grekiska ordet för otukt betyder "prostituerad" eller "att sälja sin kropp".

Som vi alla vet hotas familjen i vår tid av upplösning. Familjen, Guds underbara skapelse som också visar oss på förhållandet mellan Kristus och församlingen, är på väg att försvinna. Just bilden av Kristus och församlingen är viktig för fienden att förstöra och om möjligt utplåna. Skyddsmuren runt familjen har raserats och därmed ökar skilsmässorna. Skilsmässa är ingenting som Bibeln förespråkar utan den ser allvarligt på det. Ett förbund som ingåtts ska hållas. Det är däremot viktigt att trösta och hjälpa när äktenskap

har kraschat och när personer inte längre står vid sitt förbund. Det är viktigt att hjälpa den som blivit sviken och som nu kanske står helt utan vänner och gemenskap. Det är också viktigt att sätta in preventiva åtgärder som äktenskapskurser o.dyl., innan krisen kulminerar och det som egentligen ingen vill blir ett faktum. Det är nödvändigt med själavård och hjälp, både för män och kvinnor, och även barnen behöver få någon att prata med och få hjälp av.

Skilsmässor beror många gånger på att den ena parten har "hittat någon annan". Detta ses ofta inte som något onaturligt eller felaktigt, men Bibeln kallar det likväl för otukt. Vi behöver därför göra allt vad vi kan för att uppmuntra och stödja människor vars äktenskap är i farozonen. Oerhört många, och då framför allt barn, lider idag av de skador som skilsmässorna förorsakar. Det är oftast inte bara så att man blivit ensam i bemärkelsen utan partner. Det som också ofta inträffar är att man blir verkligt ensam. Förr blev man bjuden tillsammans till vänner och bekanta, men nu sker inte detta längre. Vi måste verkligen fråga oss vilket ansvar vi tar för de ensamstående och deras barn. På vilket naturligt och positivt sätt kan vi vara vänner? Hur kan vi hjälpa och stötta?

Sex som handelsvara

Sex är i grunden en glädjekälla för en man och en kvinna som lever i ett livslångt förbund. På kort tid har det dock blivit en handelsvara av tidigare icke skådat slag. De människor som låter sig utnyttjas förlorar sin självkänsla och kvar är endast tomhet. Pengarna som skulle bli stora och tjänas lätt hamnar i stället i helt andra fickor än hos dem som utför tjänsterna. Kvar är skuggan av människors forna jag.

Sex har funnits i alla tider och har alltid varit en handelsvara. I gångna tider har otukt utövats i det fördolda. För inte så länge sedan fanns det sedlighetslagar, och det stod alldeles klart för ett samhälle vad som passade sig och inte.

På relativt kort tid har det blivit helt normalt att sex och otukt kan praktiseras hur öppet som helst. I reklam, på film och video, ja kort sagt överallt, överöses människor med sex och otukt. Men de inte bara överöses. Samhället och människorna däri protesterar inte utan accepterar detta, de blir själva en del av detta levnadssätt och gör sig därmed skyldiga till otukt. Detta har blivit en del av sättet att se på och utnyttja människan. Man kan säga att människosynen på det här området har förändrats. Det sexuella samlivet har från att ha varit ett gemensamt givande blivit ett gemensamt tagande av människans inre balans och harmoni.

Det intressanta är dock att trots att sex och porr blivit en handelsvara tycker varannan svensk kvinna och nästan en tredjedel av männen i en enkät att porr borde förbjudas.⁶¹ Man kan verkligen fråga sig vad som driver människor att göra det de egentligen inte vill.

Sex som handelsvara beräknas omsätta ca 55 miljarder kronor årligen inom EU. Denna siffra gäller endast sexhandeln med exempelvis kvinnor från Thailand och Östeuropa som lurats till EU-länder med löften om arbete. Dessa stackars kvinnor blir sexslavar. De flesta av dem är 18-25 år, 8% är under 18 år. De hamnar livegna och nedbrutna på bordeller.⁶² Hur stor omsättning sexhandeln har inom tidningsvärlden och filmindustrin finns inga samlade uppgifter om, men att den är betydande inser var och en. Att sexmissbruk och otukt tillåts framträda på detta oförtäckta sätt är ett tecken på att det vuxit fram ett helt nytt samhällssystem; alltmer anpassat efter världens sätt att tänka, allt mindre präglad av vårt kristna arv.

Var fjärde elev sextrakasseras

I skolorna, där unga människor utbildas för att komma ut i livet, läggs grunden för deras syn på sex och otukt. Men i skolorna blir

⁶¹ Aftonbladet 98-03-27

⁶² Aftonbladet; 98-03-12

många utsatta för grova kränkningar utan att samhället reagerar nämnvärt. De som känner sig värst utsatta för sexuellt kränkande behandling är flickor och elever med utländsk bakgrund. Var fjärde elev med utländsk bakgrund får även stå ut med ord som är kopplade till deras ursprung. Samtidigt är pojkar med utländsk bakgrund överrepresenterade bland mobbarna, visar en av Skolverkets rapporter. Flera av dem som varit utsatta för denna typ av trakasserier uttrycker också att man inte har någon vuxen att vända sig till och få stöd av. Detta skapar förstås en ännu större känsla av utsatthet. Sambandet mellan känslan av utsatthet och känslan av att vara orättvist behandlad är ofta stor, konstaterar Skolverket. Den vanligaste typen av trakasserier är att man blir kallad för könsord, men det är relativt vanligt att man även får utstå mer handgripliga påhopp, som att bli tafsad på. I vissa fall har det gått betydligt längre än så; 4 procent av eleverna uppger att de blivit utsatta för sexuella övergrepp på skolan.⁶³

Homosexualitet

Under begreppet otukt inryms olika typer av sexuella beteenden. Förutom äktenskapsbrott, prostitution och pornografi räknas även homosexualitet, lesbiskhet och pedofili hit. Utövandet av dessa typer av handlingar är för övrigt en sak som kommer att öka under "Människosonens dagar".

På samma sätt var det på Lots tid: folk åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot gick ut från Sodom lät Gud eld och svavel regna från himlen och gjorde slut på dem alla. På samma sätt skall det vara den dag då Människosonen uppenbarar sig. (Luk 17:28-30)

⁶³ Dagens Nyheter 02-11-14

Lot bodde i staden Sodom. I Sodom frodades homosexualiteten. Varför lät Gud eld och svavel regna över Sodom och Gomorra? Jo, det var denna synd som hade stigit upp till Herren, och den synd som åsyftas är homosexualitet. Jag tror att innan tiden når sitt slut kommer vi att få se homosexualiteten öka mer och mer. År 1994 fick Sverige en lag som betyder att homosexuella kan ingå partnerskap och leva som gifta. Adoption blev nästa steg i debatten och drevs igenom trots att majoriteten av svenskarna i många undersökningar sade sig vara mot detta. Dessutom hävdade förespråkarna för homosexualitet i den stora debatt som föregick partnerskapslagen, det vill säga äktenskap mellan två personer av samma kön, att det endast var partnerskap som man ville tillgodogöra sig och ingenting annat.

Detta synsätt, att det inte längre bara är *en man* och *en kvinna* som kan gifta sig med varandra, breder ut sig inte bara i Sverige utan trenden är densamma i hela världen, framför allt i Europa och i USA. Vår uppgift är inte att avsky eller förakta människor med avvikande sexuell läggning, däremot har vi ett ansvar att hjälpa dem som vill få hjälp och be för alla, vare sig de söker hjälp eller inte. Dock är det också vår uppgift att säga ifrån om vad som gäller, nämligen att Gud har sagt att äktenskapet ska ingås av *en man* och *en kvinna*.

Det som förvånar är hur rena lögner blir till sanning. Det hävdas exempelvis att det finns 800 000 homosexuella i Sverige. Hos Statistiska Centralbyrån (SCB) finns dock bara från och med 1995-12-31 till och med 2002-12-31 endast 1 227 inregistrerade par. Från denna siffra ska sådana som skilt sig dras bort, nämligen 206 par. Kvar blir således 1 021 inregistrerade par.⁶⁴ Man kan då fråga sig hur många ensamstående homosexuella det finns nu när partnerskapslagen gått igenom och "äktenskapet" blivit så viktigt för de homosexuella.

⁶⁴ Uppgifter från SCB 03-04-24

Vill du veta varför ett land eller en person öppnar sig för denna negativa trend och vad den resulterar i är det lämpligt att läsa Rom 1. Där skildras hur människor som sätter Guds kraft, det vill säga evangeliet, åt sidan (v16) till förmån för ett materialistiskt tänkande (v18-20), och före att tacka och prisas Gud för den han är (v 21), sjunker ner i ett katastrofalt tillstånd (v22 - 32).

I Judas brev kan vi också läsa om hur man missbrukar Guds nåd till sina egna fördelar:

Även om ni redan vet allt vill jag påminna er om hur Herren räddade sitt folk ur Egypten och sedan dödade dem som inte trodde. Tänk också på de änglar som inte bevarade sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist. Dem håller han i förvar i mörker med eviga bojor till den stora dagens dom. Så är det med Sodom och Gomorra och städerna däromkring. På samma sätt bedrev de otukt och följde onaturliga begär. De står som ett varnande exempel och får sitt straff i evig eld. (Judas v. 5-7)

När nu fri sex är ett faktum och homosexualiteten ökar som den gör kommer, förutom ett stort antal själsligt trasiga människor, också andra problem att visa sig i form av en ökad spridning av olika könssjukdomar. Den största risken med en livsstil där man ofta byter sexpartners är spridningen av hiv/aids. Sedan de första rapporterna om denna sjukdom har under en tjugoårsperiod cirka 68 miljoner människor världen över dött i denna sjukdom. Det har också visat sig att bromsmedicinerna håller på att bli resistenta, vilket betyder att allt fler kommer att dö då ingen tillgänglig hjälp finns. Framför allt är det viktigt att hålla i minnet att bromsmedicinerna inte fungerar som ett botemedel utan är tänkta att vara det som namnet antyder; just ett sätt att bromsa upp förloppet och skjuta upp det oundvikliga.

Återigen vill jag understryka att syftet med det jag lyfter fram i denna skrift inte är att väcka ilska, utan att visa på angelägna bönenämnen. Visst kan vi ibland bli upprörda över olika samhällsföre-

Vägen UT!

teelser, och det med rätta, men vi har aldrig någon rätt att med hot eller våld gå till angrepp mot någon enskild person eller grupp av människor. Däremot är det viktigt att det alltid är möjligt att föra en öppen debatt i samhället. Som människor blir vi mer upprörda över vissa synder än över andra, men för Gud existerar inte dessa gradskillnader. Vissa synder är kanske mer iögonfallande och får större negativa konsekvenser för andra människor, men synd är synd och resultatet är alltid att vi kommer längre ifrån Gud och ut ur hans vilja för våra liv.

Du kan vara en av dem som börjar be och ställer dig upp och säger ifrån.

Profetvarning och budskap nummer fem

Stölder

De andra människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk så att:

- 1 *de upphörde med att tillbe onda andar, avgudabilder av guld, silver och brons, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå.*
- 2 *Och de ångrade inte sina mord,*
- 3 *sin svartkonst,*
- 4 *sin otukt*
- 5 *och sina stölder. (Upp 9:20-21)*

Profeterna kommer även här att stå upp och varna. Ordet stöld kommer ur ordet *kleptos*. (Vi har hämtat vårt ord kleptoman från detta ord). Det grekiska ordet betyder att stjäla – på alla plan. För inte alltför länge sedan kunde man glömma sin väska och människor letade upp ägaren för att lämna tillbaka väskan. Hittelön var något normalt. Allt detta är något som knappt förekommer idag. Den ärlighet som tidigare fanns i samhället har försvunnit. Vi har de senaste årtiondena bevittnat hur stölderna ökat lavinartat och hur mygel och fiffel brett ut sig på ett sätt som ingen tidigare kunnat drömma om. Människor stjälar och verkar nästan stolta över det. Företag bildar karteller och höjer helt utan samvete prisnivåerna till det orimliga.

Genom momsfuskar vid handeln mellan Sverige och andra EU-länder kan staten, enligt tre oberoende beräkningar, gå miste om 10 miljarder kronor om året. Det skriver Riksrevisionsverket (RRV) i ett pressmeddelande. RRV:s uppskattning bygger enbart på en granskning av handeln mellan Sverige och Tyskland. För Tyskland ger motsvarande bedömning minskade intäkter på runt 100 miljarder kronor.⁶⁵

Numera är det således inte fråga om enskilda, tillfälliga handelser utan hela samhällsmentaliteten har förändrats.

Medborgarna stjälar

Den vanlige medborgaren stjälar. Svartjobben tenderar att öka. Nästan varannan svensk är beredd att jobba svart om tillfället dyker upp. Det visar Riksrevisionsverket i en rapport. Egna företagare och studenter är de som oftast jobbar svart. De som klarar sig bra i den vita ekonomin är också mest aktiva i den svarta. Möjligheten att arbeta svart bygger oftast på kontakter och tillgång på lokaler, m.m. Därför är arbetslösa ofta underrepresenterade i dessa undersökningar.

Svartarbetet ökar enligt Skattemyndigheten, som idag beräknar att de obetalda skatterna uppgår till omkring 100 miljarder kronor per år. Det är omkring 10% av de totala skatteintäkterna. Svartarbete står idag för drygt hälften av de obetalda skatterna på arbete. Många motiverar sina svartjobb med att även ledande personer fuskar, till exempel Gudrun Schyman och Mona Sahlin. Enligt 75% av de tillfrågade i RRV:s undersökning är det dock det höga skatetrycket som är den huvudsakliga orsaken till att man jobbar svart. Även om svartjobben är vanligast i bygg- och restaurangbranscherna så kan man konstatera att svartjobb förekommer i alla branscher. De finns överallt och ser ut som ekonomin i övrigt.⁶⁶

⁶⁵ Dagens Industri 03-06-17

⁶⁶ Tidningen Sunt Förnuft 2/03

En enkätundersökning publicerad i SIF-tidningen visar att bland 500 tillfrågade ungdomar i åldern 16 - 20 år tyckte 25% av dessa oerfarna ungdomar att det var okej med svartjobb.⁶⁷

Minst 90 000 försäkringsbedrägerier begås också årligen i Sverige till ett värde av cirka en och en halv miljard kronor. Bedrägerierna har de senaste åren fått nya makabra inslag; försäkringstagare stympar sig själva för att få ersättning. De vanligaste bedrägerierna är dock vanliga försäkringstagare som "plussar på" kraven för att få ut mer pengar än de egentligen har rätt till. Allt detta framgår av en kriminologisk kartläggning gjord av professor Leif GW Persson.⁶⁸

Nästan varannan svensk stjälar på arbetet och att det är fler män än kvinnor som stjälar, visar en SIFO-undersökning. Enligt undersökningen har 53% av anställda i åldern 30-50 år tagit saker på sin arbetsplats. Undersökningen visar också att stölder är mer utbredda bland tjänstemän; 53% av tjänstemännen stjälar jämfört med 38% av LO-anslutna. Av dem som uppnått pensionsåldern uppger 91% att de aldrig stulit något på sin arbetsplats.⁶⁹ Den sistnämnda gruppen växte upp i ett samhälle med en annan fostran och moral.

När invånarna inte är ärliga tvingas myndigheterna att införa strängare och mer långtgående kontrollsystem för att se till att främst ekonomiska lagar efterföljs. Jordbrukare får t.ex. finna sig i att EU med hjälp av satellitspaning kontrollerar hur stor åkerareal de faktiskt har. Det går således inte att fylla i andra uppgifter än faktiska när jordbrukaren söker EU-bidrag. Det beror inte alltid i första hand på oärlighet att man lämnar felaktiga uppgifter på blanketterna. Ibland kan det vara så att de dokument jordbrukaren innehar om olika markers storlek inte helt stämmer överens med verkligheten.

⁶⁷ SIF-Tidningen; Nr 2-2003

⁶⁸ Borås Tidning; 98-09-05

⁶⁹ Sydsvenska Dagbladet; 98-06-10

De satelliter som EU använder sig av kan kontrollera "på centimetern när" hur stor åkerareal en jordbrukare har så han inte får för stort bidrag. Inom EU avslöjades 1997 över 5 000 fall av bedrägerier med EU-pengar eller EU-bidrag. Sammanlagt försvann ca 12 miljarder kronor på det sättet. Dessutom är smugglingen av sprit, cigaretter och andra typer av begärliga varor ett stort problem. De internationella brottssyndikaten beräknades tjäna 8,5 miljarder kronor på denna verksamhet 1997. EU som sådant drabbas av detta ekonomiskt, eftersom dessa pengar i normala fall skulle gått rakt in i EU:s budget.⁷⁰

Det är dock inte bara medborgarna som stjälar. Även politikerna själva gör det, både i Sverige och EU. När man inte stjälar så roffar man åt sig på bästa sätt via karteller eller kompispolitik.

Kompispolitik

Efter avslöjanden om kartellbildning i asfaltbranschen har priset på asfalt sjunkit med cirka 30%. Under våren 2003 lämnar Konkursverket in en stämningsansökan mot de misstänkta företagen. I Östergötland var samtliga kommunala asfaltupphandlingar 1998-2001 (utom en i Motala) uppgjorda i förväg och alltså föremål för kartellbildning. Uppgifterna kommer från en före detta chef på NCC. Det hela uppdagades på grund av en tvist inom NCC. Åtta företag har ingått i kartellen bl.a. Skanska, Vägverket Produktion, PEAB, mfl.⁷¹

Statsminister Göran Persson bor gratis i sin tjänstebostad i Stockholm. Han har dock under sju års tid kvitterat ut bidrag för dubbelt boende. Detta har gett 4 400 kronor extra i månaden förutom lönen på 102 000 kronor. I juni 1996 ansökte statsminister Göran Persson om förstärkning av sin lön eftersom han bodde i Malmö men arbetade i Stockholm. Bidraget beviljades av Leif Pagrotsky, då statsråd

⁷⁰ Dagens Nyheter; 98-07-05

⁷¹ Sunt Förnuft nr 2/2003

i statsrådsberedningen. Hittills har statsministern sedan 1996 inkasserat 360 800 kronor extra i s.k. avlöningsförstärkning.⁷²

Politiker stjal

I Sverige har vi kunnat bevittna de mest fantastiska stölder, då enskilda politiker använt de kontokort de har i tjänsten, för privata inköp. Ett exempel är den tidigare socialdemokratiska ministern Björn Rosengren, som för skattebetalarnas pengar gick på porrklubb. I efterhand har han bara ursäktat sig med att "det var så dimmigt så vi visste inte var vi var".

Mona Sahlins affärer är väl kända liksom Gudrun Schymans. I samma andetag som den egna omoralen på det här området slår igenom, så fortsätter den vanliga yttre propagandan med exempelvis "det är häftigt att betala skatt". Att det är häftigt att betala skatt är det nog inte så många medborgare som håller med om. Speciellt inte efter det att den som uttalade detta, nämligen Mona Sahlin själv, flertalet gånger blivit ertappad med att inte betala sin egen skatt eller sina parkeringsböter, utan hamnat i kronofogdens register med hundratalet obetalda p-böter.

Kommuner stjal

I oktober 2002 avslöjade Sundsvalls Tidning att kultur- och fritidsförvaltningen i sex år betalat ut svarta löner till feriearbetande högstadielärare. Kommunen hade kallat lönen för bistånd och därför inte ansett att man behövde betala några sociala avgifter. "Vi har bara den budget vi har och om vi ska betala skatt och avgifter räcker pengarna till färre jobb", konstaterade förvaltningschefen Christine Strömberg. Detta missförhållande har redan kostat sundsvallsborna över 200 000 kronor i skattetillägg.⁷³

⁷² Aftonbladet 03-02-19

⁷³ Tidningen Sunt Förnuft Nr 2/03

EU-tjänstemän stjälar

Också EU:s egna topp-tjänstemän stjälar från skattebetalarna. Ett av de mest omfattande bedrägerierna skedde i början av 1990-talet då några tjänstemän i EU:s generaldirektorat, DG 23, försnillade flera miljoner kronor.

Den belgiska polisen har i flera år utrett fallet, men undvikit att dra det inför domstol. Historien går tillbaka till 1990 då det europeiska turiståret firades. Totalt satsade EU över 18 miljarder kronor i olika turistprojekt under perioden 1989-1993. När EU:s revisorer i efterhand granskade affärerna kom de fram till att flera EU-funktionärer tagit emot mutor i samband med olika turistprojekt i Frankrike och Grekland. De topp-tjänstemän inom EU som hade ansvaret under turistskandalen har inte ställts inför rätta, och de har därför sluppit att hamna i fängelse. I stället har de nyligen pensionerats med stora fallskärmsavtal att leva på.

Fallskärmsavtalen inom EU regleras i § 50 i EU:s anställningsstatuter. Enligt denna paragraf kan toppcheferna "uppmannas att gå i pension för verksamhetens bästa". EU:s fallskärmsavtal ger 70% av lönen i fem år. Därefter sänks den till 60%. Med en normal månadslön på 100 000 kronor kan det kosta upp till 8 miljoner av skattebetalarnas pengar att bli av med en tjänsteman som stjälar och begår oegentligheter.⁷⁴

Även EU-kommissionens kontor i Stockholm har anklagats och fällts för bedrägeri. Detta har nu tystats ner så att inte EU ska få dåligt rykte i Sverige.

EU-kommissionen stjälar

I början av år 1999 fick hela EU-kommissionen avgå på grund av stöld och fiffel med mycket stora belopp av skattemedel. Svenskan och socialdemokraten Anita Gradin, som hade till uppgift att vaka över och motarbeta fiffel, fick även hon avgå pga. av bristan-

⁷⁴ Dagens Nyheter 98-05-07

de förmåga att sköta sitt arbete. EU hade egentligen ingen beredskap för en sådan situation eftersom man aldrig tänkt sig att detta toppskikt skulle utsättas för en sådan närgången insyn. Paul van Buitenen, som till slut avslöjade dessa affärer, var en troende jurist som av EU-kommissionen till en början ansågs hjärnsjuk.⁷⁵ Han säger: "Bedrövad och övergiven satt jag och ruvade på en stor hög med akter vilka innehöll graverande fakta. Vad skulle jag göra? Mitt samvete plågade mig. Skulle jag vara organisationen trogen och lyda min tjänstemannaplikt - och alltså hålla tyst? Eller skulle jag följa mitt samvete och stå upp för rättvisa och det allmännas intresse? Det allmännas intresse, det var för mig medborgarnas förtroende för den europeiska politiken, i realiteten framtiden för det europeiska samarbetet. Jag tyckte det var högmod att tro att jag skulle förändra något. Men om alla EU-tjänstemän fortsatte att resonera så och höll affärerna gömda, då skulle inget förändras. Jag beslöt därför att utnyttja min sista möjlighet inom kommissionen. Att gå till toppen direkt."⁷⁶ Paul van Buitenen blev genom denna handling avstängd och skild från sitt arbete som tjänsteman inom EU-kommissionen. Inga av de oegentligheter han kommit att uppdaga fick på några villkor komma ut. Istället för att hedra och uppmuntra den person som avslöjar oegentligheter avstängdes han. Detta ger en fingervisning om hur de styrande i Bryssel ser på intern kritik och hur de hanterar den.

Vetskapen om dessa bedrägerier började dock mer och mer via massmedia komma till andra politikere och allmänhetens kännedom. Trots att kommissionen på allt sätt försökte värja sig och komma undan med hedern i behåll växte opinionen mot dem och blev till slut för stark för att de skulle kunna sitta kvar. Man kan nog våga påstå att ju längre tid nästa EU-kommission får på sig att stadfästa sin makt, desto svårare blir det nog att avslöja någon. Per-

⁷⁵ van Buitenen, Paul; *Kamp för Europa - Bedrägeriet i EU kommissionen*; KM-Förlaget; 2000; s. 101

⁷⁶ Ibid

sonligen tror jag att detta bara är en fråga om tid, uppenbarligen är det inte öppenhet eller förtroende som prioriteras. Fifflet med skattepengar kommer att fortsätta, men på ett snyggare sätt och kanske så att det nästa gång blir svårare för en enskild jurist och för medborgarna att upptäcka.

Utökad kontroll

Kontrollen av medborgarna kommer att öka och det får vi "bara finna oss i". Detta kommer att ske på de flesta områden och då särskilt på de områden som tillhör det livsnödvändiga, som t.ex. affärsbesök, läkarbesök, etc. Sjukjournaler skrivs inte endast på papper utan förs in på data. Detta är ett måste, då argumentet för "gränslös sjukvård" slagit igenom. Detta betyder att en invånare kan välja sjukvård var denne önskar inom regionen och då måste journaler vara tillgängliga inom hela den gränslösa vården. Det betyder i förlängningen en utökad kontroll av medborgarna. Tekniken idag innehåller stora möjligheter för samhället att kunna kontrollera den enskilde om man så skulle önska, men argumentet för detta är naturligtvis inte kontroll utan service och framåtskridande.

Så här skriver UD-INFO: "Från sommaren 2004 ska resande europeer kunna slippa ha med sig blanketter för att bevisa att man har rätt till sjukvård i annat EU-land. Då ska det Europeiska hälsokortet finnas i praktiken, enligt det förslag som kommissionen nu har presenterat. Såväl den EU-medborgare som reser som turist i annat EU-land som den som arbetar eller studerar på annat håll, har rätt till sjukvård i värdlandet på samma villkor som landets egna medborgare. Enda villkoret är att man är regelrätt sjukförsäkrad i sitt hemland. För att få denna vård ska man idag visa upp en blankett ifylld av den sjukkassan men det behövs inte längre när hälsokortet införs. Så småningom ska kortet bli ett så kallat smart kort som kan läsas av en dator. En del EU-länder har redan infört smarta kort

som också kan innehålla information om bärarens blodgrupp, eventuella sjukdomar och allergier.”⁷⁷

Möjliga framtidsscenario

Onsdagen den 2 april 2003 klockan 13:33 betalar Bo Andersson en resa för två personer till Kreta hos Far & Flyg Resebyrå i Ulricehamn. Bosse tankar sin bil med 47,3 liter normalbensin klockan 16:03 på Shell-macken i Borås och köper samtidigt en Dajm-strut och tidningen Expressen. Åtta minuter senare ringer han till sin vän Sven och pratar i tretton minuter och tjugotre sekunder. Klockan 18:53 tar han ut 500 kronor på bankomaten på Hamngatan i Göteborg.

Det är ingen orimlig tanke att staten kommer att kunna ha en så här detaljerad koll på sina medborgare i framtiden. Man kan se att den tekniska utvecklingen kan leda till att samtliga människor inom en region får ett enda plastkort eller smart kort. Den ökande ekonomiska brottsligheten motiverar till att kontrollera penningtransaktioner. Tar man bort sedlar och mynt och ersätter dessa med elektroniska pengar, typ streckkoder, kan myndigheterna följa alla människors och företags tillgångar. Det kommer att minska brottsligheten ute på gator och torg eftersom man inte kan varken stjäla pengar eller avyttra stöldgods utan att myndigheterna vet vad som försiggår. Dessutom spar man stora pengar på elektroniska penningöverföringar eftersom vanlig fakturering tar lång tid.

I Sverige handlar den offentliga sektorn varje år för ca 280 mdr och man hade räknat med att ha påbörjat och intensifierat sin elektroniska handel år 2000. Detta har dock gått trögt, varför övergången till detta system har framflyttats några år. Klart är att de leverantörer som inte kan följa med här på sikt kommer att stå utanför handel med den offentliga sektorn. Det betyder att argumentationen förmodligen kommer att handla om minskad brotts-

⁷⁷ EU-rapport; Regeringskansliets UD-info Nr 3/03.

lighet och att bevara välfärden, eftersom stora summor kan komma att sparas. Hur stora vet ingen och om detta är sant är tveksamt, då investeringarna för att införa detta är stora.

Problemet hittills när det gäller implantat av chip på människa har varit hur man ska förse chipet med den ström som regelbundet behövs för driva dess funktion. Nu finns dock en lösning. Om man har en regelbunden temperaturförändring, kan detta räcka till för att generera ett batteri som alstrar tillräckligt med ström för att försörja chipet. De enda kroppsdelar som har denna regelbundna temperaturförändring, och där ett chip är lämpligt att placera in, är pannan eller handen!

Det betyder att när jag går och handlar så åker varorna genom kassan och registreras via EAN-koden. Jag betalar genom att dra handen över en speciell punkt och en viss summa i streckkoder eller euro dras från mitt konto. Alla uppgifter kan läggas in i detta enda chip som jag bär med mig som ett implantat. Ingen kan stjäla något från mig och jag kan inte heller stjäla något från någon annan utan att det upptäcks. Alla transaktioner kan kontrolleras och jag kommer att betala exakt rätt skatt, enligt myndigheternas uträkningar. Skulle jag komma bort kan satelliten ta reda på mig. Skulle det bli så att jag av någon anledning sätter mig upp mot systemet eller är kritisk i den allmänna debatten eller kanske av andra olika skäl inte passar in i samhället, (det skulle ju kunna vara så att min skalle är för stor, eller att jag inte har blå ögon, eller röstar på rätt kandidat, kanske är jag socialdemokrat och på min fritid sysslar med saker som inte stämmer med partiets linje), så kan jag helt ställas inför den situationen att när jag ska handla upptäcker kassörskan att jag är avstängd; det går helt enkelt inte att handla. En person med "avvikande" uppfattning eller som av olika skäl inte passar in i samhället kan på detta sätt stängas av. När hungern blir för stor, bensinen är slut, sjukvård behövs etc, så kanske personen i ren desperation börjar stjäla. Satelliten kan då snabbt upptäcka var personen ifråga befinner sig och det är bara att hämta honom. Den som

ställer sig utanför från början kommer att utsättas för hårda påtryckningar. Detta sker ju inte på grund av att människor i allmänhet går att lita på, utan på grund av deras oärlighet. Debatten kommer att präglas av en hängiven propaganda. Man kan mycket väl tänka sig att politiker kommer att gå före och visa "vägen" med exempelvis argumentet, jag har ingenting att dölja för skattemyndigheten, har du? Det betyder i praktiken att den som inte går in i systemet har någonting att dölja, det kanske är en för samhället farlig människa. En fundamentalist kanske?

Jag tror att vi alla förstår hur svårt detta kommer att bli. Men den person som förbereder sig genom uthållig och ihärdig bön har tränat sig för att stå på rätt sida, nämligen i Guds rike.

Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning. (Luk 21:28)

Du kan vara en av dem som börjar be och ställer dig upp och säger ifrån.

Efterskrift

Jag har i den här skriften haft som ambition att ställa fram olika faktorer som jag tror påverkar vårt land i negativ riktning och som håller den väckelse vi så innerligt längtar efter och behöver på ett effektivt avstånd.

Anledningen till detta är att om vi har ett bättre grepp om problemställningen ger det oss möjlighet att arbeta i rätt riktning. Förutsättningen är naturligtvis att vi samtidigt vänder oss i rätt riktning och ber om hjälp och vishet. Jag har således velat peka på de möjligheter som står till buds för att förändra detta negativa så att Guds vilja får ske och våra böner blir besvarade. Jag tror att Gud vill förändra och jag tror att Gud vill besvara våra böner. Jag har här pekat på det ansvar vi själva har för att Guds vilja ska kunna ske. Vi kristna måste återigen överlåta oss åt Gud. Vi kan inte längre vara lagomkristna och lagomsvenskar så att vi genom ett lagom leverne kan undkomma att ta verklig ställning och därmed undvika att agera.

När du nu läst igenom den här lilla skriften och kanske funnit saker du tidigare inte varit vaken över, måste jag få ställa frågan till dig: *Vad tänker du göra?* Kanske önskar du att aldrig ha kommit i närheten av den här boken. Kanske önskar du att det jag velat förmedla är fel så att du inte behöver bry dig, men det kanske är så att det jag velat säga dig till stora delar är viktigt och riktigt. Då behöver du fundera igenom vad din plats är i det som Gud gör. Jag tror att Gud håller på att resa upp ett folk som ingen kan stoppa. Varken något samfund eller någon rörelse eller någon enskild människa kan stoppa det. Gud reser upp människor här och var som, om de inte blir sedda och erkända av de etablerade samfunden, ändå kommer att vinna tusentals människor. Dessa människor har en sak på sitt hjärta; JESUS. De är passionerade. De brinner för att vinna andra. Vi behöver nog vara beredda på och öppna för att en

stor del av dem som Gud reser upp hör till dem som inte passar in i våra traditionella, kristna mallar. Här är det viktigt för oss som kristenhet att vara öppna för att se Guds handlande genom hans ögon; inte att bedöma människor utifrån våra begränsade perspektiv:

Jesus gick omkring i alla städer och byar, och han undervisade i deras synagogor och predikade evangeliet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg folkskarorna, förbarmade han sig över dem, eftersom de var rivna och slagna, som får utan herde. Och han sade till sina lärjungar: "Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd." (Matt 9:35-38)

Jag skulle önska att du tar allvarligt på detta och vänder ditt hjärta och hela ditt livs inriktning till Gud, för att söka honom för vår nation. Det här bibelordet handlar i första hand om att följa Jesu uppmaning att be om att skördens Herre ska resa upp herdar och ledare som har karaktär och ett hjärta för människor och för Guds rike. Det är viktigt att det finns ledare som, likt Jesus, har ett hjärta för människor och ömmar för dem. Det är också viktigt att dessa ledare verkligen kopplas ihop med dem som ser att skörden är mogen och arbetar för att bärga in den.

Folkväckelse hänger dessutom intimt samman med vår villighet att be för ledande personer i vårt land, andliga såväl som politiska och även företagsledare. (Jfr Ef 6) Vill vi verkligen se en förändring i vår nation är vägen BÖN. För att Gud ska svara på våra böner behöver vi pröva oss själva först.

Behöver du förlåta någon i din närhet?

Behöver du be Gud om förlåtelse för saker som inte är rätt i ditt liv?

Behöver du be Gud om frimodighet att gå vidare?

Behöver du be Gud om nåd att ta mer tid med Ordet och få se att det öppnar sig för dig?

Då är det dags att börja ta ett steg för omvändelse och för en djupare relation till Gud. I alla tider har Jesu lärjungar skjutit viktiga avgöranden framför sig, "det är fyra månader till skördetiden" o.s.v. (Se Joh 4:35) Vi vet alla hur det ser ut med väckelsearbetet i våra församlingar. Den största anledningen till att vi ser så lite hända i fråga om väckelsen, är att vi skjuter det framför oss. Till hösten kommer det....till våren kommer det. Men om vi verkligen tror det, låt oss i så fall förbereda oss likt en kvinna som skall föda ett nytt barn till världen.

Jesus säger:

Lyft blicken och se hur fälten har vitnat till skörd. Redan nu får den som skördar sin lön. Han samlar in frukt till evigt liv, så att den som sår och den som skördar kan glädja sig på samma gång. Ändå är det ordet sant, att en sår och en annan skördar. (Joh 4:35-37)

Sluta dröm och gå till handling i stället. Arbeta i enlighet med Guds vilja så kommer du att få se resultat. Du kan be, Gud vill svara. Du kan be Gud om att Han visar dig hur du ska be. Det kanske är så att Gud lägger någon speciell person i regeringen eller riksdagen på ditt hjärta. Det kan också hända att Gud lägger någon från den så kallade marknaden på ditt hjärta. I så fall, be innerligt för dessa människor. Det kan hända att Gud säger något speciellt om dessa till dig. I så fall be efter detta och handla efter detta. Gör det inte på ett oklokt sätt, utan var vis. Be också att Gud rör vid sitt folk på ett sådant sätt att det sker en omvändelse som leder till bättring och tro på evangeliet. Himmelriket är nära.

Men om mitt folk, det som är uppkallat efter mitt namn, då ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig

från sina onda vägar, så vill jag höra det från himmelen och förlåta deras synd och skaffa bot åt deras land. (2Krön 7:14)

Vi behöver ta upp förbönsansvaret för vår nation och jag har också pekat på vikten av att be för vår regering och människor i ledande ställning. Därefter har vi gått igenom saker som

1. ockultism
2. mord
3. svartkonst
4. otukt
5. stölder

Hur detta rent konkret skall ske har jag inga patentlösningar på. Hur den personliga omvändelsen ser ut kan ju variera från person till person och även det sätt på vilket vi aktivt tar strid mot orättfärdighet vi ser omkring oss. Det kan ju vara både en andlig strid genom bön och tacksägelse, men också att rent konkret agera genom att t ex skriva insändare och kontakta olika politiker och myndigheter. Jag tror emellertid att det är viktigt att ta initiativ till att gemensamt be och bekänna våra och landets synder. Jag tror också det är mycket viktigt att be för våra politiker och journalister och genom detta föra in en Guds påverkan i deras liv. Vi behöver också höja våra röster för Guds rike och mot de fem områden vi gått igenom. Det vore underbart om några gudfruktiga och varma människor ville starta olika rörelser och uppmärksamma och hjälpa människor som formats av tidsandan i det sista riket. Jag vill därför avsluta med att berätta några konkreta exempel på hur Gud verkat i enkla människors liv och genom dem förändrat olika skeenden. Jag börjar därför med den grundläggande frågan:

Kan Gud gripa in och förändra situationen?

Vägen UT!

Svaret är ja! Han både kan och vill, men den enda framkomliga vägen för oss är att be och lyda de lagar som gäller i Guds rike. Detta kan vi inte bortse ifrån.

Men utan tro är det omöjligt att behaga Gud. Ty den som kommer till Gud måste tro att han är till och belönar dem som söker honom. (Hebr 11:6)

Några praktiska exempel på hur Gud förändrar

Jag vill nu mycket kortfattat och i all enkelhet dela några personliga erfarenheter som hjälpt mig och oss mycket då vi stått inför situationer som verkat svårhanterliga och ibland hopplösa. Då har vi blickat bakåt och i tacksamhet sett Guds trofasthet och vad han gjort under åren. Detta har gjort att vi kunnat gå framåt i tro på den Allsmäktige.

Det egna samhället

En tid var vi ganska många kristna från olika sammanhang i det samhälle där vi bor. Vi samlades till studier och bön och hade mycket gott gemensamt. Samhällets skola var dock ett stort problem. Många, både lärare och elever, mådde helt enkelt inte bra. Det förekom olika problemställningar som inte var helt enkla. Vi beslöt oss för att be för skolan, där många av våra barn var elever. Vi upplevde att bönepromenader i vår situation var det bästa sättet att angripa problemen på. Vi bestämde oss för att dela på bönerna så att olika människor tog ansvar för olika bönepass. Några gick runt skolan och bad, andra tog på sig joggingoverallen och sprang runt skolan under ivrig bön. Vi ville inte visa för människorna i samhället vad vi höll på med, utan vi hade upplevt att detta arbete skulle ske med diskretion. Vi bad att det skulle bli en annan atmosfär i skolan; att elever skulle börja se på varandra på ett annorlunda och positivt sätt istället för att mobba; att Gud skulle gripa in på ett kanske oväntat sätt genom att börja röra vid lärare och elever.

Kort sagt; vi bad att en positiv förändring skulle ske. Svaret lät inte vänta på sig även om förändringar kom gradvis. Jag blev själv, mycket oväntat, invald som ordförande i Hem & Skola-föreningen. Jag tackade ja till detta i tro på Gud.

En av mina grannar som arbetar mycket med spridning av böcker och film, tyckte att vi borde försöka få visa filmen "*År av hat*"⁷⁸ på skolan. Han hade nyligen fått en videoversion av filmen och tyckte att jag borde ge rektorn denna. Vi kom överens om att be för detta. I egenskap av ordförande i Hem & Skola kom jag vid ett tillfälle av en "händelse" in på rektorns expedition för att samtala om några saker. På hans skrivbord låg, bland många andra, ett brev från tidningen Dagen. Han undrade vad det kunde vara och öppnade brevet. Det innehöll ett erbjudande om att hyra filmen "*År av hat*". Vid den tiden var det inte så vanligt med video utan man hyrde film på rulle. Han tyckte det var intressant, men reserverade sig samtidigt eftersom han inte visste något om den här filmen. Du kan få låna en videoversion alldeles gratis av en vän till mig, sa jag till honom, och han accepterade detta erbjudande. Senare hyrde han själv samhällets biograf och lät olika klasser se filmen och han bekostade biblar som han delade ut där. Detta utan att själv, såvitt jag känner till, vara en bekännande kristen. Man kan säga att genom detta och flera andra liknande händelser så förändrades atmosfären i skolan. Det vi börjat be om började bli en verklighet och en del av det dagliga livet på skolan.

Att påverka nationen

Under slutet av 70-talet arbetade jag som offsettryckare på ett av stadens tryckerier. Jag fick av en händelse en norsk tidskrift i min hand "*Troens bevis*". Detta nummer av skriften fokuserade på abortfrågan. Där fanns bildmaterial på aborterade foster, något som

⁷⁸ Filmen *År av hat* beskriver gänglivet i New York och hur en av ledarna kommer till tro och därigenom förändras på ett radikalt sätt

påverkade mig starkt. Jag hade dittills, likt många andra, funderat väldigt lite över detta med abortfrågan och låtit propagandan om "cellklumpen" bli trovärdig även för mig. Jag kunde knappt fatta att detta fruktansvärda dag efter dag ägde rum på våra svenska sjukhus. Att kvinnor och män kunde hantera sina små på detta sätt nära nog chockade mig. Detta trots att vi har egna barn och har läst Lennart Nilssons böcker om fosterutveckling.

Jag kände mer och mer att denna skrift inte hade kommit i min väg av en slump, utan att Gud ville visa på något och kalla mig till något. Jag och min hustru samtalade om detta hemma, men vad kunde vi göra? Känslan för detta blev dock starkare och starkare. Jag behövde dock ytterligare en push uppifrån, så att säga. Jag önskade att Gud skulle stadfästa det jag kände på något mer sätt. Då vi besökte en konferens sa den amerikanska talaren mitt i sin predikan helt plötsligt: "Jag upplever att i detta möte finns flertalet människor som kommer att påverka detta land och stå inför dess regering med ett budskap. Ni som upplever detta och har detta på era liv res er upp så vi får be för er." Tillsammans med flera andra, för mig obekanta personer, reste jag mig upp och detta blev början på aktionen "Ja till Livet". Vi var med och startade en förening med namnet "Rätt till Liv, Borås" och drev sedan kampanjen "Ja till Livet". Jag tog den skrift jag själv fått i min hand och bad direktören för det företag där jag arbetade att låna den under en vecka och därefter ville jag prata med honom. Jag bad under veckan och när tiden gått ut frågade jag honom om jag kunde få vara på tryckeriet och arbeta efter ordinarie arbetstid, kanske på natten och trycka skrifter. Jag sa till honom att jag ville göra något i den frågan och naturligtvis ville jag betala material och andra kostnader. Han gav tillstånd till detta, vilket gjorde det möjligt att trycka kampanjskrifter till mycket låg kostnad.

Vi startade således en kampanj utan ett öre, men i tro på Guds möjligheter. Gud ledde det så att vi fick goda medarbetare som starkt kände för frågan. Vi träffade även på ett bokförlag, dåvaran-

de Salt & Ljus, som under en tid brottats med denna fråga och hur de skulle hantera den. Tillsammans arbetade vi sedan oförtrutet vidare. Reaktionerna lät dock inte vänta på sig särskilt länge. Tidningarna började skriva om de bilder vi publicerade och riksdagen tog upp detta i frågestunder. Olika politiska partier, tidningar samt RFSU anklagade oss för att ta emot miljonbelopp i bidrag från pro-life i USA, vilket hade varit roligt om det varit sant. Däremot skänkte människor i Sverige pengar till oss och vi sålde mängder med material, något som genererade mycket pengar. Bilderna på aborterade foster var dock den stora stötestenen för abortförespråkarna. Förutom att de mest lögnaktiga artiklar skrevs om oss, hotade de oss också personligt på flera sätt. Den stora saken var dock deras argument "stoppa dessa förskräckliga bilder, de skapar dåligt samvete". Vi svarade med att fråga "om exempelvis någon kom med bilder från ett koncentrationsläger och genom detta ville avslöja verkligheten och de som drivit fram detta läger då säger STOPPA BILDERNA, vore det då inte bättre att stoppa den verklighet bilderna visar. I det här fallet den verklighet abortförespråkarna faktiskt drivit fram och står för, vilket de här bilderna visar på osminakat sätt". Ja till Livet kampanjen pågick under flera år och väckte faktiskt många människor till medvetande om denna viktiga fråga som nästan hade fallit i glömska. Även aborttalen minskade. Både politikerna och RFSU fick inse att inte alla människor delade deras allmänna uppfattning. Innan "Rätt till Liv, Borås" satte igång sitt arbete hade många andra drivit frågan också under namnet "Rätt till Liv". Nu kände sig dessa trötta och vi tog vid.

"Rätt till Liv, Borås" upplöstes några år senare då vi kände att vi som grupp löpt färdigt vår del av loppet. Senare startades "Ja till Livet" i Uppsala. "Ja till Livet" är idag är en av de snabbast växande föreningarna och har en mycket stark påverkan på samhällsdebatten. Dessutom har "Livlinan" startats, vilken rent konkret och praktiskt hjälper kvinnor, män och barn i en utsatt situation.

När historien förändras

Under början av 90-talet påbörjade vi i pingstförsamlingens i Borås regi ett hjälparbete till Ryssland. Under 1990 öppnades dörren långsamt i Ryssland för en större frihet att predika evangeliet. Människor var andligt hungriga efter kommunismens många och långa år av förtryck. Vi körde många långtradare med kläder och annat till våra vänner och till befolkningen i deras städer. Vid ett tillfälle upplevde vi att vi skulle tro Gud för att bland annat få ihop 50 000 biblar till en av de planerade resorna. Detta lyckades och dessa biblar följde med transporten och kom lyckligt fram. Våra vänner kunde knappt tro sina ögon. Tänk vad detta skulle betyda för evangelisationen. Innan vi lämnade dem bad vi tillsammans att Gud skulle leda detta utdelningsprojekt. Våra vänner började sin utdelning av biblar och kom till slut till de armé- och pansarförläggningar som försvarar Moskva-området. På vissa förläggningar gav befälet tillstånd att få komma in och dela ut biblar till soldaterna och officerarna. På vissa förläggningar var det stopp, det fanns inga möjligheter att få komma in. Osäkerheten i det nya Ryssland var naturligtvis vid detta tillfälle mycket stor.

Den stora krisen inträffade 1991 när kommunistympatisörer med våld försökte återta makten. Förvirring rådde, speciellt i Moskva där maktövertagarna forskansat sig i regeringsbyggnaden. Boris Jeltsin var premiärminister och försökte på olika sätt återta makten. Det hela drog ut på tiden och militären inkallades. Pansardivisionerna var dock splittrade i sin uppfattning om vems order som gällde. Vissa av dem körde brutalt över protesterande människor medan andra förhöll sig mer passiva. Läget var mycket kritiskt. Vi kommer säkert ihåg bilderna på Jeltsin när han klättrade upp på en stridsvagn. Detta blev början för de demokratiskt valda att återta makten. Terroristerna blev avvärjades och lugnet återställdes. Våra ryska bröder, bibelutdelarna, hävdade med bestämdhet att detta inte hade skett om inte stridsvagnsförarna, speciellt de på den stridsvagn där Jeltsin klättrade upp, tidigare hade fått biblar. Det

var nämligen de som förhöll sig passiva. Våra ryska bröder menar att detta var ett Guds skeende som förändrade historien. Bibeln hade gjort så starkt intryck på dem som tagit emot den att de istället för att använda den vanliga brutaliteten förhöll sig avvaktande. Detta ledde till att Jeltsin kunde återta makten. Vi kan ha olika synpunkter om Boris Jeltsin, men detta var vad som hände.

Genom studier, böcker, skrifter och andra uppmaningar

Innan den här boken kommit ut i sin nuvarande form så har delar av innehållet legat ute i församlingar i kopierad form och lästs av kristna i flertalet olika sammanhang. Jag har i olika studier påvisat Sveriges inblandning i krigen och den skuld som hänger över vårt land. Människor har tagit detta till sig och min övertygelse är att även människor som inte direkt nåtts av min kopierade skrift eller studie upplevt detta på andra sätt, av den enkla anledningen att Gud i varje fråga talar till flera olika personer.

Helt överraskande kom nyheten att statsminister Göran Persson kallade olika länder och ledare till förintelsekonferens. I denna konferens togs Sveriges försyndelser mot judiska folket och andra förföljda människor upp. Statsministern uttalade också att andra liknande konferenser skulle hållas. Jag tror detta skedde som svar på bön från kristna människor i alla led. Detta var början på något som Gud vill göra i vårt land. Låt oss med stort allvar inleda en regelbunden och uthållig bön för detta. (För mer information om Förintelsekonferensen, se appendix)

Guds beskydd

Vi lever i en andlig verklighet, och det är av lika stor vikt att följa de andliga lagarna som att följa naturlagarna eller ett lands lagar. När dessa andliga lagar ignoreras och ständigt bryts får detta konsekvenser, både för oss som enskilda människor och för en hel nation.

Vägen UT!

Sverige har nu under många år utvecklats som om dessa lagar inte existerade och detta har satt sin prägel på vårt samhällsliv. En av nycklarna till positiv förändring i vårt land kan vara att vi blir medvetna om de skulder vi samlat på oss under årens lopp och söker Gud för en väg till försoning för dessa.

Det kan vara lätt att känna sig modfälld och kanske till och med rädd när man tar del av det som hänt i det förflutna och som fortsätter att hända idag. Som kristna behöver vi dock inte känna vare sig missmod eller fruktan. När vi kallas in i den här striden för vårt land går vi ju inte ensamma; vi kan vara helt övertygade om att Herren går med oss. När han kallar oss ger han oss kraft, vishet och beskydd. Att gå in i andlig strid är inget vi ska göra på ett övermodigt eller ovist sätt, men vi behöver heller inte känna oro för vad som kan hända.

Jag gör här inte anspråk på att ha någon färdig handlingsplan eller några patentröslösningar vad gäller att sona Sveriges skulder. Jag har velat göra människor uppmärksamma på några av de problem som kan vara hinder för väckelse eller återupprättelse i vårt land. Sedan tror jag att det är viktigt att människor från olika kristna sammanhang kommer samman för att be för Sverige. Förmodligen kommer Gud sedan att leda enskilda människor på lite olika vägar, beroende på att vi har olika kallelser på våra liv. Det mest avgörande är att ta det första steget: Att fråga Gud hur han vill använda just dig och be honom leda dig vidare.

Jag tror att det finns en väg ut för Sverige, och jag tror att Gud vill uppenbara den vägen för oss.

Gud välsigne dig när du söker hans vägar och tar de steg han uppenbarar för dig.

Till sist, bli starka i Herren och hans väldiga kraft. Tag på er hela Guds vapenrustning så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot onskans andemakter i himlarna.

Efterskrift

Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt. Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte kring era höfter och kläd er i rättfärdighetens pansar och sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger. Tag dessutom trons sköld. Med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar. Tag emot frälsningens hjälm och Andens svärd som är Guds ord. Gör detta under ständig åkallan och bön och bed alltid i Anden. Vaka därför och håll ut i bön för alla de heliga. (Ef 6:10-14)

Appendix

Ordenssällskap

Frimurarorden värnar mycket om sin ordens hemligheter. Därför möts den nyinvigde av följande undervisning. "Den svenska frimurarorden är ett slutet samfund med hemlig organisation. Ni har avlagt ett högtidligt tysthetslöfte, det gäller under alla tider och under alla omständigheter. Vi har särskilda ord, lösen, tecken och handtag/slag, med vilkas hjälp vi kan ge oss tillkänna för varandra såsom frimurare och vilka är olika för varje grad. Varje grad har sin särskilda kunskap och sina symboler, vilka inte får uppenbaras för någon broder av lägre grad".⁷⁹ De hemliga ordnarnas historia visar att furstar och kungar genomgående varit deras beskyddare. De svenska stormästarna har genomgående varit kungligheter. Karl XIII var med och grundade Svenska Frimurareorden 1735.⁸⁰ Vår nuvarande kung Carl XVI Gustaf, som normalt skulle ha varit stormästare, har glädjande nog avböjt att ta över denna titel efter prins Bertils död. Prins Bertil var under lång tid stormästare. Presidenter och premiärministrar har varit medlemmar. Statsministrar kan ha varit stormästare. I en uppslagsbok nämns att frimurarna har cirka 30 000 medlemmar i Sverige. Tempelriddarna hade 1979 cirka 10 000 medlemmar. Odd fellows tidning ges ut i 38 000 exemplar. Det finns förutom de ordnar vi nämnt en mängd andra. Korsridarorden, Esseorden, Tycho Braheorden, Svarta Örn, W-sex, etc. Antroposoferna är organiserade likt en orden med olika grader. Det finns även speciella ordnar för jurister. Ett litet exempel på hur detta kan påverka ett samhälle får vi genom att föreställa följande konkreta exempel. I ett samhälle på cirka 2000 invånare i Norrland är cirka etthundra invånare medlemmar i en orden. Dessa är nyckelpersonerna i samhället: politiker, affärsmän, advokat, polis, läka-

⁷⁹ Cornell; Peter; *Den hemliga källan*; Gidlunds

⁸⁰ Sjöberg, Kjell; *Låt varna er !*; Salt & Ljus, Handen; 1983; s. 15

re, kyrkoherde, frikyrkopastor, fackföreningsledare, konstnär, författare och journalist. Ser vi på Odd Fellows rapporter gällande nyinvidga medlemmar, så är det påfallande, att man väljer ut personer i ledarpositioner. Genom brödrskapet i ordnarna hjälper man ofta varandra att nå viktiga positioner i samhället, och det finns en risk att nya ledare kommer fram till stor del utifrån dessa kriterier.

Här följer frimurarnas invigningsbekännelser till olika grader. Du får döma själv om vad du tror detta leder den enskilde och ett samhälle till.

Svenskt frimureri – "Min hals må bli avhuggen"

Grad I - S:T Johannes – lärling⁸¹

Detta är invigningsgraden som följer en bestämd ritual med svärd och klubbor och andra symboler. Den blivande lärlingen får en bindel för ögonen och ombeds svara på frågor.

Tysthetslöfte avges, Ordförande Mästaren (OM) säger att den som bryter mot löftet utsätts för ett "rättfärdigt straff". Varje lärling luras att tro att han har missat inträdesprovet, men blir ändå upptagen i orden om han består proven.

Han får avge den gamla frimurareden, som i detalj säger vad som händer med den som bryter löftet: "...så samtycker jag till att min hals må bli avhuggen, mitt hjärta utrivet, min tunga och mina inälvor uttryckta, samt att allt kastas i havets avgrund, min kropp förbränd och dess aska kringspridd i luften..."

Lärlingen får också redan här svara på frågan. "Är du redo att blanda ditt blod med brödernas?" Och OM slår tre slag mot en passare som hålls riktad mot nykomlingens hjärta.

⁸¹ Expressen; Hemliga ordnar; 1995-01-12

Grad II - S:t Johannes – medbroder

Livets grad. Den som ska utnämnas till medbroder tas emot med ljus och musik i en praktfull sal. Han leds runt i rummet enligt en bestämd ritual. Vid altaret avläggs medbroder-eden, som handlar om tystnad och trohet, och OM upprepar proceduren med passaren mot bröstet.

Grad III - S:t Johannes – mästare

Detta är dödens grad. Lokalen ska vara en mörk gravkammare. Mitt i rummet står en likkista. På kistlocket, ligger ett kranium av en människa. På altaret ligger en bibel, ett kranium och två korslagda benknotor. Här utförs en rituell begravning. Den som ska bli S:t Johannesmästare läggs i kistan och bärs bort under sorgemusik.

Ett mästerord introduceras: "Mac-Benac" vilket betyder "köttet skiljes från benen " eller "kroppen har redan börjat upplösas".

OM säger: "Memento mori!" (kom ihåg att du ska dö!).

En förgylld murslev hänger i ett blått band på S:t Johannesmästarens förkläde.

Grad IV-V - S:t Andreas – lärling/medbroder

Ceremonierna genomförs i tre rum. Själva logen ska vara utsmyckad som en egyptisk gravkammare med välvat tak.

På västra väggen en man i liksvepning och med ena fingret för munnen, en symbol för tystnadsplikten. Den som ska bli lärling eller medbroder i S:t Andreas – logen utsätts nu för en symbolisk vandring genom en mörk gång som är dekorerad med dödskallar och benknotor.

Innan allt är klart stöter OM sin ämbetsdolk först mot den sökandes högra öga, sedan mot hans mun. Samtidigt läses en rituell text.

Grad IV - S:t Andreas – mästare

På altaret finns bibeln, en lampa tre trearmade ljusstakar och ett människokranium på korslagda benknotor. En likkista står mitt på

golvet i ett angränsande rum. Lärlingen/medbrodern blir här Andreasmästare. Ett band knytes runt hans hals och deputerade mästaren säger: "På grundval av dina avlagda löften binder jag dig med detta gyllene föreningsband så att du efter avslutad prövning må bli en länk i vår oupplösliga brödrakedja".
(får en halskedja "Andreas på korset")

Grad VII – Riddare av Östern

Den som når sjunde graden tituleras Riddare av solens uppgång i Öst och Jerusalem. I ett särskilt förberedelserum får han sju frågor, som ska besvaras skriftligt. Frågorna handlar om frimurarrörelsen.

Exempel:

"På vilket tal är Frimurarordens hemlighet grundad?"

Rätt svar är tretalet, som ger talen 9, 12, 27 och 81.

Grad VIII – Tempelriddaregraden

För den som utnämns till Tempelriddare öppnas en större värld. Det är till exempel okänt för alla frimurare som har lägre grad än VIII att ordna ett eget kapell.

Inför grad VIII-ritualen ligger Bibeln uppslagen på ett bord i förberedelserummet. Där sitter ceremonimästaren (CM), och han har ett formulär med nio löften som de sökande måste underteckna. Det sjunde löftet lyder:

"Att anse alla den heliga ordens riddare och bröder som mina förtroligaste vänner, de som ville uppta mig i sin krets och med vilka jag denna dag sammanknyter ett oupphörligt och evigt förbund".

I stora kapitelsalen är altaret klätt med en svart duk. Likkistan är täckt med ett svart kläde med silverkant. Ett rött kors är påsytt.

Den som ska bli Tempelriddare – eller mer fullständigt: Högst Lysande Riddare Av Vår Herre Jesu Kristi Heliga Och Fattiga Tempelorden – ska iklädas en riddarrustning innan han dubbas. När antagningsritualen är klar blir den nya riddaren kysst tre gånger av OM.

Vägen UT!

Varje riddare har egen vapensköld med valspråk. När han dör flyttas skölden från kapitelsalen till kapellet.

Grad IX – Den ljusa graden

För nionde gradens ritual behövs flera rum: förberedelserummet, kapitelsalen, det vita rummet och reningsrummet. Alla ordens riddare bär vita dräkter och dolk.

Den som antas blir Upplyst Och Betrodd Broder Av S:t Johanneslogen. Först en ritual med nya löften, sedan paus för middag, därefter görs själva antagningen.

De sökande "renas" i en ceremoni ledd av CM och förs sedan till riddarsalen. Där tar stormästaren (SM) emot, och de sökande förs in i Tempelkommendörkapitlets arbetsrum (det vita rummet).

Grad X:1 och X:2 – Den hemliga graden

Tionde graden är delad i två; en öppen, känd (X:1) och en som hittills varit strikt hemlig (X:2), Det inre Förbundet som kräver en blodrit.

X:1 – ceremonin innehåller löften och symbolhandlingar, SM bankar på altaret och alla går i procession till kapellet, där en präst leder en ritual med brödsbrytelse.

Inför ceremonin till den hemliga graden X:2 påminns den sökande om sitt löfte från grad I om blodsblandning, och får sedan veta att detta nu ska ske.

En präst tar fram ordenskalken med vin. Tidigare fick den som skulle antas rispa sig i högra handens tumme och droppa sitt blod ner i en bägere. Numera görs detta endast symboliskt.

Prästen tar enligt ritualen fram den hemliga kristallflaskan med gammalt blod från tidigare invigda bröder och låter tre droppar blanda sig med rödvinet från ordenskalken. Prästen läser ett bibelord och uppmanar den sökande att dricka av det blodblandade vinet.

Därefter dricker prästen själv, och skickar sedan runt blodvinet till övriga bröder runt altaret.

Grad XI – Tempelmästaregraden

Denna grad är en ämbetsgrad som ger titeln Högst Upplyst Brödrariddare Och Kommendör Med Det Röda Korset.

Under ceremonin står likkistan mitt i salen omgiven av 81 levande ljus.

SM öppnar mötet, en präst leder bön och psalmsång. Riddaren som ska antas till den nya graden förs in i salen iklädd en vit kappa – ceremonin liknar mycket munk- och prästvigning i katolska och ortodoxa kyrkan.

Det finns också en hemlig XI-grad, som bygger på blodrit och leder till Det Inre Förbundet. Det är en så kallad läsegrad, och det innebär att den som antas får tillgång till hemliga dokument att läsa på egen hand.

Grad XII – Stormästaregraden

Den högsta graden innehas endast av landets högsta frimurarledare, Stormästare (SM).

I Sverige var prins Bertil SM. SM väljs av Högsta rådet. SM avlägger eden, och alla närvarande bröder avlägger en trohetsed.

Felix Kersten

Kersten fick också en avgörande betydelse för de så kallade "Warszawasvenskarna", vilka var svenska direktörer som på många olika sätt hjälpte den polska motståndsrörelsen. En av dessa svenskar, Sven Norrman, lyckades bluffa till sig en passersedel som släppte in honom i Warszawas hermetiskt tillstängda ghetto. Där tog han flera foton av de ohyggliga förhållanden judarna tvingades leva i. Detta var de första fotografier som någon lyckats smugla ut ur ghetto; ett ghetto vars existens omvärlden knappast kände till. Snart var detta ghetto jämnat med marken och nästan alla dess

invånare döda. Fotografiernas sanning skulle bekräftas först efter krigets slut. Dessa svenskar hade med all säkerhet fått sina dödsdomar verkställda av Gestapo om inte Kersten ingripit. Folke Bernadotte hade också fått det betydligt svårare att genomföra sin aktion utan Kerstens hjälp.

Felix Kersten föddes i Estland 1898 och avled 1960. Han bekände sig till den evangeliska tron, men hade också förankringar i den ryskortodoxa kyrkan. Hans starkt utvecklade känselsinne i händerna gjorde att han kunde upptäcka små förändringar i muskler. Han övertog sin lärare Koo:s praktik i Berlin 1926 och arbetade vidare på att förbättra sin teknik ytterligare. Industrichefer, politiker och andra med svårdiagnostiserade magbesvär anlätade den skicklige doktor Kersten. Himmler berättade för en industriman (vilken var patient hos Kersten) att hans anfall av magkramp kunde bli så svåra att han tidvis förlorade medvetandet. Därmed blev även Himmler patient hos Kersten. Kersten berättar om det första mötet med Himmler:

“Det var i mars 1939, som jag första gången kallades till Heinrich Himmler, SS-Reichsführern, Gestapos allsmäktige chef, Adolf Hitlers högra hand. Jag var mycket skeptisk när jag infann mig hos Gestapochefen. Vid första anblicken såg jag att fotografierna inte ljugit. De hade endast förtigit något som de inte kunde tala om, den lugna rösten kunde under stundom bli stark. Han stönade lite medan jag undersökte honom. Men efteråt sa han att beröringen av mina händer hade “kännts som ett balsam”. Jag visste att jag temporärt skulle kunna lindra hans smärtor, inte mer. Men jag insåg att det skulle vara oklokt att vägra att ta honom under behandling. Jag hade också en dunkel föraning om att det skulle kunna bli till gagn icke blott för mig utan även för andra att jag hade Gestapochefen som patient.⁸²

⁸² Kersten, Felix; *Samtal med Himmler*; CKM, Stockholm; 1947; s. 27

När jag kallades till Himmlers högkvarter hade jag alltid med mig en lista på offer för nazisternas förföljelser, vädjanden om hjälp från olika länder, även från Tyskland. Så avvaktade jag första tillfälle att lägga fram mina önskemål – det kunde gälla frigivning av en fånge ur koncentrationsläger, förhindrandet av en arrestering, uppskjutande av rättsliga åtgärder eller upphävande av dödsdom. Så småningom utvecklade jag veritabla diplomatanger, smickrade hans fåfänga, utnyttjade hans sentimentalitet eller hans avundsjuka, ömsom smickrade och bad. Jag lärde mig att förställa mig, bida min tid och att vara försiktig.”⁸³

Den svenske utrikesministern Günther, vilken utnyttjade Kersten för att få ”Warszawasvenskarna” frisläppta och senare röja väg för Folke Bernadottes vita bussar, uppskattade Kersten som person och livräddare, men han undvek alltid att officiellt ta emot Kersten.

Efter kriget blev den vikiga roll Kersten spelat för ”Warszawasvenskarna” och de vita bussarna nedtystad. Kersten vägrades också ersättning för de utlägg han haft i samband med resor och annat, bland annat då det gällde de tre sista svenskarnas frigivning. Under lång tid förvägrades han svenskt medborgarskap, något han ansökt om i samband med de aktioner han genomfört. Sedan Günther lämnat regeringen gjorde detta nära förhållande till Himmler att Kersten blev misstänkt i UD-kretsar. Den förklaring man kan ge till detta handlande är förmodligen att Sverige, som i det längsta hade bedrivit handel med Hitlertyskland, vid den här tiden hade ett starkt behov av att inför världen rädda ansiktet på vårt land och dess styrande.

Journalisten Gitta Serney möter Franz Stangl

-De ville komma åt judarnas pengar.

-Det kan ni väl ändå inte mena?

⁸³ Linder & Lundberg; s. 111

Vägen UT!

Min klentrogna reaktion förbryllade honom.

-Jovisst säger Stangl. Har ni ens en aning om vilka enorma summor det rörde sig om? **Det var judarnas pengar som gjorde att de kunde köpa stål från Sverige, konstaterar Treblinkas kommandant Stangl.**

-Men alla var ju inte rika. Minst 900 000, kanske 1 300 000 människor mördades i Treblinka, mer än tre miljoner på polsk mark under den period som förintelse och koncentrationslägren var i drift. Hundratusentals offer kom från ghettona i öst och de ägde ingenting.....

-Inga var barskrapade, sa han. Alla hade något.

En av de underlydande SS-männen till Stangl berättar:

-Även de från de östligaste delarna av Polen, de fattigaste hade något med sig. De hade vadderade jackor ungefär som kulierna i Kina. Det var motbjudande plagg, fulla av löss – sömmarna var alldeles vita av löss. Jag skulle just stoppa in en vadderad jacka i ett förråd när det var någon som sa: "Vänta". Han sprättade upp jackan och där inne i vadderingen, hittade jag dussintals hundradollarsedlar. En annan dag kom en SS-man in med en matkorg: "Kavla upp armen" sa han, och stick ner handen så djupt du kan. Jag gjorde som han sa. Korgen var full av dollarmynt i guld ända upp till min armbåge.

-Rasfrågan var sekundär sa, Stangl. Varför skulle de annars ha haft alla dessa heders-rier? Det påstods till och med att general Milch var jude.

-Varför all denna hatpropaganda om nu rasfrågan var sekundär?

-För att betinga dem som var tvungna att verkställa politiken, för att göra det möjligt för dem att klara sina arbetsuppgifter.

-Ni var ju en del av detta: hatade ni judarna?

-Aldrig. Ingen kunde komma och bestämma vem jag skulle hata. De enda människor jag någonsin förmådde hata var de som var ute efter att knäcka mig.

Appendix

-Vad anser ni att det är för skillnad mellan hat och ett förakt som resulterar i att man betraktar människor som "kollin"?

-Det har inte med hat att göra. De var så svaga, de bara lät det ske, de lät sig utsättas för det. De var människor man inte har något gemensamt med, ingen möjlighet att kommunicera med – det är så föraktet föds. Jag fattade aldrig att de bara kunde kapitulera som de gjorde. För inte så länge sedan läste jag en bok om lämlar. Vart femte eller vart sjätte år vandrar de bara ut i havet och dör. Det fick mig att tänka på Treblinka.

Stangl försvarar sig med att han hade en inre konflikt och ett slags förakt mot vad som pågick. Hon frågar Stangl:

-Ni hade en särställning, det fanns färre än ett dussin människor som ni i hela Tredje riket. Tror ni inte att det skulle påverkat era underlydande om ni hade kunnat visa ert eget förakt mot vad som pågick.

-Det fanns ingen möjlighet att på något sätt inför manskapet visa något tecken på tvivel eller svaghet.

Förintelsekonferensen

I boken *Där järnkorsen växer*⁸⁴ berättar författaren hur han mitt i semestern blir uppringd av förintelseforskaren Efraim Zuroff, världens siste nazistjägare och chef för Simon Wiesenthalcentret i Jerusalem. Zuroff är bedrövad över statsminister Göran Perssons agerande. Zuroff har nämligen just fått ett brev i vilket Persson, som hyllats världen över för sitt engagemang i hågkomsten av Förintelsen, berättar att Sverige inte kommer att stifta en speciell lag som innebär att Förintelsens mördare kan lagföras även i vårt land. Det betyder att krigsförbrytare som fick en fristad i Sverige efter kriget, ibland med hjälp av svenska nazister eller SS-veteraner, lugnt kan leva vidare utan risk för att ställas till svars för de övergrepp och brott som de begick under Andra världskriget.

⁸⁴ Schön, Bosse; *Där järnkorsen växer*; Bokförlaget DN; 2002; s. 117

Det som bekymrar Zuroff allra mest är att de nazistiska krigsförbrytare som känner sig jagade i länder som Australien, Kanada och England, där lagstiftningen ändrats efter påtryckningar, kan komma att söka sig till Sverige; Sverige riskerar att bli en tillflyktsort för nazistiska krigsförbrytare om brott begångna under Andra världskriget inte utreds. Zuroff menar också att beslutet sänder fel signaler till de baltiska länderna där viljan att göra upp med inhemska krigsförbrytelser enligt honom är minimal. Zuroff avslutar sitt samtal med att fråga: Vad ska vi göra? Vi är överens om att det inte räcker med utbildningskampanjer, som den utmärkta satsningen "Levande historia", utan svenskarna måste själva göra upp med sin egen historia och sitt förflutna, t.ex. SS-svenskarnas roll⁸⁵ i Förintelsen och de svenska nazisternas långt framskridna planer på en svensk förintelse.

"Om detta må ni berätta"

Det är mycket bra att vår regering går ut med skrifter för att upplysa ungdomen om nazismens illgärningar. Det är dock mycket märkligt att man ser dessa brutala dåd som en isolerad företeelse och inte inser vilken påverkan detta har eller har haft på det samhälle vi själva lever i. Det är viktigt att förstå att den människosyn vi har idag inte kommit till av sig självt, utan är en produkt av vår tidigare historia. Det är därför viktigt att be att ögonen öppnas för abortfrågan och dödshjälpsdebatten. Om vi kristna inte engagerar oss kommer detta att slå tillbaka med våldsam kraft. Därför väntar vi också ivrigt på en bok som behandlar kommunismens illdåd. Josef Stalin avled den 5 mars 1953 och han hade under 30 års tid

⁸⁵ Flera hundra svenskar anmälde sig frivilligt till tyska Waffen-SS under kriget. Många av dessa stupade vid fronten men år 2002 finns ca 42 stycken fortfarande i livet. Dessa svenskar har aldrig ställts inför rätta och det har aldrig på djupet granskats av Sverige som nation vad dessa soldater egentligen sysslade med.
(Källa: Schön; s. 117)

som kommunistisk diktator direkt medverkat till cirka 42 miljoner människors död enligt den amerikanske forskaren Rudolph Rummel. Det är en ofattbar notering som placerar kommunistledaren Stalin, med Lenins arv i bagaget, i en klass för sig i världshistoriens skräckkabinett. Under kommunistledaren Mao Tse-tung dödades 37 miljoner och under Adolf Hitler 21 miljoner. I denna kusliga statistik är krigsoffer borträknade. Det handlar enbart om människor som avlivats genom tortyr, skjutning, gasning, hängning, dränkning, bränning samt genom att utsättas för avsiktlig svält eller köld.

Skulle någon idag säga att han var ivrig nazist och tycka att Sverige behöver komma till insikt om hur bra nazismen egentligen var och är blir denne ganska omgående föremål för förhör och granskning. Förvånande nog går det däremot bra att bekänna sig till kommunismen, trots att man då, liksom nynazisterna, bekänner sig även till rörelsens historiska illdåd och därmed får blod på sina händer. Detta är mycket märkligt och borde vara värt en noggrann granskning. Var noga med att bekänna dig till rätt ideologi. Detta behöver komma fram i ljuset. Sveriges regering behöver ta avstånd från kommunismen och dess fasanfulla gärningar och detta behöver ske i praktisk och konkret handling. Detta kan vara något att tänka på när man ser de kommunistiska fanorna. Låt dem påminna dig om hur många människor som på ett fasansfullt sätt dött under dem.

Käll- och litteraturförteckning

Källor

Protokoll från första kammaren den 1 juni 1922

Regeringskansliets UD-info nr 3/03

Statistik från SCB; 2003-04-24

TV-program

SVT 1; Finsk dokumentär *Stuka- Djävlens Örn*; 1988

SVT 2; Norra Magasinet 1998-04-06

Videofilmer

Filmen om abort; utgiven av "Ja till Livet"

Konspirationen; inspelad 2001 av New Star Entertainment AB

Tidningar och tidskrifter

Aftonbladet

Borås Tidning

Dagens industri

Dagens Nyheter

Det Bästa

Expressen

Forskning och Framsteg

Ja till Livet-Nytt

Nya Dagen

SIF-tidningen

Svenska Dagbladet

Sydsvenska Dagbladet

Tidningen Halland

Tidningen Sunt Förnuft

Tidningen Tåg

Vårdfacket

Världen idag

Västerås läns tidning

Litteratur

- Bernadotte, Folke; *Slutet*; P.A. Nordstedts och söner; 1945
- Bonhoeffer, Dietrich; *Motstånd och underkastelse*; Tema-Gleerups-Lund; 1960
- Cornell, Peter; *Den hemliga källan*; Gidlunds
- Dahlberg, Hans; *I Sverige under Andra världskriget*; Albert Bonniers förlag; 1983, 2001
- Dahlberg, Hans; *Hundra år i Sverige*; Albert Bonniers förlag AB; 1999
- Fröidh, Åke; *Luleå Malmbanhamn*; Frank Stenwalls förlag
- Grynberg, Anne; *Förintelsen: utrotningen av Europas judar*; Berghs förlag AB; 1997
- Kersten, Felix; *Samtal med Himmler - Minnen från Tredje riket 1939-1945*; CKM, Stockholm; 1947
- King, Martin Luther; *Vägen heter icke-våld*; Gummessons Bokförlag; 1964
- Larsen, Kajsas; *Vi har inte rätt att glömma*; Natur & Kultur; 1996
- Lindberg Hans; *Svensk flyktningpolitik under internationellt tryck 1939-1941*; Allmänna Förlaget 1973
- Linder, Jan och Lundberg, Lennart; *Hitlers vasaller och Sverige*; CKM, Stockholm; 2001
- Norborg, Lars-Arne; *170 år i Sverige*; Berglings; 1982
- Persson, Sune; *Vi åker till Sverige*; Bokförlaget Fischer & Co; 2002
- Sennerteg, Niclas; *Stalins hämnd Röda Armén i Tyskland 1994-1995*; Historiska Media; 2001
- Schön, Bosse; *Där järnkorsen växer*; Bokförlaget DN; 2002
- Schön, Bosse; *Svenskarna som stred för Hitler*; Bokförlaget DN; 1992
- Serney, Gitta; *Vid avgrunden. Från barmhärtighetsmord till folkförintelse*; Förlaget Ordfront; 1974, 2002
- Sjöberg, Kjell; *Låt varna er!*; Salt & Ljus, Handen; 1983
- Speer, Albert ; *Albert Speers memoarer- Tredje Riket inifrån*; Albert Bonniers Förlag; 69-2003
- ten Boom, Corrie; *En fånge och dock*; Libris förlag; 1970
- van Buitenen, Paul; *Kamp för Europa - Bedrägeri i EU-kommissionen*; KM-Förlaget; 2000
- Wertham, Fredric; *Inte bara Hitler - föraktet för livet*; Provita; 1998